ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

ការជ្រើសរើសអនាគតរបស់អ្នក

បំណិនជីវិតសម្រាប់មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ
គម្រោងកែលម្អអប់រំកម្រិតមូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា

USAID
ជំនួយពីពលរដ្ឋអាមេរិក

អង្គការអប់រំពិភពលោក
WORLD EDUCATION

ឧបត្ថម្ភដោយ ទីភ្នាក់ងារសហរដ្ឋអាមេរិកដើម្បីអភិវឌ្ឍអន្តរជាតិ
រៀបចំដោយ អង្គការអប់រំពិភពលោក សហការជាមួយអង្គការសកម្មភាពសម្រាប់បឋមសិក្សានៅកម្ពុជា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
លេខ: ៥៣៩ ...... **អយក.**ប្រក

ប្រកាស
ស្ដីពី
ការអនុញ្ញាតឱ្យបោះពុម្ពផ្សាយ
សៀវភៅ " ការជ្រើសរើសអនាគតរបស់អ្នក "

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្ដីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្ដីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០១ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្ដីពីការបង្កើតក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៨៨អនក្របក ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ស្ដីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា
- យោងគោលនយោបាយសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធីសិក្សាចំណេះទូទៅ២០០៥-២០០៩
- យោងសេចក្ដីណែនាំលេខ០៣ អយក. សណន.ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៣ របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ស្ដីពីប្រព័ន្ធអនុម័តសៀវភៅសិក្សា និងសម្ភារឧបទេស
- យោងសំណើរបស់អង្គការអប់រំពិភពលោក ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៣
- យោងកំណត់ហេតុប្រជុំរបស់លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអនុម័តសៀវភៅសិក្សា និងសម្ភារឧបទេសនាថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣
- តាមសំណើរបស់ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាអនុម័តសៀវភៅសិក្សា និងសម្ភារឧបទេស

សម្រេច

ប្រការ១- អនុញ្ញាតឱ្យបោះពុម្ពផ្សាយសៀវភៅ " ការជ្រើសរើសអនាគតរបស់អ្នក " ដែលជាស្នាដៃនិពន្ធនិងរៀបរៀងរបស់អង្គការអប់រំពិភពលោកសហការជាមួយក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា ដើម្បីប្រើប្រាស់ជាឯកសារជំនួយក្នុងការបង្រៀន និងរៀនកម្មវិធីបំណិនជីវិតនៅតាមអនុវិទ្យាល័យ ។

ប្រការ២ - អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ អគ្គនាយកដ្ឋានអប់រំ នាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា នាយកដ្ឋានមធ្យមសិក្សាចំណេះទូទៅ និងអង្គការអប់រំពិភពលោក មានភារកិច្ចអនុវត្តប្រកាសនេះ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៤

បណ្ឌិត ហង់ ជួន ណារ៉ុន

<u>កន្លែងទទួល</u> :
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
  " ដើម្បីជូនជ្រាបជាព័ត៌មាន"
- ដូចប្រការ២
- កាលប្បវត្តិ- ឯកសារនា.អគស.

អាសយដ្ឋានលេខ៨០ មហាវិថី ព្រះនរោត្តម ភ្នំពេញ កម្ពុជា ទូរស័ព្ទ: (៨៥៥-២៣) ២១០ ១៤៧ /២១៧ ២៥៣ /៨២៦ ៩៥១ ទូរសារ: (៨៥៥-២៣) ២១៧ ២៥០/ ២១២ ៥១២
អ៊ីមែល: info@moeys.gov.kh / crsmeys@camnet.com.kh គេហទំព័រ : www.moeys.gov.kh

គណៈកម្មការអភិវឌ្ឍសៀវភៅ
" ការជ្រើសរើសអនាគតរបស់អ្នក "

គណៈកម្មការនិពន្ធ និងរៀបរៀង

១. អ្នកស្រី អាលី លេន
២. លោក អេង សុខ
៣. លោក វីលៀម ‍‍វ៉ាន់ឌីវ៉ាល់

គណៈកម្មការកែសម្រួល

១. លោក ឈុំ វណ្ណធន
២. លោក ប៊ុត សុភាន់
៣. លោក អែ សុងហៀង

ឧបត្ថម្ភថវិកាដោយ ទីភ្នាក់ងារសហរដ្ឋអាមេរិកដើម្បីអភិវឌ្ឍអន្តរជាតិ (USAID)

សហការរៀបចំដោយ
អង្គការអប់រំពិភពលោក និង ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

មាតិកា

អារម្ភកថា.. ក

វត្ថុបំណងរួម.. ខ

ការត្រៀមលក្ខណៈមុនពេលបង្រៀន.. ខ

ខ្លឹមសារសង្ខេប.. គ

មេរៀនទី ១: ការណែនាំអំពីការងារដែលមាននៅប្រទេសកម្ពុជា.................................... ១

មេរៀនទី ២: ការងារក្នុងមូលដ្ឋាន.. ៥

មេរៀនទី ៣: ការណែនាំអំពីកិច្ចសម្ភាសករណីសិក្សា.. ៨

មេរៀនទី ៤: ការអភិវឌ្ឍជំនាញសម្ភាស.. ១១

មេរៀនទី ៥: ផ្លូវនៃការសិក្សាសម្រាប់អនាគត.. ១៤

មេរៀនទី ៦: ការភ្ជាប់ការងារទៅនឹងជម្រើសសិក្សា.. ១៩

មេរៀនទី ៧: ការរៀបចំផែនការទស្សនកិច្ចសិក្សា.. ២១

មេរៀនទី ៨: ទស្សនកិច្ចសិក្សា.. ២៣

មេរៀនទី ៩: ការរាយការណ៍អំពីព័ត៌មានដែលទទួលបាន.. ២៤

មេរៀនទី ១០: កម្រងសំណួរការងារ និងកំណត់ត្រានៃផែនការអនាគត.......................... ២៥

សកម្មភាពបន្ថែម

វគ្គបណ្ដុះបណ្ដាលលើកទីមួយជាមួយក្រុមប្រឹក្សាកុមារ.. ៣១

វគ្គបណ្ដុះបណ្ដាលលើកទីពីរជាមួយក្រុមប្រឹក្សាកុមារ.. ៣៩

អារម្ភកថា

សៀវភៅ **ការជ្រើសរើសអនាគតរបស់អ្នក** មានបំណងឱ្យអ្នកប្រឹក្សាអាជីពក្នុងសាលាមធ្យមសិក្សា បណ្ដុះបណ្ដាលសិស្សនូវជំនាញចាំបាច់ដើម្បីស្រាវជ្រាវពីប្រភេទខុសៗគ្នានៃការសិក្សា ការបណ្ដុះបណ្ដាល និងការងារដែលមាន សម្រាប់ពួកគេក្នុងមូលដ្ឋានក្នុងខេត្ត និងក្នុងប្រទេសរបស់ពួកគេ ព្រមទាំងវិធីក្នុងការស្វែងយល់ពីរបៀបនៃការងារទាក់ទងជាមួយនឹងជំនាញ ការចាប់អារម្មណ៍និងការសិក្សារបស់ពួកគេ។ ទន្ទឹមនឹងនេះសៀវភៅនេះក៏នឹងណែនាំអំពីកិច្ចការប្រចាំថ្ងៃដែលអ្នកធ្វើការក្នុងផ្នែកនានាអនុវត្ត។

ការគិតអំពីអាជីពនៅបឋមវ័យនឹងជួយសិស្សឱ្យទទួលបានជំនាញ និងបទពិសោធន៍ចាំបាច់ដែលពួកគេត្រូវការ ដើម្បីទទួលបានមុខរបរដែលពួកគេពេញចិត្ត ព្រមទាំងបំពេញសក្ដានុពលរបស់ពួកគេ ជាជាងការធ្វើការងារដែលពួកគេមិនមានការលើកទឹកចិត្ត និងឱកាសតំឡើងដំណែងតិចតួច។

ជាការណែនាំ សៀវភៅនេះផ្ដោតលើសិស្សកម្រិតថ្នាក់ទី៨ ព្រោះថាសិស្សថ្នាក់ទី៧មានលក្ខណៈថ្មីថ្មោងសម្រាប់ការអប់រំកម្រិតមធ្យមសិក្សា ហើយម្យ៉ាងទៀតពួកគេកំពុងតែស្វែងរកមុខវិជ្ជាដែលពួកគេចូលចិត្ត និងមានទេពកោសល្យ។ សម្រាប់សិស្សថ្នាក់ទី៩ គឺយឺតពេកដោយសារសិស្សមិនមានឱកាសច្រើនដើម្បីគិត អំពីជំនាញបន្ថែមដែលពួកគេត្រូវការ ឬចង់អភិវឌ្ឍ ហើយពួកគេត្រូវការពេលច្រើនដើម្បីត្រៀមប្រឡង។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ធនធានដែលសិស្សបង្កើតឡើងអាចមានប្រយោជន៍ និងគួរជាទីចាប់អារម្មណ៍សម្រាប់សិស្សទាំងអស់ក្នុងសាលារបស់អ្នក។ យើងសង្ឃឹមថាមនុស្សវ័យក្មេងអាចមានការគិតឈានទៅមុខនៅក្នុងសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នារបស់ពួកគេសម្រាប់អនាគតមុខរបររបស់ពួកគេ ព្រមទាំងមានការយល់ដឹងពីប្រភេទការងារដែលស័ក្តិសមនឹងពួកគេ។

ជាការបន្ថែមទៅលើមេរៀនបំណិនជីវិត សៀវភៅនេះមានសកម្មភាពបន្ថែមខ្លះៗដែលអាចត្រូវបានអនុវត្តដោយមានការសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយក្រុមប្រឹក្សាកុមារ។ ដូច្នេះ គ្រូបង្រៀនបំណិនជីវិតសម្រាប់សៀវភៅនេះ ត្រូវបានហៅជាបុគ្គលធនធានមុខរបរ។ សកម្មភាពបន្ថែមដែលត្រូវអនុវត្តជាមួយក្រុមប្រឹក្សាកុមារ នឹងធ្វើឱ្យសេវាណែនាំពីមុខរបរក្នុងសាលារៀនកាន់តែមានភាពល្អប្រសើរ។

សៀវភៅនេះគឺជាការបន្ថែមលើសៀវភៅបំណិតជីវិតកុមារស្ដីពីពិភពការងារ ដែលនឹងកាន់តែជួយសិស្សឱ្យយល់ដឹង និងទទួលបានបំណិនអាជីពងាយសម្រាប់កន្លែងការងារ និងរបៀបក្នុងការដាក់ពាក្យស្នើសុំការងារ។

១. វត្ថុបំណងរួម

បំណិនជីវិតគឺជាបំណិនបញ្ញាបុគ្គលិកលក្ខណៈ អន្តរបុគ្គល និងវិជ្ជាជីវៈដែលអាចជួយដល់ការងារ សម្រេចចិត្តហើយធ្វើទំនាក់ទំនងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងអាចដោះស្រាយ និងគ្រប់គ្រងខ្លួនឯងបាន។ វាក៏ជាបំណិនមួយដែលរួមចំណែកក្នុងការលើកស្ទួយ សុខុមាលភាព និងជីវិតប្រកបដោយផលិត ភាពខ្ពស់។ (គោលនយោបាយបំណិនជីវិតឆ្នាំ ២០០៦)។

ការបង្រៀនបំណិនជីវិតនេះគឺចង់ឱ្យសិស្សប្រុសស្រីមើលឃើញនូវសារប្រយោជន៍ដែលផ្តល់ចំណេះដឹង និងសមត្ថភាពដល់ពួកគេ។

សៀវភៅនេះនឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយបុគ្គលធនធានមុខរបរដើម្បីជួយសិស្សថ្នាក់ទី៨ឱ្យគិតអំពីអនាគតរបស់ពួកគេ។ វានឹងធ្វើឱ្យអ្នកប្រឹក្សាអាជីពអាចបណ្តុះបណ្តាលសិស្សអំពីរបៀបស្វែងរកព័ត៌មានអំពីឱកាសការងារក្នុងតំបន់ ព្រមទាំងគិតអំពីឱកាសសិក្សា និងបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់អនាគតរបស់ពួកគេ។ មេរៀននីមួយៗ ផ្តោតលើការផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវជំនាញចាំបាច់ដើម្បីធ្វើផែនការយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពនិងអនុវត្តការស្រាវជ្រាវអំពីឱកាសសិក្សានិងការងារដែលមានសម្រាប់ពួកគេ ព្រមទាំងប្រើប្រាស់បណ្តាញសាលារៀនដើម្បីចែករំលែកព័ត៌មានអំពីការងារក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ និងក្នុងប្រទេសកម្ពុជាទាំងមូល។ យើងសង្ឃឹមថា ការផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សគិត និងរៀបចំផែនការអនាគតរបស់ពួកគេនឹងជំរុញពួកគឱ្យកំណត់គោលដៅអនាគតរបស់ពួកគេ និងបន្តស្ថិតនៅក្នុងការអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលដែលធ្វើឱ្យពួកគេអាចបំពេញសក្តានុពល។

សកម្មភាពបន្ថែមដែលអនុវត្តមុនពេល ក្នុងកំឡុងពេល និងបន្ទាប់ពីវគ្គបំណិនជីវិត នឹងជួយឱ្យបុគ្គលធនធានចាត់អាទិភាពសិស្សទាំងនោះឱ្យពួកគេមានគំនិតតិចតួចអំពីអ្វីចង់ធ្វើបន្ទាប់ពីថ្នាក់ទី៩ ឬប្រឈមនឹងការបោះបង់ការសិក្សា ឬការបណ្តុះបណ្តាល និងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវឱកាសពិភាក្សាអំពីវាបន្ថែមទៀតជាមួយសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាកុមារ អ្នកប្រឹក្សានៅសាលារៀន និង/ឬអ្នកប្រឹក្សាអាជីព ដើម្បីជួយពួកគេឱ្យគិតបន្ថែមទៀតអំពីអនាគតរបស់ពួកគេ និងជម្រើសដែលមានសម្រាប់ពួកគេ។

ការសម្ភាសជាមួយសិស្ស បានជ្រើសរើស និងទាមទារនូវពេលវេលា។ ដូច្នេះ បុគ្គលធនធាន និង/ឬអ្នកប្រឹក្សាសាលារៀនគួរបែងចែងពេលវេលាពីការបង្រៀនក្នុងសាលារៀនមកធ្វើកិច្ចការនេះ។ ពេលវេលាដែលត្រូវចំណាយចំពោះការងារនេះគួរតែជាពេលវេលាដែលផ្តល់ចំពោះការបង្រៀនសិស្សក្នុងកំឡុងពេលមេរៀនបំណិនជីវិត។

២. ការត្រៀមលក្ខណៈមុនពេលបង្រៀន

ម៉ូឌុលនេះចែកចេញជាច្រើនផ្នែកផ្សេងៗគ្នា ហើយមានវត្ថុបំណងខុសៗគ្នា។ ការត្រៀមលក្ខណៈមុនពេលបង្រៀនសិស្ស ជាដំណាក់កាលត្រៀមរបស់គ្រូ។ ព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការបង្រៀន និងរៀន ពិសេសមេរៀន ត្រូវបានគ្រូត្រៀមទុកជាមុន។

● សម្ភារឧបទេស

ផ្នែកនេះផ្តល់នូវសេចក្តីសង្ខេបពីសម្ភារឧបទេស។ ភាគច្រើនជាសម្ភារមូលដ្ឋាន ដូចជា ប៊ិច ឬក្រដាស។ សម្ភារៈផ្សេងទៀតនៅក្នុងមេរៀននេះនឹងត្រូវផ្តល់ឱ្យ សិស្សប្រុស/ស្រីសម្រាប់អនុវត្ត តាមរយៈឯកសារសម្រាប់សិស្សប្រុស/ស្រីដែលបានភ្ជាប់នៅក្នុងម៉ូឌុលនេះ។ ពេលខ្លះវាមានការជាន់គ្នាផងដែរ។

● វត្ថុបំណង

ផ្តល់ឃ្លាបញ្ជាក់នូវអ្វីនឹងត្រូវសម្រេចបាន និងវាយតម្លៃនៅខាងចុងមេរៀន។ ឃ្លាទាំងនេះទាក់ទងនឹង គោលដៅរួមរបស់បំណិនជីវិត ដែលបានកំណត់នៅក្នុងគោលការណ៍ណែនាំបំណិតជីវិតនៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ ព្រមទាំងកំណត់នៅក្នុង *បំណិនមូលដ្ឋាន ការសិក្សាជំនួញ បំណិនសេដ្ឋកិច្ច និងបំណិនអាជីពងាយៗ។*

● **សញ្ញាសម្គាល់សម្រាប់សកម្មភាពនីមួយៗ**

ខាងក្រោមនេះ ជាសញ្ញាសម្គាល់សកម្មភាពងាយៗដើម្បីឱ្យគ្រូអនុវត្តបានជោគជ័យក្នុងការបង្រៀន និងរៀន។

ធ្វើសកម្មភាពៈ លោកអ្នកគ្រូចាំបាច់ត្រូវធ្វើសកម្មភាពផ្ទាល់ខ្លួន

សរសេរ : ពេលខ្លះត្រូវការឱ្យលោកអ្នកគ្រូសរសេរនៅលើក្ដារខៀន

សួរ : មានសំណួរ ដែលត្រូវសួរទៅកាន់សិស្សប្រុស/ស្រី

ពន្យល់ : ពន្យល់ចំណុចសំខាន់ៗ ឬ ប្រាប់សិស្សប្រុស/ស្រីនៅក្នុងថ្នាក់

● **លំនាំបង្រៀន**

មេរៀននីមួយៗចែកជា ៣ផ្នែក។ ផ្នែកទី១ គឺជាសេចក្ដីផ្ដើមដែលយើងព្យាយាមផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងចំណេះដឹង ដែលសិស្សមានស្រាប់ ឬរំឭកមេរៀនចាស់។ ផ្នែកទី២ យើងនឹងបង្រៀនសកម្មភាពសំខាន់ៗដោយផ្អែកលើវិធីបង្រៀនរៀនបែបការងារគម្រោង(ចុះស្រាវជ្រាវ ប្រមូលព័ត៌មានសម្ភាស ចងក្រងឯកសារ និងបទបង្ហាញ...)។និងយុទ្ធវិធីបង្រៀនផ្សេងៗទៀត។ នៅផ្នែកទី៣ ដែលជាផ្នែកបញ្ចប់ យើងអាចធានាបានថា រាល់លទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់យើង គឺបានឆ្លងកាត់នូវយុទ្ធវិធីខុសៗគ្នាជាច្រើន។

៣. ខ្លឹមសារសង្ខេប

មេរៀនសង្ខេបត្រូវបានផ្ដល់ជូនឱ្យគ្រូក្នុងផ្នែកនេះ ដើម្បីជាទុនខ្លះក្នុងការបង្រៀន ហើយក៏ជាសញ្ញាណមួយជាក់លាក់បញ្ជាក់ពីទំនាក់ទំនង និងសារៈសំខាន់រវាងមេរៀននីមួយៗ ។

ខាងក្រោមនេះ គឺជាសេចក្ដីសង្ខេបរួមទាំង ១០ មេរៀនដែលនៅក្នុងម៉ូឌុលបំណិនជីវិតនេះ ៖

ចំណងជើងមេរៀន	រយៈពេល	វត្ថុបំណង	ទំព័រ
១. ការណែនាំអំពីការងារដែលមាននៅប្រទេសកម្ពុជា	១ ម៉ោង ៣០ នាទី	សិស្សរៀនស្វែងយល់ពីតួនាទីនៃអ្នកប្រឹក្សាអាជីពនិងចាប់ ផ្ដើមគិតអំពីមុខរបរដែលមានក្នុងមូលដ្ឋាន និងក្នុង ប្រទេសកម្ពុជាទាំងមូល	១
២. ការងារក្នុងមូលដ្ឋាន	១ ម៉ោង ៣០ នាទី	សិស្សសិក្សាអំពីរបៀបក្នុងការសម្គាល់ និងធ្វើផែនការការងារដែលមានក្នុងមូលដ្ឋាន	៥
៣. ការណែនាំអំពីកិច្ចសម្ភាស ករណីសិក្សា	១ ម៉ោង ៣០ នាទី	រៀនអំពីរបៀបក្នុងការសម្ភាសមនុស្សដែលពួកគេស្គាល់អំពីការងាររបស់ពួកគេនិងធ្វើ ករណីសិក្សា	៨
៤. ការអភិវឌ្ឍជំនាញសម្ភាស	១ ម៉ោង ៣០ នាទី	ឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីបញ្ហា និងដំណោះស្រាយដើម្បីកែលម្អជំនាញកិច្ចសម្ភាសករណីសិក្សា	១១
៥.ផ្លូវនៃការសិក្សាសម្រាប់អនាគត	១ ម៉ោង ៣០ នាទី	រៀនអំពីជម្រើសសិក្សា និងបណ្ដុះបណ្ដាលដែលមានសម្រាប់ពួកគេបន្ទាប់ពីថ្នាក់ទី៩	១៤
៦. ការភ្ជាប់ការងារទៅនឹងជម្រើសសិក្សា	១ ម៉ោង ៣០ នាទី	យល់ពីទំនាក់ទំនងមុខវិជ្ជាក្នុងសាលារៀន បំណិនជីវិត និងការកំសាន្ត និងបទពិសោធន៍ផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងផ្លូវអនាគត	១៩
៧. ការរៀបចំផែនការទស្សនកិច្ចសិក្សា	១ ម៉ោង ៣០ នាទី	សិក្សាអំពីរបៀបរៀបចំនិងធ្វើផែនការសម្រាប់ទស្សនកិច្ចសិក្សាដើម្បីរៀនពីឱកាសសិក្សា ការបណ្ដុះបណ្ដាល និងការងារក្នុងមូលដ្ឋាន	២១

៨. ទស្សនកិច្ចសិក្សា	១ ម៉ោង ៣០ នាទី	សិស្សទៅធ្វើទស្សនកិច្ចសិក្សា ឬអញ្ជើញអ្នកធ្វើទស្សនកិច្ចទៅសាលារៀនរបស់ពួកគេដើម្បី រៀនបន្ថែមទៀតអំពីឱកាសក្នុងមូលដ្ឋាន។ ពួកគេអាចនឹងរៀនអំពីវិទ្យាល័យ មជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលដទៃទៀត ឬនយោជិកក្នុងមូលដ្ឋាន។	២៣
៩. ការរាយការណ៍អំពីព័ត៌មានដែលទទួលបាន	១ ម៉ោង ៣០ នាទី	សិស្សរៀបចំផ្សព្វផ្សាយនិងចែករំលែកព័ត៌មានដែលពួកគេទទួលបានក្នុងកំឡុងពេលទស្សនកិច្ចសិក្សា។	២៤
១០. កម្រងសំណួរការងារ និង កំណត់ត្រានៃផែនការអនាគត	១ ម៉ោង ៣០ នាទី	កំណត់ត្រានៃគំនិតរបស់សិស្សអំពីគោលដៅការងារអនាគត និងចាត់អាទិភាពចំពោះអ្នកដែលត្រូវការជំនួយបន្ថែមដើម្បីជ្រើសរើសការងារ ការសិក្សា និងផែនការបណ្តុះបណ្តាលអនាគតរបស់ពួកគេ	២៥
សកម្មភាពបន្ថែម	មុនពេល ក្នុងពេល និងក្រោយពេលសិក្សា	សកម្មភាពណ្តុះបណ្តាលបន្ថែមដែលត្រូវធ្វើឡើងក្នុងសាលារៀន ដោយមានជំនួយពីក្រុមប្រឹក្សាសិស្ស និងអ្នកប្រឹក្សាសាលា ប្រសិនបើមាន។ ការប្រជុំសកម្មភាពបន្ថែមទី១គួរធ្វើឡើងជាមួយក្រុមប្រឹក្សាសិស្ស ២សប្តាហ៍មុនពេលចាប់ផ្តើមបង្រៀនវគ្គនេះ។	៣១

៤. ការវាយតម្លៃ

ការវាយតម្លៃមាន២ផ្នែកសំខាន់ៗ។ មួយផ្នែកជាការវាយតម្លៃនៅចុងបញ្ចប់នៃម៉ូឌុលនីមួយៗ និងជាវិញ្ញាសាសរសេរដែលយើងត្រូវបញ្ចូលនៅផ្នែកខាងចុងម៉ូឌុល ។ ផ្នែកមួយទៀត ជាការវាយតម្លៃទៅលើឥរិយាបថសិស្សដោយគ្រូជាអ្នកសង្កេតផ្ទាល់រៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយដាក់ពិន្ទុ។ វិធីវាយតម្លៃទាំងពីរចំណុចនេះមានសារៈសំខាន់ក្នុងការវាស់ចំណេះដឹង និងឥរិយាបថរបស់សិស្សម្នាក់ៗ ។ ចំពោះការវាយតម្លៃសិស្សនេះ យើងគិតពិន្ទុ ៥០ ស្មើទៅនឹងមុខវិជ្ជាមួយចំនួន ផងដែរ គឺយើងឱ្យពិន្ទុ ៣៥ ទៅលើឥរិយាបថ និងពិន្ទុ ១៥ ទៅលើវិញ្ញាសាសរសេរ។

នៅតាមមេរៀននីមួយៗ គ្រូទុកពេលឱ្យសិស្សពិភាក្សាក្រុមតូចឱ្យបានច្រើន នៃចំណុចសំខាន់ៗនៅពាក់កណ្តាលមេរៀននីមួយៗ។ កំឡុងពេលសិស្សពិភាក្សាក្រុមតូច ជាពេលវេលាដែលគ្រូអាចសង្កេតឥរិយាបថសិស្សក្នុងការដាក់ពិន្ទុ។ ជាការល្អគ្រូគួរដាក់ពិន្ទុឥរិយាបថសិស្សចាប់ពីមេរៀនទី ៦ តទៅ។

៥. ឯកសារបន្ថែម

ផ្នែកនេះមានឯកសារសម្រាប់សិស្ស ដែលនឹងត្រូវប្រើប្រាស់ដោយបុគ្គលធនធាន។ ឯកសារទាំងនោះនឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យជាលក្ខណៈអ៊ុតប្លាស្ទិច ដើម្បីឱ្យសិស្សប្រើប្រាស់ក្នុងកិច្ចការរបស់ពួកគេ។ រូបថតនៅលើទំព័រមុខនៃសៀវភៅនេះត្រូវបានដកស្រង់ពីវចនានុក្រមការងារ ដែលជាឯកសារដ៏ល្អពីអង្គការស៊ីប៉ា។ ជាការណែនាំសាលា គួរមានសៀវភៅនេះ ឬសៀវភៅធនធានការងារ ដែលស្រដៀងគ្នាក្នុងបណ្ណាល័យរបស់ពួកគេ។ ជាមួយនឹងករណីសិក្សា (ដែលសិស្សនឹងធ្វើក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលបំណិនជីវិតនេះ) សៀវភៅនេះ នឹងផ្តល់ជាការចាប់ផ្តើមយ៉ាងល្អសម្រាប់សិស្សដើម្បីណែនាំខ្លួនរបស់ពួកគេ អំពីទីផ្សារការងារ និងផ្លូវសិក្សាសម្រាប់អនាគត។

ប្រសិនបើមានសៀវភៅបញ្ជីនៃការអប់រំជាន់ខ្ពស់ និងការបណ្តុះបណ្តាល គឺជាការណែនាំយ៉ាងល្អដើម្បីប្រមូលព័ត៌មានពីសាកលវិទ្យាល័យ និងមជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។

វេបសាយដ៏មានសារប្រយោជន៍ សម្រាប់ព័ត៌មានទំនាក់ទំនងលម្អិត អំពីមជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងឱកាសការងារគឺ www.nea.gov.kh

មេរៀនទី ១: ការណែនាំអំពីការងារដែលមាននៅប្រទេសកម្ពុជា

🕑 រយៈពេលបង្រៀនៈ ១ ម៉ោង ៣០ នាទី

☑ ការត្រៀមលក្ខណៈ

មុនពេលបង្រៀនលោកគ្រូ អ្នកគ្រូត្រូវ

- អាន និងពិនិត្យមេរៀនដោយហ្មត់ចត់ និងធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន
- ពិនិត្យមើលឯកសារសិស្ស ដើម្បីចង់ដឹងថាតើមានព័ត៌មាន និងសំណួរ សម្រាប់សកម្មភាពត្រូវនឹងការបង្រៀនដែរឬទេ?
- សរសេរសំណួរលើក្តារខៀន ឬនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ។ ប្រសិនបើសិស្សមានសៀវភៅ គេអាចមើលព័ត៌មាននេះនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គេបាន
- មើលកាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃ
- រៀបចំបន្ទប់រៀន (តុ កៅអី ក្តារខៀន...)។

📖 សម្ភារឧបទេស ធនធានដែលត្រូវការ

- ឯកសារចំនួន ៦ច្បាប់ - មួយច្បាប់សម្រាប់មួយក្រុម
- ក្រដាសរ៉ាម ហ្វឺត និងស្កុត
- ច្បាប់ចតចម្លងនៃវចនានុក្រមអាជីពដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងការសម្គាល់ការងារ (ប្រសិនបើមាន)
- ផ្ទាំងរូបភាពនៃការងារក្នុងប្រទេសកម្ពុជា (ពីក្នុងសៀវភៅពិភពការងារ)

☼ វត្ថុបំណងៈ

នៅពេលរៀនមេរៀននេះចប់ សិស្សទាំងអស់អាច :

១. ប្រាប់ពីតួនាទីរបស់អ្នកប្រឹក្សាអាជីព
២. រៀបរាប់ឈ្មោះការងារខ្លះៗដែលមានក្នុងតំបន់ និងក្នុងប្រទេសកម្ពុជាទាំងមូល

សេចក្តីផ្តើមៈ 🕑 **៣០ នាទី**

អ្នកប្រឹក្សាអាជីពស្វាគមន៍សិស្ស (និងណែនាំខ្លួនពួកគេ ប្រសិនបើពួកគេមិនស្គាល់គ្នា)

អ្នកប្រឹក្សាអាជីពពន្យល់ពីវត្ថុបំណងរបស់មេរៀន

អ្នកប្រឹក្សាអាជីពប្រាប់សិស្សថា ពួកគេនឹងលេងល្បែងកំសាន្តមួយ ដើម្បីណែនាំពីប្រធានបទ។ អ្នកប្រឹក្សាអាជីពឱ្យសិស្សសរសេរដោយសម្ងាត់ ពីការងាររបស់នរណាម្នាក់ ដែលពួកគេស្គាល់ក្នុងជីវិតពិត ឬតាមទូរទស្សន៍ហើយពួកគេគិតថាមិនធម្មតា ហើយប្រហែលសិស្សដទៃទៀតនឹងមិនសរសេរ។ បន្ទាប់មក ឱ្យសិស្សទាំងអស់ឈរជារង្វង់និងសួរគ្នាទៅវិញទៅមក "តើការងាររបស់អ្នកជាអ្វី?" ហើយសរសេរការងារដែលពួកគេបានឮ។ ៥ ឬ៦នាទីក្រោយមក ឱ្យសិស្ស អង្គុយចុះ និងរាប់ចំនួនការងារដែលខុសគ្នាក្នុងបញ្ជីរបស់ពួកគេ។ សិស្សដែលសរសេរបានចំនួនការងារច្រើនជាងគេជាអ្នកឈ្នះ ហើយគ្រូវអានការងារក្នុងបញ្ជីរបស់គឱ្យសិស្សដទៃទៀតស្តាប់។

❓ តើរវាងការងារ និងអាជីពមានអ្វីខុសពីគ្នា?

ចម្លើយដែលអាចមាន៖ ជារឿយៗ ការងារគឺមិនមានការគ្រោងទុក និងធ្វើដើម្បីរកប្រាក់ជាគោល។ អាជីពគឺ ជាអ្វីដែលអ្នកកសាង និងអភិវឌ្ឍជាច្រើនឆ្នាំ និងអាចច្រើនជាងការងារមួយ។

តើហេតុអ្វីបានជាសិស្សគប្បីគិតពីអាជីពរបស់ពួកគេក្នុងថ្នាក់ទី៧ ឬទី៨ - វានឹងមានរយៈពេលវែងមុនពេលពួកគេត្រូវទៅធ្វើការ?

ចម្លើយដែលអាចមាន៖ វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការធ្វើផែនការ ដូច្នេះពួកគេនឹងបន្តការសិក្សា ខំប្រឹងរៀនសូត្រ និងធ្វើការជ្រើសរើសត្រឹមត្រូវអំពីមុខវិជ្ជាដែលត្រូវសិក្សា តើមេរៀនអ្វីខ្លះដែលអ្នកបានរៀនក្នុងមុខវិជ្ជាសិក្សាសង្គម (សីលធម៌ ពលរដ្ឋវិជ្ជា) ថ្នាក់ទី៧ ដែលទាក់ទងនឹងជម្រើសអាជីព?

ចម្លើយដែលអាចមាន៖ ជំពូកទី៥ ការកំណត់គោលដៅ ក្នុងមេរៀនទី១៖ ការជ្រើសរើសអាជីព, មេរៀនទី២៖ សារៈសំខាន់នៃការជ្រើសរើសអាជីព, មេរៀនទី៣៖ ព័ត៌មានពីអាជីព ។

ឱ្យអ្នកចូលរួមពិភាក្សាជាដៃគូរយៈពេល ១ទៅ ២នាទី៖ "តើអ្នកប្រឹក្សាអាជីពជាអ្នកណា?"

អ្នកប្រឹក្សាអាជីពឱ្យសិស្សម្នាក់ ឬពីរនាក់ចែករំលែកគំនិតរបស់ពួកគេ បន្ទាប់មកសរសេរនិយមន័យនៅលើក្ដារខៀនដើម្បីឱ្យសិស្សកត់ទុកក្នុងសៀវភៅរបស់ពួកគេ។

អ្នកប្រឹក្សាអាជីពគឺជាអ្នកដែលជួយធ្វើឱ្យប្រាកដថាមានព័ត៌មានបច្ចុប្បន្នភាពក្នុងសាលារៀនអំពីការងារ និងអាជីពក្នុងមូលដ្ឋាន និងក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ពួកគេជួយសិស្សឱ្យគិតអំពីអ្វីដែលពួកគេនឹងធ្វើនៅពេលពួកគេបញ្ចប់ថ្នាក់ទី៩?

ពន្យល់ថា មានអ្នកប្រឹក្សាអាជីពក្នុងសាលារៀនរបស់ពួកគេ ដូចជារូបអ្នក។ ពន្យល់ថា ប្រសិនបើយើងចង់មានឱកាសការងារដែលទទួលបានប្រាក់កម្រៃខ្ពស់ យើងត្រូវព្យាយាមទទួលការអប់រំល្អ និងត្រូវបញ្ចប់ការអប់រំ ផ្នែកវិជ្ជាជីវៈជំនាញ និង/ឬសាកលវិទ្យាល័យ។ សិស្សខ្លះបោះបង់ការសិក្សាឆាប់ពេក ព្រោះពួកគេចង់រកប្រាក់ដើម្បីជួយគ្រួសារ ឬក៏គ្រួសារមិនអាចឧបត្ថម្ភសម្រាប់សម្ភារៈសិក្សាចាំបាច់។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដែលត្រូវគិតអំពីការពិភាក្សា នេះយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ព្រោះវានឹងកាត់បន្ថយជម្រើសអាជីពរបស់អ្នក និងស្វែងរកសក្ដានុពលក្នុងពេលអនាគត។ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងគិតពីបញ្ហាឈប់រៀន អ្នកគួរពិភាក្សាជាមួយអ្នកប្រឹក្សាអាជីពក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬនាយកសាលាដូច្នេះ ពួកគេអាចពិភាក្សាពីជំនួយដែលមានសម្រាប់អ្នក និងធ្វើឱ្យប្រាកដថា អ្នកច្បាស់អំពីជម្រើសរបស់អ្នកដើម្បីបន្តការសិក្សា និងការបណ្ដុះបណ្ដាល។

ចូរចងចាំ អ្នកនឹងធ្វើការស្ទើរតែពេញមួយជីវិតនៃយុវវ័យរបស់អ្នក ដូច្នេះវាមានសារៈសំខាន់ដែលអ្នកទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់អំពីជម្រើសអ្វីខ្លះដែលអ្នកមាន និងទុកពេលឱ្យខ្លួនរបស់អ្នកបំពេញសក្ដានុពលរបស់អ្នក។

ការណែនាំពីជម្រើសអាជីពដែលមានក្នុងសាលារៀន

១០ នាទី

អ្នកប្រឹក្សាអាជីពពន្យល់ថា មានធាតុ៣យ៉ាងក្នុងការណែនាំអាជីពក្នុងសាលារៀន៖

១. សិក្សាជំនាញបំណិនអាជីពដែលទាក់ទងនឹងការជ្រើសរើសអាជីព និងការស្វែងរកការងារ រួមបញ្ចូលទាំងប្រធានបទនេះ និងពិភពការងារ

២. ប្រឹក្សាម្នាក់ទល់ម្នាក់ ឬជំនួយដទៃទៀតដែលផ្ដល់ទៅឱ្យសិស្សដើម្បីកំណត់អាទិភាពឱ្យអ្នកប្រឹក្សាអាជីព អ្នកប្រឹក្សា ឬក្រុមប្រឹក្សាសិស្សក្នុងសាលារៀនសម្រាប់សិស្សដែលជួបការលំបាក ឬគិតអំពីការឈប់រៀន

៣. ធនធានអាជីពផ្សេងៗដែលមានក្នុងសាលារៀន ជាពិសេសក្នុងបណ្ណាល័យរបស់អ្នក។មានការងារផ្សេងៗមួយចំនួនទាក់ទងនឹងប្រធានបទដែលមានក្នុងសាលារៀន ដូច្នេះត្រូវពិចារណាដោយយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះបំណិនជីវិតដែលបានជ្រើសរើសក្នុងសាលានីមួយៗទាក់ទងនឹងសហគមន៍ក្នុងមូលដ្ឋាន និងការងារដែលមាន។

* បំណិនជីវិត ពិភពការងារ មានក្នុងសាលារៀន៖ វាជួយធ្វើឱ្យសិស្សទទួលបានបំណិនមូលដ្ឋាន (ដូចជា ការទំនាក់ទំនង ការធ្វើការងារជាក្រុមជំនាញ ដោះស្រាយបញ្ហា...) ពួកគេនឹងត្រូវការវាក្នុងជីវិតការងារនាពេលអនាគតរបស់ពួកគេ។

អាជីពដែលមានក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

🕑 ៦០ នាទី

✎ សរសេរតារាងខាងក្រោមនៅលើក្តារខៀន៖

1. ការងារដែលមានក្នុងសហគមន៍របស់យើង (ក្រុមទី១ និងទី២ត្រូវធ្វើ)	2. ការងារដែលមិនមានក្នុងសហគមន៍យើងប៉ុន្តែមានក្នុងស្រុក ឬខេត្តរបស់យើង (ក្រុមទី៣ និងទី៤ត្រូវធ្វើ)	3. ការងារដែលមិនមានក្នុងស្រុក ឬខេត្តរបស់យើង ប៉ុន្តែមានក្នុងប្រទេសកម្ពុជា (ក្រុមទី៥ និងទី៦ត្រូវធ្វើ)

☝ អ្នកប្រឹក្សាអាជីពបែងចែកសិស្សជា ៦ក្រុម។ ក្រុមនីមួយគួរមានប្រុស ៥០% និងស្រី៥០% ដូច្នេះនឹងមានសមភាពយេនឌ័រ។ ប្រសិនបើចាំបាច់ ផ្លាស់ប្តូរសិស្សទៅក្រុមផ្សេងដើម្បីឱ្យមានសមភាពយេនឌ័រក្នុងក្រុម។ ប្រាប់សិស្សថាពួកគេនឹងធ្វើការក្នុងក្រុមនេះពេញមួយវគ្គបំណិនជីវិតនេះ ហើយក្រុមរបស់ពួកគេនឹងរក្សានូវសំណុំឯកសារនៃការងាររបស់ពួកគេ។

អ្នកប្រឹក្សាអាជីពឱ្យសិស្ស២ក្រុមសរសេរការងារក្នុងតារាងទី១ ក្នុងក្រដាស់រាម ២ក្រុមសរសេរការងារក្នុងតារាងទី២ និង២ក្រុមសរសេរការងារក្នុងតារាងទី៣។ ពួកគេមានរយៈពេល១០នាទីដើម្បីសរសេរពីការងារឱ្យបានច្រើនបំផុតតាមដែលពួកគេអាចរកបានក្នុងតារាងដែលពួកគេត្រូវបំពេញ។

☞ រយៈពេល១០នាទីក្រោយ អ្នកប្រឹក្សាអាជីពឱ្យក្រុមទាំងអស់ឈប់ និងរាប់ចំនួនឈ្មោះការងារសរុបដែលពួកគេមានក្នុងតារាងរបស់ពួកគេ។ ក្រុមដែលមានចំនួនការងារច្រើនជាងគេគឺជាក្រុមដែលឈ្នះសម្រាប់តារាងនោះ (អ្នកទាំងអស់គ្នាគួរទះដៃអបអរសាទរក្រុមដែលឈ្នះសម្រាប់តារាងនីមួយៗ)

ហៅអ្នកតំណាងក្រុមមានចំនួនឈ្មោះការងារច្រើនជាងគេមកបិទបញ្ជីរបស់ពួកគេក្នុងតារាង និងពន្យល់ពីការងាររបស់ពួកគេ។ ក្រុមដទៃទៀតដែលបំពេញក្នុងតារាងដូចគ្នា អាចលើកឡើងពីការងារផ្សេងទៀតមានក្នុងតារាងរបស់ពួកគេ ហើយអាចដាក់បញ្ចូលក្នុងបញ្ជីរបស់ក្រុមនៅលើក្ដារខៀន។ ធ្វើដូចគ្នាសម្រាប់តារាងទាំង៣។ ក្រុមទាំងអស់អាចជួយកែតម្រូវការងារដែលស្ថិតក្នុងតារាងមិនត្រឹមត្រូវ។

☞ បិទផ្ទាំងរូបភាពពីសៀវភៅពិភពការងារ និងសួរសិស្សពីរបៀបដែលពួកគេអាចស្វែងរកអាជីពមានក្នុងប្រទេសកម្ពុជាបន្ថែមទៀត។

ចម្លើយអាចមាន៖ សួរគ្រូ ស្រាវជ្រាវក្នុងបណ្ណាល័យ(ដូចជាវចនានុក្រមការងាររបស់អង្គការស៊ីប៉ា និងធនធានដទៃទៀតដែលអ្នកអាចមាន) ធនធានដែលសិស្សបានស្រាវជ្រាវពីឆ្នាំមុន (ប្រសិនបើមាន) អ៊ីនធឺណេត សួរគ្រួសារ មិត្តភ័ក្ដ ចាប់ផ្ដើមសង្កេតការងារផ្សេងៗក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ។ល។

នាំសិស្សទៅបណ្ណាល័យ ឬកន្លែងដែលធនធានអាជីពបានរក្សាទុក និងឱ្យពួកគេស្វែងរកឯកសារទាក់ទង នឹង ការងារ និងអាជីព។ ចូរប្រាកដថាពួកគេអាចស្វែងរកធនធានទាំងនោះបាន។

ប្រសិនបើនៅសល់ពេល ឱ្យសិស្សចាប់ផ្ដើមស្រាវជ្រាវការងារបន្ថែមទៀតដើម្បីដាក់ចូលទៅក្នុងបញ្ជីដែលពួកគេបានធ្វើ។

☞ ផ្ដល់ឱ្យក្រុមនីមួយៗនូវស៊ីមីមួយ និងប្រាប់ពួកគេឱ្យសរសេរឈ្មោះក្រុម ឬលេខក្រុមរបស់ពួកគេឱ្យបានច្បាស់លាស់។ ពន្យល់ពួកគេថា ពួកគេនឹងត្រូវរក្សាកិច្ចការរបស់ពួកគេទាំងអស់ដែលបានបំពេញតាមលំដាប់ ហើយក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ទទួលបានច្បាប់ចតចម្លងរបស់ពួកគេ។ ឱ្យក្រុមនីមួយៗទុកបញ្ជីឈ្មោះការងារដែលពួកគេបានធ្វើក្នុងស៊ីមីនោះ។

កិច្ចការផ្ទះ:

ប្រាប់សិស្សឱ្យចម្លងតារាងខាងក្រោមក្នុងសៀវភៅសរសេររបស់ពួកគេ។

1. ការងារដែលមានក្នុងសហគមន៍របស់យើង	2. ការងារដែលមិនមានក្នុងសហគមន៍យើងប៉ុន្តែមានក្នុងស្រុក ឬខេត្តរបស់យើង	3. ការងារដែលមិនមានក្នុងស្រុក ឬខេត្តរបស់យើង ប៉ុន្តែមានក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

ពួកគគេួរបំពញេក្នុងតារាងនូវឈ្មោះការងារយ៉ាងតិចណាស់៥ឬ៦ការងារក្នុងតារាងនីមួយៗដលែពួកគគេិតថាគួរឱ្យ ចាប់អារម្មណ៍។ ពួកគេគួរព្យាយាមបន្ថែមការងារយ៉ាងតិចណាស់ពីរទៀត ទៅក្នុងតារាងរបស់ពួកគេដែលពួកគេមិនបានរៀប រាប់ក្នុងថ្នាក់។ ពួកគេអាចប្រើប្រាស់វិធីស្រាវជ្រាវផ្សេងៗដែលបានពិភាក្សាក្នុងក្រុមដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះ។ ពន្យល់ថា អ្នកនឹងពិនិត្យមើលកិច្ចការផ្ទះនេះនៅពេលបន្ទាប់។

មេរៀនទី ២: ការងារក្នុងមូលដ្ឋាន

🕑 រយៈពេលបង្រៀនៈ ១ ម៉ោង ៣០ នាទី

☑ ការត្រៀមលក្ខណៈ

មុនពេលបង្រៀនលោកគ្រូ អ្នកគ្រូត្រូវ

- អាន និងពិនិត្យមេរៀនដោយហ្មត់ចត់ និងធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន
- ពិនិត្យមើលឯកសារសិស្ស ដើម្បីចង់ដឹងថាតើមានព័ត៌មាន និងសំណួរ សម្រាប់សកម្មភាពគ្រូនឹងការបង្រៀនដែរឬទេ?
- សរសេរសំណួរលើក្ដារខៀន ឬនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ។ ប្រសិនបើសិស្សមានសៀវភៅ គេអាចមើលព័ត៌មាននេះនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គេបាន
- មើលកាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃ
- រៀបចំបន្ទប់រៀន (តុ កៅអី ក្ដារខៀន...)។

📖 សម្ភារឧបទេស ធនធានដែលត្រូវការ

- បាល់ក្រដាសសម្រាប់ល្បែងបាល់ក្រដាស
- ក្រដាស់រ៉ាម ហ្វឺត និងស្កុត

☼ វត្ថុបំណងៈ

នៅពេលរៀនមេរៀននេះចប់ សិស្សទាំងអស់អាចៈ

១. ធ្វើផែនទីឱកាសការងារក្នុងមូលដ្ឋាន
២. រៀបរាប់ពីការងារដែលមាននៅក្នុងកន្លែងធ្វើការនីមួយៗ

សេចក្ដីផ្ដើមៈ ការរំឭកមេរៀនចាស់ 🕑 ២០ នាទី

ល្បែងបាល់ក្រដាសៈ

អ្នកចូលរួមរំឭកពីមេរៀនចាស់ ដោយការលេងល្បែងបាល់ក្រដាស។ សំណួរនីមួយៗ ត្រូវបានសរសេរនៅលើក្រដាសដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។ ក្រដាសដែលមានសំណួរចុងក្រោយគេ (សំណួរទី៨) ត្រូវច្របាច់ធ្វើជាបាល់ទីមួយ។ សំណួរបន្ទាប់ពីសំណួរចុងក្រោយ (សំណួរទី៧) ត្រូវដាក់ពីលើ ហើយធ្វើរបៀបនេះរហូតដល់ សំណួរទី១ដែលស្ថិតនៅខាងក្រៅគេបំផុតនៃបាល់។

អ្នកប្រឹក្សាអាជីពគួរប្រើសំណួរខាងក្រោមដើម្បីធ្វើជាបាល់ក្រដាសទាក់ទងនឹងមេរៀនមុនៈ

៨. រៀបរាប់ការងារមួយដែលមិនមានក្នុងតំបន់របស់អ្នក ប៉ុន្តែមានក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។
៧. រៀបរាប់ការងារចំនួនពីរដែលមិនមានក្នុងតំបន់របស់អ្នក ប៉ុន្តែមានក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។
៦. រៀបរាប់ការងារមួយដែលមានក្នុងតំបន់របស់អ្នក។
៥. រៀបរាប់ការងារពីរដែលមានក្នុងតំបន់របស់អ្នក។
៤. រៀបរាប់ធាតុមួយក្នុងចំណោមធាតុទាំងបីនៃសេចក្ដីណែនាំពីអាជីពក្នុងសាលារៀន
៣. តើអ្វីជាភាពខុសប្លែកគ្នារវាងការងារ និងអាជីព?
២. តើធនធានអាជីពត្រូវបានរក្សាទុកនៅកន្លែងណានៃសាលារៀនរបស់អ្នក?
១. តើធនធានអាជីពអ្វីខ្លះដែលយើងមានរួចហើយក្នុងសាលារៀន?

អ្នកប្រឹក្សាអាជីពឱ្យសិស្សឈរជារង្វង់ធំមួយ និងឱ្យពួកគេហុចបាល់គ្នា ខណៈពេលអ្នកដទៃទះដៃរបស់ពួកគេ។

នៅពេលដែលគ្រូស្រែកថា "ឈប់" សិស្សឈប់ទះដៃ ហើយសិស្សដែលកំពុងកាន់បាល់នោះ ត្រូវបកយកស្រទាប់ខាងក្រៅនៃបាល់នោះមួយជាន់ ហើយអានសំណួរ និងព្យាយាមឆ្លើយវា។ ដំណើរការនេះត្រូវធ្វើឡើងរហូតដល់សំណួរទាំងអស់ត្រូវបានឆ្លើយ។

សិស្សអង្គុយតាមក្រុមរបស់ពួកគេ ហើយអ្នកប្រឹក្សាអាជីពឱ្យសិស្សចែករំលែកជាមួយមិត្តភក្តិអង្គុយជិតគ្នា អំពីតារាងការងារ ដែលពួកគេបានបំពេញជាកិច្ចការផ្ទះ ហើយពិភាក្សាគ្នា ប្រសិនបើពួកគេអាចរកការងារពីរ ដែលមិនត្រូវបានពិភាក្សាក្នុងមេរៀនមុន។ ៥នាទីបន្ទាប់មក អ្នកប្រឹក្សាអាជីពឱ្យសិស្សមួយចំនួនចែករំលែកការងារផ្សេងៗ ដែលពួកគេគិតថាមិនត្រូវបានលើកយកមកពិភាក្សាក្នុងមេរៀនមុន។

សកម្មភាពសំខាន់: ការធ្វើផែនទីការងារនៅក្នុងមូលដ្ឋាន

៧០ នាទី

អ្នកប្រឹក្សាអាជីពពន្យល់ទៅកាន់អ្នកចូលរួមថាពួកគេ នឹងធ្វើផែនទីឱកាសការងារក្នុងមូលដ្ឋានមួយដែលមានក្នុងតំបន់របស់ពួកគេរួមបញ្ចូលទាំង ការងាររដ្ឋ និងសេវាកម្ម (ឃុំ ប៉ូលីស មណ្ឌលសុខភាព/មន្ទីរពេទ្យ កន្លែងពន្លត់អគ្គីភ័យ ទាហាន។ល។) ជំនួញ ក្រុមហ៊ុន ធនាគារ និងរោងចក្រ អង្គការ ផ្សារ និងតំបន់កសិកម្មសំខាន់ៗ...។ល។

តើតំបន់សំខាន់ណាខ្លះដែលនៅជិតសាលារៀន ហើយយើងអាចរកការងារបាន?

អ្នកប្រឹក្សាអាជីពណែនាំសិស្សឱ្យគិតអំពីប្រភេទខុសៗគ្នានៃការងារ និងទីកន្លែងពួកគេស្ថិតនៅ - គិតអំពីប្រភេទខុសៗគ្នានៃការងារ - ការងាររដ្ឋ ជំនួញ អង្គការ ផ្សារ កសិកម្ម ធនាគារ សេវាកម្ម...។ល។
ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន ហើយមានពេលវេលា អ្នកប្រឹក្សាអាជីពអាចនាំសិស្សដើរ ១០ឬ១៥នាទី ជុំវិញតំបន់មូលដ្ឋានដើម្បីមើលកន្លែងធ្វើការផ្សេងៗក្នុងមូលដ្ឋាន។

ពិភាក្សាជាមួយក្រុមទាំង៦ ថាតើកន្លែងណាខ្លះដែលក្រុមនីមួយៗនឹងយកចិត្តទុកដាក់ ហើយឱ្យពួកគេចាប់ផ្តើមគូសផែនទីមួយអំពីកន្លែងការងារ ៤កន្លែងផ្សេងគ្នានៅលើក្រដាស A4 ពីរសន្លឹក។ រយៈពេល ១០ ឬ១៥នាទីក្រោយ បញ្ឈប់ការងារក្រុមទាំងអស់។ ពន្យល់ថា កន្លែងធ្វើការនីមួយៗអាចមានការងារច្រើនប្រភេទ។

តើការងារអ្វីខ្លះដែលអ្នកអាចរកបាននៅក្នុងផ្ទះសំណាក់?

ចម្លើយដែលអាចមាន៖ អ្នកទទួលភ្ញៀវ/អ្នកគិតលុយ អ្នកគ្រប់គ្រង អ្នកអនាម័យ (ប្រហែលមានទាំងបុគ្គលិកភោជនីយដ្ឋាន)។ល។

តើការងារអ្វីខ្លះដែលអ្នកអាចរកបាននៅក្នុងធនាគារ?

ចម្លើយដែលអាចមាន៖ អ្នកគិតលុយ អ្នកគ្រប់គ្រង អ្នកដឹកនាំ អ្នកទីផ្សារ អ្នកទំនាក់ទំនង អ្នកផ្តល់សេវាកម្មសន្តិសុខ។ល។

តើការងារអ្វីខ្លះដែលមានក្នុងផ្នែកកសិកម្ម?

កសិករដាំស្រូវ អ្នកដាំកៅស៊ូ អ្នកនេសាទ ពេទ្យសត្វ ប្រធានផ្នែកកសិកម្ម អ្នករដ្ឋបាល បុគ្គលិកបច្ចេកទេសហិរញ្ញវត្ថុ...
ប្រាប់ក្រុមទាំងអស់ឱ្យរៀបរាប់ការងារផ្សេងៗ ដែលពួកគេអាចនឹកឃើញសម្រាប់កន្លែងធ្វើការនីមួយៗដែលពួកគេបានគូសនៅលើក្រដាស A4។ ដើរពិនិត្យមើល និងសួរសំណួរដើម្បីឱ្យពួកគេអាចបន្ថែមការងារឱ្យបានច្រើនតាមដែលពួកគេអាចបន្ថែមបានសម្រាប់កន្លែងធ្វើការនីមួយៗដូចក្នុងឧទាហរណ៍ខាងលើ។

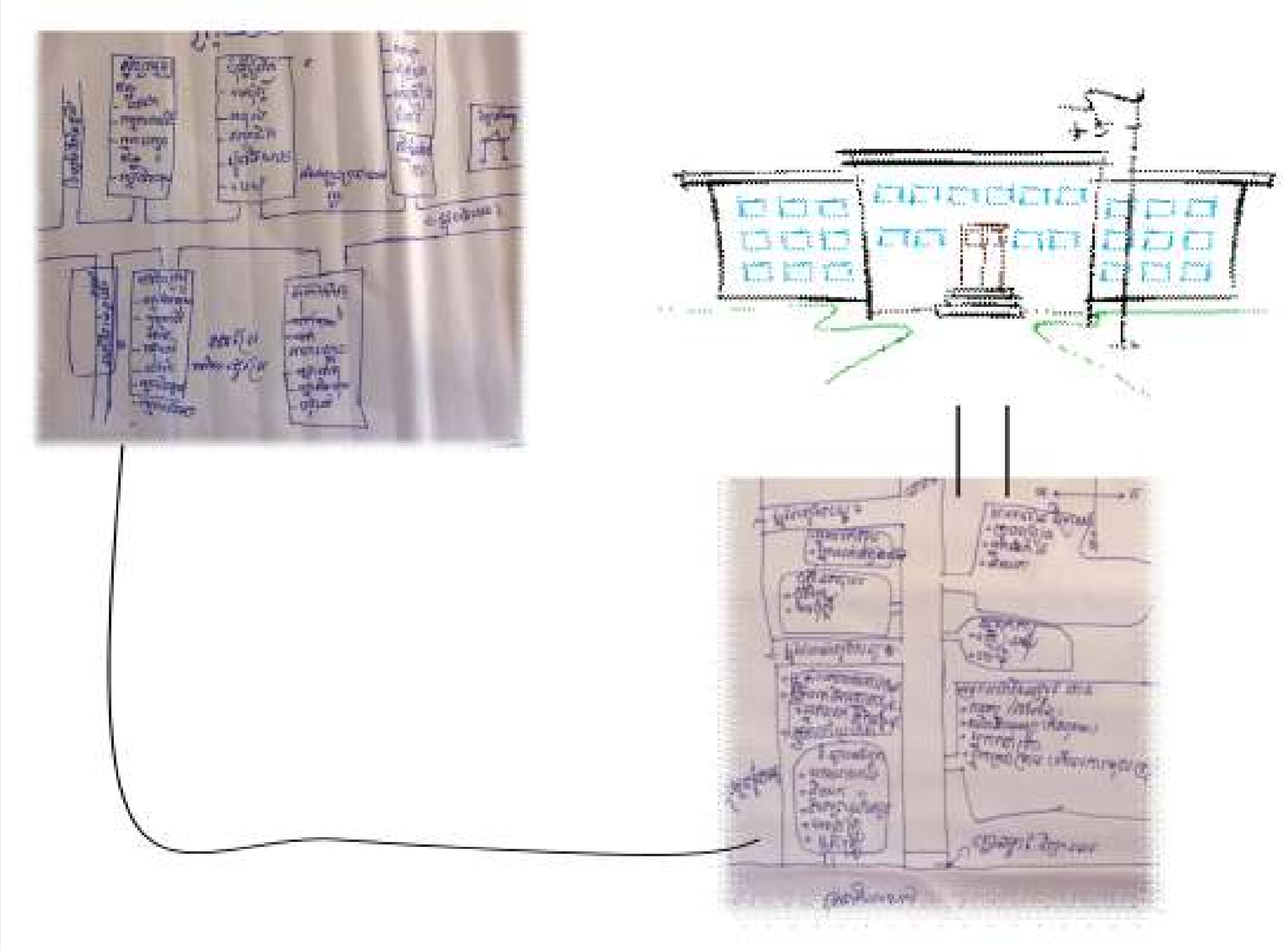

១៥នាទីបន្ទាប់ អ្នកប្រឹក្សាអាជីពគូររូបសាលារៀននៅលើក្ដារខៀន ហើយឱ្យសមាជិកម្នាក់ពីក្នុងក្រុមនីមួយៗឡើងមកបង្ហាញទីតាំងកន្លែងការងាររបស់ពួកគេដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងសាលារៀន។ ពួកគេត្រូវនិយាយពីកន្លែងធ្វើការដែលពួកគេមាន និងការងារណាខ្លះដែលប្រហែលជាអាចមានក្នុងកន្លែងធ្វើការនោះ។ ក្រុមដទៃទៀតអាចផ្ដល់មតិយោបល់ ឬបន្ថែមព័ត៌មានដទៃទៀត ប្រសិនបើពួកគេស្គាល់កន្លែងនោះ។

ក្រុមនីមួយៗគួរទុកកិច្ចការរបស់ពួកគេក្នុងស៊ីមីរបស់ក្រុម ឬពួកគេអាចដាក់តាំងការងាររបស់ពួកគេក្នុងបណ្ណាល័យ ឬតាមជញ្ជាំងនៃថ្នាក់រៀនដោយមានជំនួយពីក្រុមប្រឹក្សាកុមារ។

តើយើងអាចស្វែងរកព័ត៌មានបន្ថែមទៀតអំពីកន្លែងធ្វើការនីមួយៗដោយរបៀបណា?
ចម្លើយដែលអាចមាន៖ សួរបងប្អូន ឬមិត្តភ័ក្ដ សួរមិត្តរួមថ្នាក់ដែលស្គាល់នរណាម្នាក់ធ្វើការនៅកន្លែងនោះ រកមើលក្នុងបណ្ណាល័យ ស្រាវជ្រាវតាមអ៊ីនធើណេត សួរគ្រូ ឬឪពុកម្ដាយ សួរនរណាម្នាក់ដែលធ្វើការនៅទីនោះ ប្រសិនបើពួកគេមិនប្រកាន់អ្នកដែលស្វែងរកព័ត៌មានពីការងារនៅកន្លែងនោះ។

កិច្ចការផ្ទះ៖ ១០ នាទី

សិស្សម្នាក់ៗគួរជ្រើសរើសកន្លែងធ្វើការមួយ ឬពីរ ដែលពួកគេចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការស្រាវជ្រាវ ហើយសរសេរការងារទាំងអស់ដែលមាននៅកន្លែងនោះ ព្រមទាំងគូសផែនទីពីទីតាំងកន្លែងធ្វើការនោះក្នុងសៀវភៅសរសេររបស់ពួកគេ។

អ្នកប្រឹក្សាអាជីពគួរពន្យល់ថា ពួកគេនឹងត្រូវពិភាក្សាពីកិច្ចការផ្ទះរបស់ពួកគេនៅពេលក្រោយ។

មេរៀនទី ៣: ការណែនាំអំពីកិច្ចសម្ភាសករណីសិក្សា

រយៈពេលបង្រៀន: ១ ម៉ោង ៣០ នាទី

☑ ការត្រៀមលក្ខណៈ:

មុនពេលបង្រៀនលោកគ្រូ អ្នកគ្រូត្រូវ

- អាន និងពិនិត្យមេរៀនដោយហ្មត់ចត់ និងធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន
- ពិនិត្យមើលឯកសារសិស្ស ដើម្បីចង់ដឹងថាតើមានព័ត៌មាន និងសំណួរ សម្រាប់សកម្មភាពត្រូវនឹងការបង្រៀនដែរឬទេ?
- សរសេរសំណួរលើក្ដារខៀន ឬនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ។ ប្រសិនបើសិស្សមានសៀវភៅ គេអាចមើលព័ត៌មាននេះនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គេបាន
- មើលកាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃ
- រៀបចំបន្ទប់រៀន (តុ កៅអី ក្ដារខៀន...)។

សម្ភារឧបទេស ធនធានដែលត្រូវការ

ឯកសារ ១ ចែកសិស្ស ៖ ទម្រង់ករណីសិក្សា

☼ វត្ថុបំណង:

នៅពេលរៀនមេរៀននេះចប់ សិស្សទាំងអស់អាច :

- រៀបចំសម្រាប់ការសម្ភាស និងសម្ភាសមនុស្សដែលពួកគេស្គាល់ពីការងាររបស់ពួកគេ
- សិក្សាស្រាវជ្រាវលើទម្រង់គំរូនៃសំណួរសម្ភាសន៍

រំឭកមេរៀនចាស់ ១៥ នាទី

ហៅសិស្សម្នាក់មកខាងមុខ ប្រាប់ឱ្យគិតអំពីការងារមួយដែលសិស្សស្គាល់ ហើយធ្វើសកម្មភាពនៃការងារនោះ (ហាមនិយាយ) ដើម្បីឱ្យសិស្សដទៃទៀតទាយថាតើការងារអ្វីដែលគេកំពុងធ្វើ។ ធ្វើរបៀបនេះជាមួយសិស្សម្នាក់ ឬពីរនាក់ទៀត។

ឱ្យសិស្សយកកិច្ចការផ្ទះរបស់ពួកគេចេញមក ហើយពិភាក្សាវាជាមួយសិស្សដទៃទៀតក្នុងក្រុមរបស់ពួកគេ។ ឱ្យសិស្សម្នាក់ ឬពីរនាក់ចែករំលែកជាមួយសិស្សដទៃទៀតអំពីការងារដែលពួកគេបានរៀបរាប់សម្រាប់កន្លែងធ្វើការមួយ។

សេចក្ដីផ្ដើម: ការធ្វើករណីសិក្សា ២០ នាទី

ពន្យល់ថា មេរៀនបន្ទាប់នឹងពិនិត្យមើលពីការបង្កើតករណីសិក្សាពីមនុស្សក្នុងមូលដ្ឋាន និងការងាររបស់ពួកគេ។ នេះមានន័យថា សិស្សនឹងប្រមូលព័ត៌មានអំពីការងារដែលប្រជាជនកំពុងធ្វើក្នុងសហគមន៍ និងស្វែងយល់ពីរបៀបដែលពួកគេទទួលបានការងារនេះ ព្រមទាំងអ្វីដែលគាត់/នាងត្រូវធ្វើជាប្រចាំថ្ងៃក្នុងការងាររបស់ពួកគេ។

តើអ្នកអាចធ្វើអ្វីបានខ្លះដើម្បីបង្កើតករណីសិក្សាអំពីមនុស្សដែលធ្វើការក្នុងមូលដ្ឋាន? បង្ហាញខាងក្រោម

សកម្មភាពសំខាន់: ការធ្វើផែនការសម្ភាសន៍ករណីសិក្សា ៦០ នាទី

ពន្យល់ទៅកាន់សិស្សថា នៅពេលដែលយើងសម្ភាសនរណាម្នាក់ យើងត្រូវគិតឱ្យច្បាស់ពីអ្វីដែលយើងចង់ដឹង និងព្យាយាមរៀបចំសំណួររបស់យើង ដូច្នេះសំណួរទាំងនេះជួយយើងឱ្យស្វែងរកព័ត៌មានដែលយើងត្រូវការ។

សួរពួកគេថាតើចំណុចអ្វីខ្លះដែលពួក គេចង់ដឹងអំពីការងារមួយដើម្បីឱ្យដឹងថា តើវាសក្តិសមជាមួយពួកគេដែរឬទេ។
ចម្លើយប្រហែលជារួមបញ្ចូលទាំង៖ ជំនាញ តួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវ តើការអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលអ្វីខ្លះដែលត្រូវការ។ល។

ចែកឯកសារទី១ សម្រាប់សិស្ស៖ ណែនាំទម្រង់ករណីសិក្សា។ធ្វើឱ្យច្បាស់ថាវាគឺគ្រាន់តែទម្រង់ណែនាំមួយប៉ុណ្ណោះ។ ប្រាប់សិស្សថា ពួកគេនឹងសម្ភាសអ្នកដើម្បីស្វែងរកព័ត៌មានពីការងាររបស់អ្នក។ ប្រាប់ពួកគេឱ្យមើលសំណួរ និងសម្រេចជាមួយក្រុមរបស់ពួកគេថាតើទម្រង់បែបបនឹងអាចឆ្លើយប្រាប់ព័ត៌មានទាំងអស់ដែលពួកគេត្រូវការដឹងបានដែរឬទេ។ ពួកគេគួរសរសេរសំណួរបន្ថែមដែលពួកគេចង់ស្វែងរកព័ត៌មានឱ្យកាន់តែច្បាស់ទៀតអំពីការងាររបស់អ្នក។
១០នាទីក្រោយ សួរសិស្សថាតើពួកគេមានសំណួរបន្ថែមដើម្បីបន្ថែមទៅក្នុងទម្រង់ និងចែករំលែកជាមួយសិស្សក្នុងថ្នាក់ដែរឬទេ។ សរសើរសិស្សសម្រាប់សំណួរដែលពួកគេបានបន្ថែម ព្រោះនេះបញ្ជាក់ថាពួកគេកំពុងគិតដោយខ្លួនរបស់ពួកគេ ហើយនេះមានសារៈសំខាន់សម្រាប់លទ្ធភាពនាពេលអនាគតរបស់ពួកគេក្នុងការស្រាវជ្រាវព័ត៌មាន។
ឱ្យសិស្សគិតអំពីពេលដែលពួកគេទៅសម្ភាសប្រជាជន អ្វីដែលពួកគេគួរធ្វើ មុនពេលពួកគេចាប់ផ្តើមសួរសំណួរសម្ភាសន៍ដែលពួកគេបានរៀបចំ។
ចម្លើយដែលអាចមាន៖ ចូរប្រាកដថា វាជាពេលវេលាសមរម្យដើម្បីសួរសំណួរ។ ពន្យល់ពីអ្វីដែលអ្នកចង់សម្ភាសពួកគេ និងរយៈពេលដែលនឹងត្រូវចំណាយ ណែនាំខ្លួនរបស់អ្នក អរគុណពួកគេដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកសម្ភាស។

ឱ្យសិស្សធ្វើការនៅក្នុងក្រុមរបស់ពួកគេ និងឱ្យមនុស្សម្នាក់សម្តែងជាអ្នក (គ្រូ/នាយកសាលា) ដែលត្រូវបានគេសម្ភាសហើយអ្នកដទៃជាអ្នកសម្ភាស។ ពួកគេគួរចងចាំក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយសិស្ស ដែលដើរតួនោះដោយសមរម្យ ហើយមិនចាប់ផ្តើមសួរសំណួរភ្លាមៗទេ។ ពួកគេគួរសួរសំណួរក្នុងទម្រង់សម្ភាសរបស់ពួកគេ ហើយសិស្សអាចព្យាយាមឆ្លើយសំណួរ បើទោះបីជាពួកគេប្រហែលជាមិនដឹងចម្លើយសម្រាប់សំណួរទាំងនោះក៏ដោយ។
នៅពេលក្រុមបានបញ្ចប់ ប្រាប់សិស្សថា ឥឡូវពួកគេមានឱកាសសម្ភាសអ្នក និងស្វែងយល់ពីបទពិសោធន៍នៃ អាជីពបង្រៀនរបស់អ្នក។ ឱ្យក្រុមមួយស្ម័គ្រចិត្តមកធ្វើជាអ្នកសម្ភាស។ រំឭកពួកគេថាពួកគេមិនគួរត្រឹមតែសួរសំណួរ ប៉ុណ្ណោះទេ ពួកគេគួរទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នក ដូចអ្វីដែលពួកគេធ្វើជាមួយនរណាម្នាក់ កំពុងធ្វើការក្នុងសហគមន៍ ដែលពួកគេមិនស្គាល់ច្បាស់ ដូច្នេះពួកគេអាចអនុវត្តជំនាញសម្ភាសពិតប្រាកដ។ សិស្សដទៃទៀតក្នុងថ្នាក់ គួរស្តាប់ចម្លើយរបស់អ្នក ហើយព្យាយាមកត់ត្រាចម្លើយរបស់អ្នក។

នៅពេលសិស្សបានបញ្ចប់ការសម្ភាសអ្នក ឱ្យសិស្សដទៃទៀតផ្តល់មតិយោបល់ស្ថាបនាអំពីអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើល្អ និងអ្វីដែលគួរកែលម្អក្នុងរបៀបទំនាក់ទំនងក្នុងការសម្ភាស។ ទន្ទឹមនឹងនេះ សួរសិស្សថាតើអ្វីខ្លះជាភាពលំបាកក្នុងការកត់ត្រា ក្នុងកំឡុងពេលសម្ភាស និងរបៀបដែលពួកគេនឹងព្យាយាមដោះស្រាយបញ្ហានេះ។

កិច្ចការផ្ទះ **៥ នាទី**

ឱ្យសិស្សសម្ភាសសមាជិកគ្រួសារ ឬអ្នកជិតខាងអំពីការងាររបស់ពួកគេ។ រំឭកពួកគេឱ្យមើលសំណួរគំរូ និងពិនិត្យមើលថាតើវាសក្តិសម ឬត្រូវកែសម្រួលសម្រាប់ការងាររបស់បុគ្គលនោះ ឬក៏ត្រូវធ្វើវាឱ្យងាយស្រួលយល់។ ប្រសិនបើអាច ក្មេងស្រីគួរព្យាយាមសួរស្ត្រី និងក្មេងប្រុសគួរព្យាយាមសួរបុរស ដូច្នេះវានឹងមានការលាយបញ្ចូលគ្នានៃប្រជាជនបុរស និងស្ត្រីដែលត្រូវបានសម្ភាស។ កិច្ចការផ្ទះនេះអាចធ្វើជាបុគ្គលរៀងៗខ្លួន ឬធ្វើជាដៃគូ។ រំឭកសិស្សថាកិច្ចការផ្ទះនេះសំខាន់ណាស់ ត្រូវបំពេញវា ដោយសារតែវានឹងត្រូវបានយកមកប្រើនៅមេរៀនក្រោយ។
សិស្សគួរបំពេញកិច្ចការផ្ទះរបស់ពួកគេដោយការសរសេរឱ្យបានស្អាតបាត ឬប្រសិនបើមានកុំព្យូទ័រក្នុងសាលា ចូរវាយវាដោយប្រើក្រដាសរ៉ាម ព្រោះវានឹងត្រូវរក្សាទុកក្នុងសាលារៀន ហើយនឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់សិស្សដទៃទៀតរៀន។ ពួកគេអាចប្រើសំណួរដែលពួកគេបានរៀបចំធ្វើជាចំណងជើង និងសរសេរចម្លើយនៅខាងក្រោម។ ពួកគេគួរសរសេរឈ្មោះរបស់ពួកគេ និងបន្ទប់រៀននៅលើក្រដាស A4 ដូច្នេះសិស្សដទៃនឹងស្គាល់។

ឈ្មោះអ្នកសម្ភាស: ____________________ ភេទ ___ ថ្នាក់ _____ ឈ្មោះសាលា ____________________

ឈ្មោះអ្នកត្រូវសម្ភាស: ________________ ភេទ ___ កន្លែងធ្វើការ ______________ មុខដំណែង ____________

ស្រុក ________________ ខេត្ត ____________________ លេខទូរស័ព្ទ ________________________

អ្នកចូលរួម 1. ________________________ កាលបរិច្ឆេទ ________________________

2. ________________________

3. ________________________

4. ________________________

5 ________________________

6 ________________________

សំណួរ	កត់ត្រាចម្លើយ
តើអ្នកធ្វើការអ្វី ?	
តើអ្នកធ្វើការនេះរយៈពេលយូរប៉ុណ្ណា ?	
តើក្នុងមួយថ្ងៃជាធម្មតាអ្នកធ្វើការប៉ុន្មានម៉ោង ? ពីម៉ោងណាដល់ម៉ោងណា ?	
តើអ្នកធ្វើការប៉ុន្មានថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍ ? តើអ្នកឈប់ថ្ងៃបុណ្យជាតិដែរឬទេ ?	
តើហេតុអ្វីបានជាអ្នកជ្រើសរើសយកការងារនេះ ?	
តើអ្នកត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់ជំនាញនេះដោយរបៀបណា ? (ក្នុងពេលបំពេញការងារ មិត្តរួមការងារ មណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ អង្គការ ពីគ្រួសារ...)	
តើជំនាញ និងការអប់រំអ្វីខ្លះដែលគួរតែត្រូវការ សម្រាប់ការងារនេះ ?	
តើអ្នកទទួលបានការងារនេះដោយរបៀបណា ? ដាក់ពាក្យតាមការផ្សព្វផ្សាយ មិត្តភ័ក្ត្រ ជំនួញផ្ទាល់ខ្លួន។	
តើជាធម្មតាអ្នកត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះនៅកន្លែងការងាររបស់អ្នក ?	
តើអ្នកចូលចិត្តអ្វីជាងគេអំពីការងារនេះ ?	
តើអ្វីដែលអ្នកចូលចិត្តតិចជាងគេអំពីការងាររបស់អ្នក ?	
តើអ្នកធ្វើការនៅមួយកន្លែង ឬតើអ្នកត្រូវធ្វើដំណើរទៅកាន់កន្លែងផ្សេងៗ ?	
តើអនុសាសន៍អ្វីខ្លះដែលអ្នកអាចផ្តល់ឱ្យយើងដើម្បីស្វែងរកការងារដែលស្របជាមួយអ្នក ?	
តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ធ្វើការនៅទីនោះ ? តើការងារខុសគ្នាអ្វីខ្លះដែលអ្នកបានធ្វើ ?	
សំណួរបន្ថែម (សូមបញ្ជាក់)	

មេរៀនទី ៤: ការអភិវឌ្ឍជំនាញសម្ភាស

🕑 រយៈពេលបង្រៀនៈ ១ ម៉ោង ៣០ នាទី

☑ ការត្រៀមលក្ខណៈ

មុនពេលបង្រៀនលោកគ្រូ អ្នកគ្រូត្រូវ

- អាន និងពិនិត្យមេរៀនដោយហ្មត់ចត់ និងធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន
- ពិនិត្យមើលឯកសារសិស្ស ដើម្បីចង់ដឹងថាតើមានព័ត៌មាន និងសំណួរ សម្រាប់សកម្មភាពត្រូវនឹងការបង្រៀនដែរឬទេ?
- សរសេរសំណួរលើក្ដារខៀន ឬនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ។ ប្រសិនបើសិស្សមានសៀវភៅ គេអាចមើលព័ត៌មាននេះនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គេបាន
- មើលកាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃ
- រៀបចំបន្ទប់រៀន (តុ កៅអី ក្ដារខៀន...)។

📖 សម្ភារឧបទេស ធនធានដែលត្រូវការ

- ឯកសារ១ ចែកសិស្ស ៖ ទម្រង់ករណីសិក្សា
- ក្រដាសតូចៗសម្រាប់បោះឆ្នោត

☼ វត្ថុបំណងៈ

នៅពេលរៀនមេរៀននេះចប់ សិស្សទាំងអស់អាច :

- ធ្វើផែនការ និងរៀបចំករណីសិក្សាជាមួយអ្នកដែលនៅក្រៅពីគ្រួសារ ឬមិត្តភ័ក្ដរបស់ពួកគេ។

សេចក្ដីផ្ដើម : រំឭកមេរៀន 🕑 ១៥ នាទី

✋ ប្រាប់សិស្សឱ្យយកកិច្ចការផ្ទះពួកគេចេញមក ហើយឱ្យពួកគេពិនិត្យមើល តើមានដាក់ឈ្មោះ និងថ្នាក់នៅលើក្រដាស់រាមហើយឬនៅ? ដូច្នេះសិស្សដទៃទៀតស្គាល់ថានរណាដែលពួកគេអាចទាក់ទងដើម្បីសម្ភាសនាពេលអនាគត។ បន្ទាប់មក ពួកគេគួរពិភាក្សាពីការសម្ភាសដែលពួកគេបានធ្វើជាមួយឪពុកម្ដាយ ឬអ្នកជិតខាងរបស់ពួកគេព្រមទាំងសរសេរការងារទាំងអស់ដែលសមាជិកក្នុងក្រុមរបស់ពួកគេបានរកឃើញ។

✎ ឱ្យក្រុមនីមួយៗអានបញ្ជីការងារដែលក្រុមរបស់ពួកគេបានរកឃើញ និងកត់ត្រានៅលើក្ដារខៀនតាមលេខរៀង (មើលឧទាហរណ៍ខាងក្រោម)។ កុំសរសេរការងារជាន់គ្នា ប្រសិនបើសិស្សបានរកឃើញការងារដូចគ្នា។ ប្រាប់សិស្សឱ្យកត់បញ្ជីការងារទុកក្នុងសៀវភៅរបស់ពួកគេ ដូច្នេះពួកគេអាចដឹងពីព័ត៌មានដែលមានសម្រាប់ពួកគេក្នុងការស្រាវជ្រាវជាមួយមិត្តរួមថ្នាក់របស់ពួកគេ។

1. ជាងកាត់ដេរ
2. អ្នកលក់នៅផ្សារ
3. ......

សកម្មភាពសំខាន់: ការអភិវឌ្ឍជំនាញសម្ភាសស្រាវជ្រាវ 🕑 ៧០ នាទី

👄 ឱ្យសិស្សមើលការងារទាំងអស់ដែលមាននៅលើក្ដារខៀន និងគិតរៀងៗខ្លួនថាតើការងារមួយណាដែលពួកគេចង់ស្រាវជ្រាវខ្លាំងបំផុត។ប្រាប់ពួកគេថាពួកគេមានឆ្នោតមួយសន្លឹកតែប៉ុណ្ណោះហើយអាចសរសេរលេខនៃការងារមួយដែលពួកគេស្រាវជ្រាវ នៅលើក្រដាសនេះ។

ឱ្យតំណាងក្រុមនីមួយៗប្រមូលសន្លឹកឆ្នោតរបស់ក្រុមខ្លួនហើយយកវាមកខាងមុខ។បន្ទាប់មកស្នើសុំអ្នកស្ម័គ្រចិត្តពីរនាក់ដើម្បីជួយរាប់សន្លឹកឆ្នោត។ សិស្សម្នាក់បើកសន្លឹកឆ្នោតមួយម្ដងៗ ហើយសិស្សម្នាក់ទៀតកត់ត្រាឆ្នោតម្ដងមួយៗនៅជិត

ការងារដែលទាក់ទង នៅពេលគេហៅ។ ចុងក្រោយ ពួកគេរកមើលថាតើការងារមួយណាដែលទទួលបានសម្លេងច្រើនជាងគេបំផុត។

ឱ្យសិស្សម្នាក់សម្ភាសអ្នកដែលការងាររបស់គាត់/នាងទទួលបានសម្លេងច្រើនជាងគេ មកខាងមុខ ហើយសម្តែងជាបុគ្គលម្នាក់នោះ។ ឱ្យសិស្ស ២ ឬ៣នាក់ផ្សេងទៀតធ្វើជាអ្នកសម្ភាស - ពួកគេអាចប្រើឯកសារទី១ សម្រាប់សិស្ស៖ ទម្រង់ករណីសិក្សា។ រំឭកពួកគេថា ពួកគេគួរទំនាក់ទំនង និងគោរពអ្នកដែលពួកគេនឹងត្រូវសម្ភាសឱ្យបានសមរម្យមុនពេលចាប់ផ្តើមសួរសំណួរ។ ឱ្យសិស្សដទៃទៀតសង្កេតមើល និងត្រៀមខ្លួនផ្តល់មតិយោបល់ស្ថាបនា។

នៅបញ្ចប់ការសម្ភាស ទុកឱកាសឱ្យសិស្សដទៃផ្តល់មតិយោបល់ អំពីដំណើរការនៃការសម្ភាស។ បន្ទាប់មកប្រសិនបើនៅសល់ពេល ឱ្យសិស្សសម្ភាសការងារទីពីរដែលទទួលបានសម្លេងច្រើន មកខាងមុខ និងធ្វើការសម្តែងដូចដំណើរការខាងលើ។

ប្រាប់សិស្សឱ្យធ្វើការក្នុងក្រុមរបស់ពួកគេ និងពិភាក្សាពីភាពលំបាកនានាដែលពួកគេបានជួបប្រទះ ឬអាចនឹងជួបប្រទះ នៅពេលសម្ភាសនរណាម្នាក់អំពីការងាររបស់ពួកគេ ព្រមទាំងដំណោះស្រាយចំពោះភាពលំបាកទាំងនោះ។ ១០នាទីក្រោយមក ឱ្យក្រុមផ្តល់មតិយោបល់អំពីភាពលំបាកទាំងនោះដែលពួកគេបានជួប និងដំណោះស្រាយដែលអាចមាន - ព្យាយាមធ្វើឱ្យប្រាកដថា យ៉ាងហោចណាស់បញ្ហាខាងក្រោមត្រូវបានគ្របដណ្តប់...

ចម្លើយដែលអាចមាន៖

បញ្ហា	ដំណោះស្រាយ
សំណួរទាំងនោះមានលក្ខណៈផ្លូវការពេក/មិនផ្លូវការគ្រប់គ្រាន់	គិតអំពីមនុស្សដែលអ្នកនឹងត្រូវសម្ភាស និងសម្រួលសំណួរទៅតាមការអប់រំ/សមត្ថភាពរបស់មនុស្សដែលអ្នកនឹងនិយាយជាមួយ
ចម្លើយមិនច្បាស់/មិនគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ	សួរសំណួរខ្លីច្បាស់លាស់បន្តបន្ទាប់ដើម្បីទទួលបានចម្លើយដែលអ្នកត្រូវការ
មានការលំបាកក្នុងការកត់ត្រា នៅពេលគេកំពុងនិយាយ	សរសេរចំណុចសង្ខេបខ្លីៗ ឬពាក្យគន្លឹះ នៅពេលដំបូង បន្ទាប់មកសរសេរការសម្ភាសឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ខណៈពេលដែលព័ត៌មាននៅតែស្ថិតក្នុងចិត្តរបស់អ្នកថ្មីៗ
បុគ្គលនោះមានភាពមមាញឹកពេក/ពិបាកជួប	ទំនាក់ទំនងជាមុន ថាតើពួកគេមានពេលដែរឬទេ ប្រសិនបើចាំបាច់ជួបពួកគេនៅពេលផ្សេង

នៅពេលអ្នកបញ្ចប់ ប្រាប់សិស្សថា អ្នកនឹងរៀបចំទស្សនកិច្ចសិក្សាមួយ ឬក៏អញ្ជើញអ្នកទស្សនាមកកាន់សាលារៀនក្នុងពេលខាងមុខ ដើម្បីធ្វើការសម្ភាសបន្ថែមទៀតជាមួយនយោជក និង/ឬអ្នកផ្តល់ការអប់រំ ឬការបណ្តុះបណ្តាល ដើម្បីចាប់ផ្តើមគិតអំពីកន្លែងការងារដែលពួកគេចង់ដឹងបន្ថែមទៀត។

ឱ្យសិស្សគិតអំពីរបៀបថែរក្សាទុកព័ត៌មានដែលពួកគេស្រាវជ្រាវបានអំពីការងាររបស់ឪពុកម្តាយនិងគ្រួសារ ឬមិត្តភ័ក្តដែលពួកគេបានស្រាវជ្រាវរហូតមកដល់ពេលនេះ ដូចនេះសិស្សទាំងអស់ងាយនឹងរកព័ត៌មានទាំងនោះបាននៅពេលដែលពួកគេត្រូវការចង់មើលវា។

ចម្លើយដែលអាចមាន៖ រក្សាវាទុកក្នុងស៊ីមីក្នុងបណ្ណាល័យ ដូច្នេះសិស្សដទៃទៀតទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីវាផងដែរ (ពួកគេអាចធ្វើការជាមួយក្រុមប្រឹក្សាកុមារដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះ) រក្សាវាទុកក្នុងស៊ីមីក្រុមរបស់ពួកគេ ហើយសិស្សដទៃទៀតអាចមើលវាបាននៅពេលចេញលេង។ រៀបចំឱ្យសិស្សធ្វើរបាយការណ៍អំពីប្រធានបទដែលចាប់អារម្មណ៍ក្នុងកំឡុងពេលចេញលេង។ល។

ចូរប្រាកដថា សិស្សមានភាពច្បាស់លាស់អំពីអ្វីដែលជាផែនការរបស់ពួកគេក្នុងការផ្សព្វផ្សាយ និងអ្វីខ្លះជាទំនួលខុសត្រូវរបស់សមាជិកក្នុងក្រុមម្នាក់ៗ និងត្រូវធ្វើការតាមដាននាពេលបន្ទាប់។

កិច្ចការផ្ទះ **១៥ នាទី**

សួរសិស្ស "តើវិធីអ្វីខ្លះដែលអ្នកអាចនឹកឃើញ និងអាចប្រើក្នុងការស្រាវជ្រាវរកព័ត៌មាន?"
ចម្លើយដែលអាចមាន៖ ការសម្ភាស ការសួរសំណួរទៅកាន់គ្រូ ឪពុកម្តាយ ឬមិត្តភ័ក្ត្រ រកមើលក្នុងសៀវភៅនិងធនធានដទៃទៀតក្នុងបណ្ណាល័យ ប្រើអ៊ីនធើណេត សង្កេត ធ្វើទស្សនកិច្ចសិក្សា។ល។

ពន្យល់ទៅកាន់សិស្សថា អ្នកចង់ឱ្យពួកគេគិតអំពីឱកាសអ្វីខ្លះដែលពួកគេអាចនឹងមានបន្ទាប់ពីថ្នាក់ទី៩ និងថ្នាក់ទី១២ សម្រាប់ការសិក្សា និងការបណ្តុះបណ្តាលនាពេលអនាគត។ សម្រាប់កិច្ចការផ្ទះ ពួកគេគួរសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅរបស់ពួកគេពីជម្រើសអ្វីដែលមាន និងវិធីល្អបំផុតក្នុងការស្រាវជ្រាវអំពីរបៀបក្នុងការដាក់ពាក្យ និងទទួលបានព័ត៌មានបន្ថែមអំពីជម្រើសទាំងនោះ។

មេរៀនទី ៥: ផ្លូវនៃការសិក្សាសម្រាប់អនាគត

🕑 រយៈពេលបង្រៀនៈ ១ ម៉ោង ៣០ នាទី

☑ ការត្រៀមលក្ខណៈ មុនពេលបង្រៀន លោកគ្រូ អ្នកគ្រូត្រូវ

- អាន និងពិនិត្យមេរៀនដោយហ្មត់ចត់ និងធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន
- ពិនិត្យមើលឯកសារសិស្ស ដើម្បីចង់ដឹងថាតើមានព័ត៌មាន និងសំណួរ សម្រាប់សកម្មភាពត្រូវនឹងការបង្រៀនដែរឬទេ?
- សរសេរសំណួរលើក្ដារខៀន ឬនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ។ ប្រសិនបើសិស្សមានសៀវភៅ គេអាចមើលព័ត៌មាននេះនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គេបាន
- មើលកាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃ
- រៀបចំបន្ទប់រៀន (តុ កៅអី ក្ដារខៀន...)។

📖 សម្ភារឧបទេស ធនធានដែលត្រូវការ

- ឯកសារចែកសិស្សៈ វិធីសិក្សានាពេលអនាគត និងតារាងមុខវិជ្ជាដែលរៀនពូកែ

☼ វត្ថុបំណងៈ

នៅពេលរៀនមេរៀននេះចប់ សិស្សទាំងអស់អាច :

- ស្វែងយល់ពីផ្លូវសិក្សាសម្រាប់អនាគតអ្វីខ្លះដែលមានបន្ទាប់ពីថ្នាក់ពី៩ និងទី១២
- បញ្ជាក់ដោយស្មោះត្រង់នូវភាពខ្លាំងនិងខ្សោយសម្រាប់មុខវិជ្ជានីមួយៗ

សេចក្ដីផ្ដើម 🕑 ២០ នាទី

☝ ករណីសិក្សាដែលបានសម្ភាសកន្លងមក រៀបចំទុកដាក់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ករណីសិក្សារបស់សិស្សដទៃទៀត ពួកគេបានរៀនពីរបៀបដែលពួកគេបានអនុវត្ត ជួយដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗ ដែលមានក្នុងកំឡុងពេល ធ្វើកិច្ចការនេះ។ បន្ទាប់មកពន្យល់ថា ឥឡូវអ្នកនឹងនិយាយពីវិធីសិក្សាសម្រាប់ពេលអនាគត។

⍰ សួរ "តើជម្រើសអ្វីខ្លះ ដើម្បីបន្តការសិក្សារបស់អ្នក បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ថ្នាក់ទី ៩ និងទី១២?"

ចម្លើយដែលអាចមានៈ បន្តទៅថ្នាក់វិទ្យាល័យ (ទី១០-១២) ការបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ សាកលវិទ្យាល័យរដ្ឋ និងឯកជន ការបណ្ដុះបណ្ដាលផ្សេងៗទៀត ឧទាហរណ៍តាមរយៈអង្គការ ក្រុមហ៊ុន... មណ្ឌលបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ ដូចជា វិក្រឹតការខេត្ត/តំបន់ មហាវិទ្យាល័យកសិកម្ម មហាវិទ្យាល័យពេទ្យ។ល។

សរសេរចម្លើយ ដែលសិស្សបានរៀបរាប់តាមលំដាប់លំដោយ។ នៅពេលពួកគេបានបញ្ចប់ ឱ្យពួកគេសម្រេចចិត្តនៅក្នុងក្រុមរបស់ពួកគេ តើជម្រើសមួយណាដែលពួកគេអាចចូលរៀនបាន បន្ទាប់ពីថ្នាក់ទី៩ និងជម្រើសណាខ្លះបន្ទាប់ពីថ្នាក់ទី១២...

៥នាទីបន្ទាប់សួរសិស្សថា ជម្រើសទាំងនេះមាននៅពេលណា និងសរសេរថ្នាក់ទី៩ ឬទី១២ នៅជិតជម្រើសនីមួយៗដែលអ្នកបានសរសេរនៅលើក្ដារខៀន។ (ប្រសិនបើពួកគេធ្វើឱ្យមានកំហុស កុំព្យាយាមកែតម្រូវពួកគេក្នុងពេលនេះ។)

ស្វែងយល់ការសិក្សាសម្រាប់ពេលអនាគត 🕑 ៤០ នាទី

☝ ចែកឯកសារទី២ ចែកសិស្ស ៖ ផ្លូវសិក្សាសម្រាប់ពេលអនាគត។ ទុកពេលពីរឬបីនាទី ឱ្យសិស្សមើលឯកសារនេះ និងពិនិត្យមើលថាតើមានវិធីសិក្សាផ្សេងទៀត ដែលពួកគេមិនទាន់បាននឹកឃើញដែរឬទេ? និងដើម្បីពិនិត្យមើលថា តើពួកគេបានធ្វើត្រឹមត្រូវ នូវជម្រើសទាំងនោះបាននៅពេលណា?

ឱ្យសិស្សស្ម័គ្រចិត្តម្នាក់ ឬពីរនាក់មកពន្យល់ពីជម្រើសសិក្សាដែលមានក្នុងឯកសារចែកសិស្ស។ ពិនិត្យមើលថា តើសិស្សដឹងថា ជម្រើសមួយណាដែលមានក្នុងខេត្តរបស់អ្នក។

សួរសិស្សថា តើពួកគេមានការយល់ឃើញខុសគ្នាចំពោះគំនិតដែលពួកគេមានពីមុនមកដែរឬទេ និងឱ្យពួកគេមកក្ដារខៀនដើម្បីកែតម្រូវ ឬបន្ថែមព័ត៌មានដែលបានកត់ត្រានៅទីនោះ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងថ្នាក់ដែលជម្រើសអាចមាន។

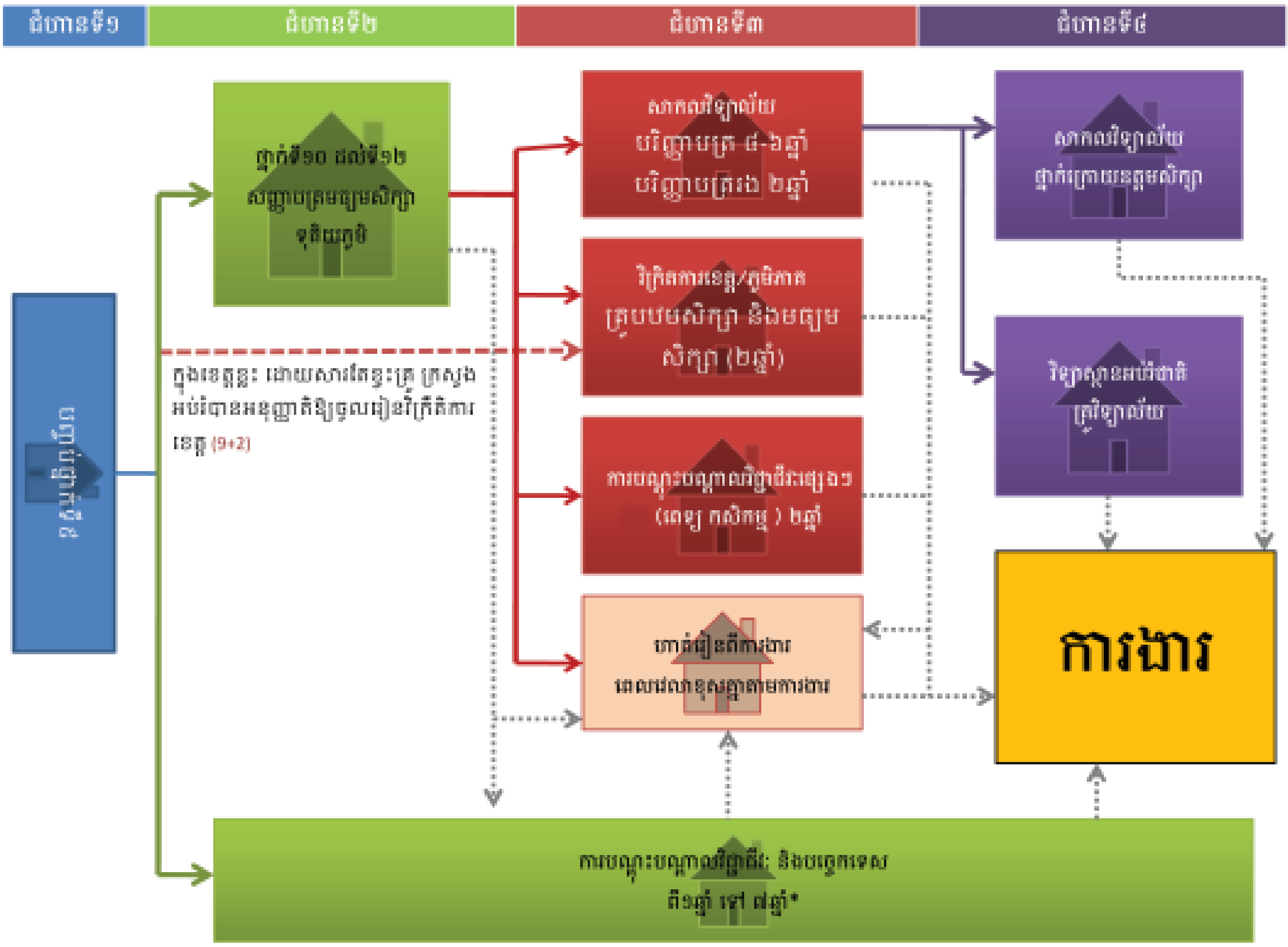

ការបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ និងបច្ចេកទេស* (វិទ្យាស្ថានបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈសាធារណៈចំនួន ៣៨ទូទាំងខេត្ត២៤នៃប្រទេសកម្ពុជា)		
កម្រិត	សញ្ញាបត្រ – ប្រព័ន្ធបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ និងបច្ចេកទេស	លក្ខខណ្ឌចូលរៀន
8	ថ្នាក់បណ្ឌិតនៃបច្ចេកទេស/ពាណិជ្ជសាស្ត្រ	ថ្នាក់អនុបណ្ឌិតវិទ្យាសាស្ត្រ/សិល្បៈ
7	ថ្នាក់អនុបណ្ឌិត បច្ចេកទេស/ពាណិជ្ជសាស្ត្រ	ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ
6	ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្របច្ចេកទេស/ពាណិជ្ជសាស្ត្រ	បរិញ្ញាបត្ររង (រៀនក្នុងថ្នាក់ BA BAT ២ឆ្នាំរួចហើយក្នុងជំនាញដូចគ្នា)
5	ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្ររង	សញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈកម្រិត ៣/ថ្នាក់ទី១២ /សញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈដែលមានកម្រិតស្មើ (សញ្ញាបត្របច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈកម្រិត៣)
4	សញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈកម្រិត ៣	សញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈកម្រិត ២ ឬសញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈដែលមានកម្រិតស្មើ (សញ្ញាបត្របច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈកម្រិត២)
3	សញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈកម្រិត ២	សញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈកម្រិត ១ ឬសញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈដែលមានកម្រិតស្មើ (សញ្ញាបត្របច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈកម្រិត១)
2	សញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈកម្រិត ១	ថ្នាក់ទី៩ ឬសញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈដែលមានកម្រិតស្មើ (បំណិនមូលដ្ឋាន និងការចេះអានចេះសរសេរ)
1	សញ្ញាបត្របណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ	/

ក្នុងខេត្តខ្លះ មានតែសញ្ញាបត្រវិជ្ជាជីវៈ។ លេខទាក់ទង មណ្ឌលបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈអាចរកបាននៅលើវេបសាយ៖ www.nea.gov.kh

✧ សួរសំណួរខាងក្រោមទៅកាន់ថ្នាក់ទាំងមូល និងអនុញ្ញាតឱ្យសិស្ស២ ឬ៣នាក់ឆ្លើយសំណួរនីមួយៗ៖

១. តើអ្វីខ្លះជាជម្រើសសិក្សាសំខាន់ៗបន្ទាប់ពីថ្នាក់ទី៩?
២. តើអ្វីខ្លះជាជម្រើសសិក្សាសំខាន់ៗបន្ទាប់ពីថ្នាក់ទី១២?
៣. តើមុខវិជ្ជាអ្វីខ្លះដែលអ្នកអាចសិក្សានៅវិទ្យាល័យ?
ចម្លើយដែលអាចមាន៖ ស្រដៀងគ្នានឹងមុខវិជ្ជាថ្នាក់ទី៧-៩ ប៉ុន្តែស៊ីជម្រៅជាង
៤. តើមុខវិជ្ជាអ្វីខ្លះដែលអ្នកអាចសិក្សានៅថ្នាក់ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងបច្ចេកទេស?
ចម្លើយដែលអាចមាន៖ មុខវិជ្ជាបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈបន្ថែមទៀត
៥. តើអ្នកអាចគិតអំពីគុណសម្បត្តិនៃការសិក្សារហូតដល់ថ្នាក់ទី១២ដែរឬទេ?
ចម្លើយដែលអាចមាន៖ វានឹងមានជម្រើសសិក្សាច្រើនទៀតវានឹងអាចដាក់ពាក្យសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល ការងាររដ្ឋវានឹងអាចទទួលបានការសិក្សាជាន់ខ្ពស់ និងសិក្សានៅសាកលវិទ្យាល័យ អាចនឹងទទួលបានប្រាក់ខែខ្ពស់ និងមុខដំណែងល្អនាពេលអនាគត មានទំនោរទៅរកការសិក្សា និងវិជ្ជាជីវៈជាជាងបច្ចេកទេស។
៦. តើអ្នកអាចនឹកគិតអំពីគុណប្រយោជន៍នៃការសិក្សានៅវិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងបច្ចេកទេសបានដែរឬទេ?
ចម្លើយដែលអាចមាន៖ ជំនាញបច្ចេកទេសនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាយើងគឺមានតម្រូវការខ្ពស់ ប៉ុន្តែមិនមានមនុស្សច្រើនប៉ុន្មានទេដែលមានជំនាញទាំងនេះ ដូចនេះ វាអាចមានភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលបានការងារ ចូលចិត្តការងារអនុវត្ត វាអាចបន្តការសិក្សាទៅកាន់ការងារថ្នាក់បច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់ និងទទួលបានសញ្ញាបត្រស្មើនឹងកម្រិតសាកលវិទ្យាល័យ។
៧. តើជម្រើសសិក្សាបន្ទាប់ពីថ្នាក់ទី៩ និងទី១២ទាំងអស់គឺមាននៅក្នុងខេត្តរបស់អ្នកដែរឬទេ? ប្រសិនបើមិនមានតើជម្រើសមួយណាដែលមិនមាននៅទីនេះ?

ស្វែងយល់ពីភាពខ្លាំងរបស់អ្នកនៅក្នុងសាលារៀន

🕑 ៣៥ នាទី

✋ ឱ្យសិស្សទាំងអស់ចម្លងតារាងពីក្នុងឯកសារទី៣ សម្រាប់សិស្ស៖ តារាងភាពខ្លាំងនៃមុខវិជ្ជា ទៅក្នុងសៀវភៅសរសេររបស់ពួកគេ។

សិស្សគួរធ្វើការរៀងៗខ្លួនដើម្បីបំពេញតារាង និងព្យាយាមចម្លងដោយភាពស្មោះត្រង់តាមតែអាចធ្វើបាន និងមិនចម្លងពីមិត្តភ័ក្តរបស់ពួកគេ។

វាមានសារសំខាន់ណាស់ដែលសិស្សត្រូវដឹងពីមូលហេតុដែលពួកគេត្រូវធ្វើកិច្ចការនេះ ដូច្នេះពួកគេអាចឆ្លុះបញ្ចាំងបានយ៉ាងច្បាស់ពីភាពខ្លាំងនិងភាពខ្សោយរបស់ពួកគេ ដើម្បីជួយពួកគេក្នុងការសម្រេចចិត្តជ្រើសរើសយក អាជីពក្នុងពេលអនាគតរបស់ពួកគេ និងមិនប្រៀបធៀបថាតើពួកគេល្អជាង ឬអាក្រក់ជាងមិត្តភ័ក្តរបស់ពួកគេទេ។ អ្នកគួរធ្វើឱ្យប្រាកដថាពួកគេទាំងអស់គ្នាមានមុខវិជ្ជាខ្លះពួកគេពូកែ និងមុខវិជ្ជាខ្លះពួកគេខ្សោយ - នេះមិនមែនមានន័យថា ពិន្ទុរបស់ពួកគេខ្ពស់ជាង ឬទាបជាងសិស្សដទៃទៀតក្នុងថ្នាក់ឡើយ ប៉ុន្តែវាគឺជា សមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេចំពោះមុខវិជ្ជាណាមួយដោយប្រៀបធៀបជាមួយសមត្ថភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេចំពោះមុខវិជ្ជាណាមួយទៀត។ កាលណាពួកគេកាន់តែមានភាពស្មោះត្រង់ វានឹងកាន់តែជួយពួកគេ។

សម្រាប់មុខវិជ្ជាគោលដៅនីមួយៗ ពួកគេគួរដាក់សញ្ញា “ - “ ប្រសិនបើវាជាមុខវិជ្ជាមួយដែលពួកគេមិនសូវពូកែ “ √ “ ប្រសិនបើពួកគេពូកែចំពោះមុខវិជ្ជានេះ ហើយដាក់សញ្ញា“ + “ ប្រសិនបើពួកគេពូកែខ្លាំងចំពោះមុខវិជ្ជានេះ។

បន្ទាប់មក ពួកគេគួរព្យាយាមបន្ថែមមតិយោបល់អំពីអ្វី ដែលពួកគេធ្វើបានជោគជ័យ ចំពោះមុខវិជ្ជាពាក់ព័ន្ធនីមួយៗ ហើយនិងអ្វីដែលពួកគេគិតថាមានការលំបាក។

នៅពេលសិស្សបានបញ្ចប់ការបំពេញតារាងភាពខ្លាំងនិងភាពខ្សោយនៃមុខវិជ្ជារៀងៗខ្លួន ពួកគេអាចចាប់ផ្តើមពិភាក្សាវាជាមួយអ្នកដែលអង្គុយជិតពួកគេ។ ពួកគេគួរពិភាក្សាពីអ្វីពួកគេគិតថាជាមុខវិជ្ជាដែលពួកគេពូកែ និងអ្វីដែលពួកគេអាចធ្វើដើម្បីដោះស្រាយភាពលំបាកទាំងនោះ នៅពេលពួកគេបានជួបប្រទះក្នុងមុខវិជ្ជាដទៃទៀតដែលពួកគេសិក្សា។

ប្រាប់សិស្សថា ពួកគេនឹងត្រូវការព័ត៌មានដែលបំពេញក្នុងតារាងរបស់ពួកគេសម្រាប់ជាកិច្ចការផ្ទះ ពួកគេនឹងបំពេញ **ក្នុងមេរៀនបន្ទាប់ពីមេរៀននេះ** (សម្រាប់កិច្ចការផ្ទះបន្ទាប់ពីមេរៀនទី៦)។

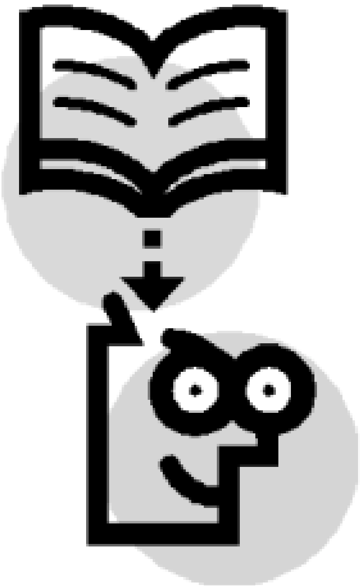

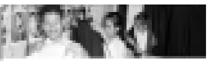

ចម្លងតារាងខាងក្រោមដាក់ក្នុងសៀវភៅរបស់អ្នក និងបំពេញចម្លើយរបស់អ្នកដោយស្មោះត្រង់។ ចំណុចសំខាន់ៗនេះ នឹងជួយអ្នកក្នុងការកំណត់អ្វីខ្លះជាភាពខ្លាំងរបស់អ្នក ដើម្បីគិតអំពីអាជីពនាពេលអនាគត។

មុខវិជ្ជា ពាក់ព័ន្ធ	មុខវិជ្ជា គោលដៅ	លទ្ធភាព - = ខ្សោយ, √ = ល្មម, + = ខ្លាំង	ជោគជ័យ	ភាពខ្សោយ
ខ្មែរ	1. ការនិយាយ 2. ការស្តាប់ 3. ការអាន 4. ការសរសេរ			
ភាសាបរទេស	1. ការនិយាយ 2. ការស្តាប់ 3. ការអាន 4. ការសរសេរ			
គណិតវិទ្យា	1. លេខ 2. រង្វាស់ 3. ធរណីមាត្រ 4. ស្ថិតិ 5. ពិជគណិត			
សិក្សាសង្គម	1. សីលធម៌ ពលរដ្ឋ 2. ភូមិវិទ្យា 3. ប្រវត្តិ 4. គេហវិជ្ជា			
វិទ្យាសាស្ត្រ	1. រូបវិទ្យា 2. គីមី 3. ជីវវិទ្យា 4. ផែនដី និងបរិស្ថាន			
អប់រំកាយ, សុខភាព និងកីឡា	1. អប់រំកាយ 2. ការថែរក្សាសុខភាព 3. កីឡា			
បំណិនជីវិត	1. 2. 3.			

នៅពេលអ្នកបំពេញរួច ពិភាក្សាជាមួយសិស្សដែលអង្គុយជិតអ្នកអំពីភាពខ្លាំង និងអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើដើម្បីជម្នះលើភាពលំបាកដែលអ្នកបានជួបប្រទះក្នុងការសិក្សារបស់អ្នក។

មេរៀនទី ៦: ការភ្ជាប់ការងារទៅនឹងជម្រើសសិក្សា

រយៈពេលបង្រៀនៈ ១ ម៉ោង ៣០ នាទី

☑ ការត្រៀមលក្ខណៈ មុនពេលបង្រៀន លោកគ្រូ អ្នកគ្រូត្រូវ

- អាន និងពិនិត្យមេរៀនដោយហ្មត់ចត់ និងធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន
- ពិនិត្យមើលឯកសារសិស្ស ដើម្បីចង់ដឹងថាតើមានព័ត៌មាន និងសំណួរ សម្រាប់សកម្មភាពត្រូវនឹងការបង្រៀនដែរឬទេ?
- សរសេរសំណួរលើក្ដារខៀន ឬនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ។ ប្រសិនបើសិស្សមានសៀវភៅ គេអាចមើលព័ត៌មាននេះនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គេបាន
- មើលកាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃ
- រៀបចំបន្ទប់រៀន (តុ កៅអី ក្ដារខៀន...)។

សម្ភារឧបទេស ធនធានដែលត្រូវការ

- ផ្ទាំងក្រដាសធំ ហ្វឺត និងស្កុត
- សម្ភារៈដែលសិស្សបានធ្វើអំពីតារាងការងារក្នុងប្រទេសកម្ពុជា តារាងការងារក្នុងមូលដ្ឋាន
- ករណីសិក្សាដែលបានធ្វើ

☼ វត្ថុបំណងៈ

នៅពេលរៀនមេរៀននេះចប់ សិស្សទាំងអស់អាច :

- ភ្ជាប់កម្មវិធីសិក្សារបស់សាលារៀន និងមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិត និងចំណូលចិត្ត ទៅនឹងការងារដែលអាចមាន

សេចក្ដីផ្ដើមៈ សកម្មភាពសម្ដែងតួ ១៥ នាទី

ឱ្យនរណាម្នាក់ធ្វើសកម្មភាពតំណាងជាអាជីពមួយ។ នៅពេលអ្នកណាដឹងពីប្រភេទអាជីពនោះ ពួកគេមិនត្រូវនិយាយទេប៉ុន្តែត្រូវចូលរួមជាមួយអ្នកនោះ ធ្វើសកម្មភាពមួយទៀតដែលទាក់ទងនឹងអាជីពនោះ។ (ឧ.ជាងឈើទទួលជំនួយពីនរណាម្នាក់ដែលយកឈើឱ្យគាត់កាន់ញញួរ ឬអ្វីក៏ដោយដែលពួកគេអាចនឹងឃើញ)។ បន្តធ្វើរហូតដល់អ្នកទាំងអស់គ្នា ឬក៏សិស្សភាគច្រើនបានចូលរួម។

សកម្មភាពសំខាន់ៈ ការភ្ជាប់ការងារទៅនឹងមុខវិជ្ជាដែលសិក្សា ៧០ នាទី

វាមានភាពសំខាន់ណាស់ដែលសិស្សទាំងអស់មានឱកាសគិតអំពីអាជីពនាពេលអនាគតរបស់ពួកគេ។ ពួកគេគួរគិតអំពីកម្រិតថ្នាក់ដែលពួកគេចង់រៀន និងការងារប្រភេទណាដែលត្រូវនឹងមុខវិជ្ជាដែលពួកគេចូលចិត្ត ឬពូកែ និងជំនាញដែលពួកគេមានមកពីខាងក្រៅសាលា។

តើសកម្មភាពអ្វីខ្លះដែលយើងបានបញ្ចប់ហើយអាចជួយអ្នកឱ្យគិតអំពីការងារអ្វីដែលអ្នកមានបំណងចង់ធ្វើ?

ចម្លើយដែលអាចមានៈ តារាងការងារមានក្នុងមូលដ្ឋាន ក្នុងខេត្ត និងក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ផែនទីការងារមានក្នុងតំបន់ករណីសិក្សា។

ចូរធ្វើឱ្យប្រាកដថា សិស្សទាំងអស់ដឹងច្បាស់ថាធនធានទាំងនោះនៅទីណា និងដឹងពីអាជីពផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងធនធានក្នុងបណ្ណាល័យ។ ពិនិត្យមើលករណីសិក្សាទាំងអស់ដែលបានធ្វើ ហើយទុកដាក់ឯកសារនេះនៅកន្លែងណាមួយដែលសិស្សទាំងឡាយអាចរកបាន។

ទុកពេល ២ ឬ៣នាទីដើម្បីសម្រេចថាតើនរណានឹងធ្វើបទបង្ហាញខ្លីៗពីលទ្ធផលនៃកិច្ចការផ្ទះរបស់ពួកគេទាក់ទងនឹងការងារដែលពួកគេត្រូវបានស្នើឱ្យធ្វើការស្រាវជ្រាវ។ ពួកគេគួរនិយាយថាតើការងារមួយណាដែលពួកគេទទួល

បាន តើការសិក្សាអ្វីដែលពួកគេនឹងត្រូវធ្វើដើម្បីឱ្យមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ និងរបៀបដែលពួកគេស្រាវជ្រាវរកព័ត៌មាននេះ។ ប្រសិនបើពួកគេមិនអាចស្វែងរកចម្លើយបានទេ ពួកគេគួររៀបរាប់ពីអ្វីដែលពួកគេបានព្យាយាម ហើយសិស្សដទៃអាចជួយផ្តល់មធ្យោបាយផ្សេងៗដែលពួកគេអាចស្រាវជ្រាវរកព័ត៌មាន។
ក្រុមនីមួយៗគួរចំណាយពេល ៣ ឬ៤នាទីដើម្បីបង្ហាញលទ្ធផលរបស់ពួកគេ។

ឱ្យសិស្សធ្វើការក្នុងក្រុមរបស់ពួកគេ។ ប្រាប់ក្រុមនីមួយៗឱ្យជ្រើសរើសការងារ៤ប្រភេទខុសៗគ្នា ដោយប្រើប្រាស់ការងារដែលពួកគេបានសរសេរអំពីអាជីពក្នុងសហគមន៍មូលដ្ឋាន អាជីពក្នុងខេត្ត និងអាជីពក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ចូរប្រាកដថាក្រុមជ្រើសរើសយកយ៉ាងតិចណាស់ការងារមួយពីក្នុងតារាងមួយ ដូចនេះនឹងមានការងារខុសៗគ្នាក្នុងក្រុមនីមួយៗ។

ឱ្យពួកគេបំពេញព័ត៌មានក្នុងតារាងលើផ្ទាំងក្រដាសធំដូចខាងក្រោម - ប្រាប់ពួកគេថា ពួកគេមានពេលត្រឹមតែ ១៥ នាទី ដូច្នេះពួកគេត្រូវធ្វើការឱ្យបានរហ័ស តាមតែអាចធ្វើបាន។

សរសេរទម្រង់តារាងនៅលើក្តារខៀនៈ

ការងារ	ទាក់ទងនឹង មុខវិជ្ជាក្នុងសាលា	ទាក់ទងជំនាញនិងទេពកោសល្យ(ឧ.ពីក្លឹប បំណិនជីវិត, ការជួយ គ្រួសារ...)	កម្រិតសិក្សាដែលត្រូវការ (ថ្នាក់ទី៦, ៩, ១២ ឬជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងសាកលវិទ្យាល័យ)
*	* *	* *	* *
*	* *	* *	* *
*	* *	* *	* *
*	* *	* *	* *

១៥នាទីក្រោយមក ឱ្យតំណាងក្រុមនីមួយៗយកផ្ទាំងក្រដាសធំរបស់ពួកគេ ប្រគល់ឱ្យទៅក្រុមដែលនៅខាងឆ្វេងដៃ។ បន្ទាប់មកទុកពេលឱ្យក្រុម ១០នាទីទៀតដើម្បីបន្ថែម ឬស្នើធ្វើការផ្លាស់ប្តូរនៅលើផ្ទាំងក្រដាសធំ។

១០នាទីបន្ទាប់មក ឱ្យតំណាងក្រុមនីមួយៗយកផ្ទាំងក្រដាសធំរបស់ពួកគេ ប្រគល់ឱ្យទៅក្រុមដែលនៅខាងឆ្វេងដៃម្តងទៀត។ បន្ទាប់មក ទុកពេលឱ្យក្រុម ១០នាទីទៀតដើម្បីបន្ថែម ឬស្នើធ្វើការផ្លាស់ប្តូរនៅលើផ្ទាំងក្រដាសធំ។

បន្ទាប់ពីនេះ ប្រាប់ក្រុមទាំងអស់ឱ្យបិទផ្ទាំងក្រដាសធំរបស់ពួកគេនៅលើជញ្ជាំង ហើយទុកពេលឱ្យពួកគេដើរមើលតារាងទាំងនោះនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។

នៅពេលអ្នកទាំងអស់គ្នាអង្គុយចុះ ទុកពេល២ ឬ៣នាទីសម្រាប់ការសួរសំណួរដែលពួកគេចង់សួរចំពោះផ្ទាំងក្រដាសធំរបស់ក្រុមដទៃ។ ប្រសិនបើមានចន្លោះនៅលើតារាងដែលមិនមាននរណាម្នាក់អាចឆ្លើយបាន ឬសិស្សមិនច្បាស់ - សួរពីរបៀបដែលពួកគេអាចនឹងស្វែងរកចម្លើយបាន (ឧ. ទៅសួរ សរសេរ ឬទូរស័ព្ទទៅនរណាម្នាក់ដែលធ្វើការងារនោះ សួរនៅមហាវិទ្យាល័យ មណ្ឌលវិជ្ជាជីវៈ ឬក្រសួងការងារ... ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ...)។ ផ្ទាំងក្រដាសធំគប្បីត្រូវបានរក្សាទុកនៅក្នុងស៊ីមីររបស់ក្រុមនីមួយៗ។

កិច្ចការផ្ទះៈ ការភ្ជាប់ការងារទៅនឹងមុខវិជ្ជាដែលសិក្សា ១៥ នាទី

សិស្សគួរមើលក្នុងតារាងដែលពួកគេបានបំពេញក្នុងមេរៀនទី៥អំពីភាពខ្លាំង និងភាពខ្សោយរបស់ពួកគេ។ ពួកគេគួរសរសេរក្នុងសៀវភៅរបស់ពួកគេអំពីមុខវិជ្ជាដែលពួកគេរៀនពូកែ និងមុខវិជ្ជាដែលពួកគេចូលចិត្ត ហើយនឹកគិតរកការងារ ៣ ឬ ៤ដែលទាក់ទងនឹងមុខវិជ្ជាទាំងនោះ ព្រមទាំងសរសេរវាទុក។ ប្រាប់ពួកគេថា ពួកគេនឹងត្រូវ ការព័ត៌មាននេះនៅមេរៀនបន្ទាប់។

មេរៀនទី ៧: ការរៀបចំផែនការទស្សនកិច្ចសិក្សា

រយៈពេលបង្រៀនៈ ១ ម៉ោង ៣០ នាទី

☑ ការត្រៀមលក្ខណៈ មុនពេលបង្រៀន លោកគ្រូ អ្នកគ្រូត្រូវ

- អាន និងពិនិត្យមេរៀនដោយហ្មត់ចត់ និងធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន
- ពិនិត្យមើលឯកសារសិស្ស ដើម្បីចង់ដឹងថាតើមានព័ត៌មាន និងសំណួរ សម្រាប់សកម្មភាពត្រូវនឹងការបង្រៀនដែរឬទេ?
- សរសេរសំណួរលើក្ដារខៀន ឬនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ។ ប្រសិនបើសិស្សមានសៀវភៅ គេអាចមើលព័ត៌មាននេះនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គេបាន
- មើលកាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃ
- រៀបចំបន្ទប់រៀន (តុ កៅអី ក្ដារខៀន...)។

សម្ភារឧបទេស ធនធានដែលត្រូវការ

- ទម្រង់ករណីសិក្សា
- ក្រដាសរ៉ាម, ហ្វឺត និងស្កុត

☼ វត្ថុបំណង:

នៅពេលរៀនមេរៀននេះចប់ សិស្សទាំងអស់អាច :

- ធ្វើផែនការទស្សនានៅក្នុងតំបន់មូលដ្ឋានរបស់ពួកគេ

សេចក្ដីផ្ដើមៈ រំឭកកិច្ចការផ្ទះ — ១៥ នាទី

សិស្សគួរមើលកិច្ចការផ្ទះរបស់ពួកគេ និងពិភាក្សាវាក្នុងក្រុមរដោយពួកគេម្នាក់ៗគិតថា ជាមុខវិជ្ជាដែលពួកគេរៀនពូកែ និងជាមុខវិជ្ជាដែលចូលចិត្ត។ ពិភាក្សាជាមួយមិត្តភ័ក្ដថា តើការងារដែលពួកគេបានសរសេរ ទាក់ទងនឹងមុខវិជ្ជាទាំងនោះ ត្រូវគ្នាដែរឬទេ។

១០ នាទីក្រោយមក ឱ្យសិស្ស ២ ឬ ៣នាក់ចែករំលែកគំនិតរបស់ពួកគេជាមួយសិស្សក្នុងថ្នាក់ទាំងមូល។

សកម្មភាពសំខាន់ — ៧៥ នាទី

ពន្យល់ទៅកាន់សិស្សថា នៅមេរៀនក្រោយ ពួកគេនឹងមានឱកាសទៅទស្សនាកន្លែងធ្វើការមួយ ឬមណ្ឌលសិក្សាវិជ្ជាជីវៈមួយ ឬមណ្ឌលសិក្សាដទៃទៀត ឬនឹងអញ្ជើញនរណាម្នាក់មកកាន់ថ្នាក់រៀនរបស់ពួកគេដើម្បីសម្ភាស ឬស្ដាប់ពីកន្លែងការងារទាំងនេះ។

ឱ្យសិស្សពិភាក្សាក្រុមរបស់ពួកគេដើម្បីរកនឹកកន្លែងការងារមួយ និង(ប្រសិនបើវាមិនឆ្ងាយពេក) កន្លែងសិក្សាមួយដែលពួកគេគិតថាវានឹងល្អ ក្នុងការទស្សនា/អញ្ជើញពួកគេឱ្យមកនិយាយក្នុងសាលារៀនជាមួយពួកគេក្នុងថ្នាក់។ លើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យគិតពីកន្លែងការងារធំៗដែលនៅមិនឆ្ងាយពេក ដូចជាធនាគារ មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល ឬសេវាកម្ម (ឧ. មន្ទីរពេទ្យ/មណ្ឌលសុខភាព) រោងចក្រ ក្រុមហ៊ុន...ដែលមានមនុស្សធ្វើការច្រើននៅទីនោះ ជាងកន្លែងធ្វើការតូចដែលមាននយោជិកតែមួយ ឬពីរនាក់ ដូច្នេះពួកគេអាចស្វែងរកពីភាពខុសគ្នានៃការងារដែលមាន។ ទុកពេលប្រហែល ១០ ឬ ១៥នាទីដើម្បីសម្រេច។

សួរក្រុមនីមួយៗថាតើកន្លែងសិក្សាណាមួយដែលពួកគេបានជ្រើសរើស និងកន្លែងការងារណាមួយដែលពួកគេបានជ្រើស រើស ហើយសរសេរវានៅលើក្ដារខៀន។ សម្រេចចិត្តនៅក្នុងថ្នាក់ថា តើកន្លែងណាដែលគួរទៅទស្សនា - ព្យាយាមបញ្ចូលគ្នាឱ្យបានល្អនៃការងារការិយាល័យ និងការងារអនុវត្ត ហើយនិងមណ្ឌលសិក្សាមួយយ៉ាងតិច ឬវិទ្យាល័យ (ប្រសិនបើវាមិនស្ថិតនៅឆ្ងាយពេក)។

ចូរកត់សម្គាល់ថា ប្រសិនបើអ្នកនឹងទៅធ្វើទស្សនកិច្ចខាងក្រៅ គួរមានសមាជិកក្រុមមិនឱ្យលើសពី៦-៨ នាក់ក្នុងមួយក្រុម ប្រសិនបើអ្នកមិនទៅទស្សនាមណ្ឌលវិជ្ជាជីវៈ ឬកន្លែងសិក្សា ឬក្រុមហ៊ុនធំ និងមណ្ឌល/ក្រុមហ៊ុនដែលអាចទទួលបានក្រុមធំ។ ប្រសិនបើអ្នកអញ្ជើញវាគ្មិនមកកាន់សាលារៀន វាគ្មិន២ ឬ៣នាក់ប្រហែលជាគ្រប់គ្រាន់។ ព្យាយាមលើកទឹកចិត្តឱ្យមានទាំងវាគ្មិនប្រុស និងស្ត្រី ដូច្នេះនឹងមានគំរូវិជ្ជមានសម្រាប់សិស្សទាំងអស់។

✋ បែងចែកសិស្សយោងទៅតាមកន្លែងដែលនឹងទៅទស្សនា/ចំនួនវាគ្មិនដែលអ្នកនឹងអញ្ជើញមកកាន់សាលារៀន។ ក្រុមនីមួយគួរធ្វើផែនការឱ្យបានច្បាស់លាស់ពីអ្វីដែលពួកគេចង់ស្វែងរក និងធ្វើឱ្យប្រាកដថា ពួកគេមានសំណួរគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ជួយពួកគេឱ្យស្វែងរកចំណុចសំខាន់ៗដែលពួកគេចង់ដឹង។ ពួកគេអាចពិគ្រោះជាមួយឯកសារទី១ សម្រាប់សិស្ស ៖ ទម្រង់ករណីសិក្សា ប៉ុន្តែគួរប្រាកដថាពួកគេបានសម្រួលសំណួរស្វែងរកតួនាទីខុសៗគ្នានៅក្នុងកន្លែងធ្វើការ និងសមត្ថភាពផ្សេងៗដែលចាំបាច់សម្រាប់ប្រភេទការងារនីមួយៗ។

សម្រាប់មណ្ឌលសិក្សា ពួកគេគួរស្វែងរកចំណុចសំខាន់ៗដែលពួកគេត្រូវសិក្សា និងលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗនៃការប្រឡងចូល...។

២៥នាទីក្រោយមក ពួកគេគួរប្រៀបធៀបចម្លើយរបស់ពួកគេជាមួយក្រុមដទៃ ហើយបន្ថែមអ្វីដែលខ្វះខាត។

✋ ជាចុងក្រោយ ផែនការមួយត្រូវបានធ្វើ សម្រាប់ត្រៀមរៀបចំទៅទស្សនា ឬការរៀបចំសម្រាប់វាគ្មិនមកកាន់សាលារៀន។ ស្វែងរកនរណាម្នាក់ ដែលមានលេខទំនាក់ទំនងជាមួយកន្លែងគោលដៅ ហើយប្រសិនបើមានយើងងាយស្រួលក្នុងការចាត់ចែង។ វាជាកាសក្តិសមបំផុតគឺគ្រូ ក្នុងការណាត់ជួបសម្រាប់ទស្សនកិច្ច(ប្រហែលជាត្រូវមានជំនួយពីនាយកសាលា) ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថា វាត្រូវបានរៀបចំសមរម្យ ដូច្នេះហើយសាលារៀនគឺច្បាស់លាស់ថាសិស្ស នឹងត្រូវទៅជួបអ្នកណា ហើយនរណាដែលត្រូវទាក់ទង នៅពេលជួបបញ្ហាលំបាក។

ចូរឱ្យប្រាកដថា សិស្សទាំងអស់មានលេខទូរស័ព្ទរបស់គ្រូ ដើម្បីធ្វើការទំនាក់ទំនង ក្នុងករណីមានបញ្ហាពិបាក និងដើម្បីសុវត្ថិភាព។ ប្រសើរបំផុត ប្រសិនបើគ្រូ នាយកសាលា ឬមនុស្សពេញវ័យ ដែលទទួលខុសត្រូវផ្សេងទៀត ដូចជាឪពុក ម្តាយទៅជាមួយសិស្សក្នុងការទស្សនា ដូច្នេះចូរប្រាកដថា តើនរណាអាចទៅចូលរួមជាមួយពួកគេបាន។ ប្រសិនបើចាំបាច់ អ្នកអាចធ្វើការតាមដានព័ត៌មាននេះជាមួយអ្នកដឹកនាំក្រុមនីមួយៗ។

កិច្ចការផ្ទះ ⏲ **១០ នាទី**

សិស្សគួរបញ្ចប់សំណួរដែលពួកគេនឹងត្រូវប្រើសម្រាប់ទស្សនកិច្ចសិក្សា។ពួកគេនឹងត្រូវការធ្វើកំណត់ត្រា/ចំណុចសម្គាល់ ខណៈពេលដែលគេកំពុងនិយាយ ហើយបន្ទាប់មក ពួកគេគួរសរសេរវាឱ្យបានពេញលេញសម្រាប់មេរៀនបន្ទាប់ពីបានទស្សនកិច្ច។

មេរៀនទី ៨: ទស្សនកិច្ចសិក្សា

🕒 រយៈពេលបង្រៀនៈ ១ ម៉ោង ៣០ នាទី

☑ ការត្រៀមលក្ខណៈ មុនពេលបង្រៀន លោកគ្រូ អ្នកគ្រូត្រូវ
- អាន និងពិនិត្យមេរៀនដោយហ្មត់ចត់ និងធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន
- ពិនិត្យមើលឯកសារសិស្ស ដើម្បីចង់ដឹងថាតើមានព័ត៌មាន និងសំណួរ សម្រាប់សកម្មភាពគ្រូវ នឹងការបង្រៀនដែរឬទេ ?
- សរសេរសំណួរលើក្ដារខៀន ឬនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ។ ប្រសិនបើសិស្សមានសៀវភៅ គេអាចមើលព័ត៌មាននេះនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គេបាន
- មើលកាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃ
- រៀបចំបន្ទប់រៀន (តុ កៅអី ក្ដារខៀន...)។

📖 សម្ភារឧបទេស ធនធានដែលត្រូវការ
- ទម្រង់សំណួរ
- ក្រដាសរ៉ាម សៀវភៅ ប៊ិច

☼ វត្ថុបំណងៈ

នៅពេលរៀនមេរៀននេះចប់ សិស្សទាំងអស់អាច :

- សម្ភាសនយោជក និង/ឬមណ្ឌលសិក្សាអំពីឱកាសដែលមាន

ទស្សនកិច្ចសិក្សា 🕒 **១០០ នាទី**

នេះនឹងធ្វើឡើងនៅខាងក្រៅសាលារៀន (ឬប្រសិនបើចាំបាច់ដោយយោងតាមការលំបាកក្នុងការធ្វើដំណើរ) វាគ្មិននឹងមកសាលារៀន)។ សកម្មភាពនឹងកើតឡើងតាមអ្វីដែលយល់ព្រមពីមេរៀនមុន និងបញ្ជាក់ដោយគ្រូ។

មេរៀនទី ៩: ការរាយការណ៍អំពីព័ត៌មានដែលទទួលបាន

រយៈពេលបង្រៀនៈ ១ ម៉ោង ៣០ នាទី

☑ ការត្រៀមលក្ខណៈ មុនពេលបង្រៀន លោកគ្រូ អ្នកគ្រូត្រូវ

- អាន និងពិនិត្យមេរៀនដោយហ្មត់ចត់ និងធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន
- ពិនិត្យមើលឯកសារសិស្ស ដើម្បីចង់ដឹងថាតើមានព័ត៌មាន និងសំណួរ សម្រាប់សកម្មភាពត្រូវនឹងការបង្រៀនដែរឬទេ?
- សរសេរសំណួរលើក្ដារខៀន ឬនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ។ ប្រសិនបើសិស្សមានសៀវភៅ គេអាចមើលព័ត៌មាននេះនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គេបាន
- មើលកាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃ
- រៀបចំបន្ទប់រៀន (តុ កៅអី ក្ដារខៀន...)។

សម្ភារឧបទេស ធនធានដែលត្រូវការ

- ទម្រង់របាយការណ៍
- ក្រដាសវ៉ាម, ហ្វឺត និងស្កុត

☼ វត្ថុបំណងៈ

នៅពេលរៀនមេរៀននេះចប់ សិស្សទាំងអស់អាច :

- ធ្វើបទបង្ហាញព័ត៌មានដែលស្រាវជ្រាវរកបានទៅកាន់ដៃគូរបស់ពួកគេ

សកម្មភាពសំខាន់ៈ ការធ្វើរបាយការណ៍ទៅកាន់មិត្តរួមថ្នាក់ ១០០ នាទី

សិស្សគួរធ្វើការក្នុងក្រុមរបស់ពួកគេប្រមាណជា ១៥ឬ២០នាទី ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថា ពួកគេមានព័ត៌មានលម្អិតត្រឹមត្រូវអំពីទស្សនកិច្ចសិក្សារបស់ពួកគេ បន្ទាប់មក ជ្រើសរើសសិស្សពីរនាក់ដើម្បីថតចម្លងកិច្ចការរបស់ពួកគេចំនួនពីរច្បាប់ មួយច្បាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យ និងមួយច្បាប់ទៀតទុកក្នុងស៊ីមីរបស់ពួកគេ។

បន្ទាប់មកពួកគេគួរធ្វើផែនការ ពីរបៀបធ្វើបទបង្ហាញព័ត៌មានទៅកាន់សិស្សដទៃទៀតក្នុងថ្នាក់ ដោយការសម្ដែងការសម្ភាស/ទស្សនកិច្ចសិក្សា ឬរកវិធីគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ផ្សេងទៀតដើម្បីផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានដែល ពួកគេទទួលបានពីទស្សនកិច្ចសិក្សា ដូចនេះសិស្សដទៃទៀតអាចរៀនសូត្រពីអ្វីដែលពួកគេរកបាន។ បន្ទាប់មក ក្រុមនីមួយៗគួរធ្វើបទបង្ហាញពីលទ្ធផលនៃទស្សនកិច្ចសិក្សារបស់ពួកគេទៅកាន់សិស្សដទៃទៀត។ សិស្សដទៃអាចកត់ត្រានូវអ្វីដែលពួកគេបានឮ។

មេរៀនទី ១០: កម្រងសំណួរការងារ និងកំណត់ត្រានៃផែនការអនាគត

🕑 រយៈពេលបង្រៀន: ១ ម៉ោង ៣០ នាទី

☑ ការត្រៀមលក្ខណៈ មុនពេលបង្រៀន លោកគ្រូ អ្នកគ្រូត្រូវ

- អាន និងពិនិត្យមេរៀនដោយហ្មត់ចត់ និងធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន
- ពិនិត្យមើលឯកសារសិស្ស ដើម្បីចង់ដឹងថាតើមានព័ត៌មាន និងសំណួរ សម្រាប់សកម្មភាពត្រូវនឹងការបង្រៀនដែរឬទេ?
- សរសេរសំណួរលើក្តារខៀន ឬនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ។ ប្រសិនបើសិស្សមានសៀវភៅ គេអាចមើលព័ត៌មាននេះនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គេបាន
- មើលកាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃ
- រៀបចំបន្ទប់រៀន (តុ កៅអី ក្តារខៀន...)។

📖 សម្ភារឧបទេស ធនធានដែលត្រូវការ

- កម្រងសំណួរអាជីពអនាគត
- តារាងកំណត់ត្រាការងារគោលដៅ

☼ វត្ថុបំណង:

នៅពេលរៀនមេរៀននេះចប់ សិស្សទាំងអស់អាច :

- វាយតម្លៃថាតើពួកគេយល់ច្បាស់ពីជម្រើសរបស់ពួកគេបន្ទាប់ពីបញ្ចប់ថ្នាក់ទី៩
- កត់ត្រាអាជីពគោលដៅរបស់ពួកគេសម្រាប់អនាគត

សេចក្តីផ្តើម: រំឭកមេរៀនមុន 🕑 ១០ នាទី

✋ ពិនិត្យខ្លឹមសារសម្ភាស ដែលពួកគេបានធ្វើនាពេលកន្លងមក។ ពិនិត្យមើលថា តើពួកគេបានរៀនពីករណីសិក្សាដែលសិស្សដទៃទៀតបានស្រាវជ្រាវ និងរបៀបដែលពួកគេបានធ្វើ។ ជួយដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗដែលអាចមានក្នុងកំឡុងពេលធ្វើកិច្ចការនេះ។

សកម្មភាពសំខាន់: កម្រងសំណួរ 🕑 ៩០ នាទី

✋ ពន្យល់ថា អ្នកចង់ឱ្យពួកគេបំពេញកម្រងសំណួរខ្លីមួយដើម្បីស្វែងរកការងារ តើត្រូវការជំនួយបន្ថែមទៀតដែរឬទេ? ក្នុងការស្រាវជ្រាវដែលពួកគេនឹងធ្វើបន្ទាប់ពីបញ្ចប់ថ្នាក់ពី៩។ ចែកឯកសារសិស្ស៖ កម្រងសំណួរអាជីពអនាគត។ ប្រាប់សិស្សថានេះមិនមែនជាតេស្តទេដូច្នេះពួកគេគួរឆ្លើយសំណួរដោយភាពស្មោះត្រង់ព្រោះចម្លើយទៅនឹងសំណួរនេះបង្ហាញឱ្យឃើញថា តើនរណាដែលត្រូវការជំនួយបន្ថែមទៀតក្នុងការសម្រេចចិត្តពីអ្វីដែលនឹងត្រូវធ្វើបន្ទាប់ពីថ្នាក់ពី៩។ ឱ្យសិស្សកត់ត្រាតារាងពីក្នុងឯកសារចែកសិស្ស ទៅក្នុងក្រដាសមួយសន្លឹក ហើយឆ្លើយសំណួរទាំងនោះ។ ប្រាប់ពួកគេកុំគិតអំពីពិន្ទុក្នុងពេលនេះ អ្នកនឹងពន្យល់នៅពេលក្រោយ។

✋ នៅពេលសិស្សបានបញ្ចប់ បិទផ្ទាំងរូបភាពដែលបានបំពេញក្នុងកម្រងសំណួរអាជីព និងពន្យល់ពីរបៀបក្នុងការដាក់ពិន្ទុចំពោះចម្លើយទាំងនោះ (មើលឧទាហរណ៍នៃការដាក់ពិន្ទុក្នុងទំព័រទី៣១)។

ប្រាប់សិស្សឱ្យធ្វើការរៀងៗខ្លួនដើម្បីសរុបពិន្ទុនៃចម្លើយទាំងនោះនៅលើផ្ទាំងរូបភាព។ ពិនិត្យមើលចម្លើយដែលពួកគេបានបំពេញ។ ប្រសិនបើសិស្សភាគច្រើនសរុបពិន្ទុខុស ឱ្យសិស្សម្នាក់ឡើងពន្យល់ពីរបៀបក្នុងការបូកសរុបពិន្ទុឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ បន្ទាប់មក នៅពេលពួកគេយល់ ឱ្យពួកគេដាក់ពិន្ទុក្នុងទម្រង់របស់ពួកគេផ្ទាល់។

នៅពេលពួកគេបានបញ្ចប់ការដាក់ពិន្ទុក្នុងទម្រង់របស់ពួកគេ ពួកគេគួរពិនិត្យមើលពិន្ទុរបស់អ្នកដែលអង្គុយនៅជិតខាងពួកគេ និងធ្វើឱ្យប្រាកដថា ពួកគេបានសរសេរឈ្មោះរបស់ពួកគេច្បាស់លាស់ក្នុងក្រដាសចម្លើយនោះ។

ឱ្យប្រធានថ្នាក់ប្រមូលកម្រងសំណួរទាំងអស់នោះមកវិញ ហើយរៀបពីអ្នកដែលបានពិន្ទុទាប ទៅពិន្ទុខ្ពស់បន្ទាប់មកធ្វើជាបញ្ជីប្រចាំថ្នាក់មួយ ដោយមានដាក់ឈ្មោះសិស្ស និងពិន្ទុរបស់ពួកគេ(ពិន្ទុទាបជាងគេមុខ ហើយពិន្ទុខ្ពស់ជាងគេនៅចុងក្រោយគេ)។

អ្នកដែលបានពិន្ទុ ១៣ ឬច្រើនជាងនេះមិនត្រូវការមានការសម្ភាសម្នាក់ទល់ម្នាក់ទេ - ពួកគេអាចបំពេញក្នុងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណអាជីពរបស់សិស្ស ដែលអ្នកនឹងណែនាំក្នុងពេល ពីរ ឬបីនាទីទៀត។

អ្នកដែលទទួលបានពិន្ទុ៨ ឬតិចជាងនេះគួរចូលរួមក្នុងសកម្មភាពបន្ថែមជាមួយក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ហើយប្រសិនបើចាំបាច់ ត្រូវធ្វើការសម្ភាសម្នាក់ទល់ម្នាក់ជាមួយអ្នកប្រឹក្សាអាជីព/អ្នកប្រឹក្សាសាលា ឬអ្នកផ្តល់ការគាំទ្រផ្សេងទៀតដែលមានក្នុងសាលារៀន។ បន្ទាប់ពីពួកគេបានទទួលជំនួយបន្ថែម ពួកគេអាចបំពេញតារាងដែលពួកគេមិនទាន់អាចបំពេញបានក្នុងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណអាជីព។

សិស្សដទៃទៀត (អ្នកដែលបានពិន្ទុ ៩-១២) នឹងត្រូវបានផ្តល់អាទិភាពទៅតាមតម្រូវការ។ ពួកគេអាចចាប់ផ្តើមបំពេញក្នុងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណអាជីព ប៉ុន្តែប្រហែលជាត្រូវការធ្វើការស្រាវជ្រាវបន្ថែមទៀតដោយមានជំនួយពីក្រុមប្រឹក្សាដើម្បីបំពេញវា។

សរសេរតារាងខាងក្រោមនៅលើក្តារខៀន និងឱ្យសិស្សសរសេរវាក្នុងសៀវភៅសរសេររបស់ពួកគេ។ បន្ទាប់មកសិស្សគួរចាប់ផ្តើមបំពេញព័ត៌មានឱ្យបានច្រើនតាមតែពួកគេអាចធ្វើបាន នៅខាងក្រោមចំណងជើងអំពីខ្លួនរបស់ពួកគេ។ អ្នកដែលទទួលបានពិន្ទុក្រោម ១៣ នៅលើកម្រងសំណួរ អាចចាប់ផ្តើមបំពេញតារាង ប៉ុន្តែប្រហែលជាមិនអាចបំពេញគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់នៃតារាងបាននៅឡើយទេ។

មុខវិជ្ជាដែលចូលចិត្ត (រៀបរាប់ឱ្យបាន៤)	មុខវិជ្ជាដែលរៀនពូកែ (រៀបរាប់ឱ្យបាន ១ ឬ ២)	ជំនាញដទៃទៀត (ឧ.មកពីក្លឹប ការជួយគ្រួសារ)	ការងារដែលអាចទាក់ទង	រៀបរាប់ការងារគោលដៅ ១ ឬ២	កម្រិតសិក្សាដែលរំពឹងទុក? (ទី៩ ទី១២ ជំនាញ វិជ្ជាជីវៈ សាកលវិទ្យាល័យ)
* * * *	* *	* * * *	* * * *		

ឱ្យប្រធានថ្នាក់ចាប់ផ្តើម ឱ្យសិស្សទាំងអស់បំពេញក្នុងតារាងកំណត់ត្រាការងារគោលដៅ ដូចក្នុងឧទាហរណ៍ខាងក្រោម ដូច្នេះអ្នកនឹងអាចមាន កំណត់ត្រាការងារគោលដៅរបស់សិស្សទាំងអស់។ ប្រសិនបើមិនមានពេលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ឱ្យសិស្សបំពេញតារាង ប្រធានថ្នាក់អាចធ្វើការតាមដាន និងធ្វើឱ្យប្រាកដថា កិច្ចការនេះត្រូវបានបញ្ចប់បន្ទាប់ពីម៉ោងរៀន ហើយនឹងប្រគល់ទៅឱ្យអ្នកនៅថ្ងៃបន្ទាប់។

ពន្យល់ថា នេះគឺជាមេរៀនចុងក្រោយ ប៉ុន្តែការគាំទ្របន្ថែមទៀតនឹងមានពីក្រុមប្រឹក្សាកុមារ និង/ឬ អ្នកប្រឹក្សាអាជីព ឬអ្នកគាំទ្រផ្សេងទៀតក្នុងសាលា (ឧ. អ្នកប្រឹក្សាសាលា ទីប្រឹក្សាកុមារី LSMC ឬក្រុមគាំទ្រដទៃទៀតដែលអ្នកមានក្នុងសាលារៀន)។ សិស្សដែលទទួលបានពិន្ទុតិចជាង ៧ ប្រាប់ពួកគេអំពីពេលវេលានៃការប្រជុំលើកទីមួយជាមួយក្រុមប្រឹក្សាកុមារ។

ក្នុងកំឡុងពេល ១៥នាទីចុងក្រោយនៃមេរៀន សិស្សគួរបំពេញវង្វាយតម្លៃនៃមេរៀនបំណិនជីវិត ការជ្រើសរើសអនាគតរបស់អ្នក នៅទំព័របន្ទាប់។ ចម្លើយនៃសំណួរគឺមានផ្តល់ជូនសម្រាប់គ្រូដើម្បីដាក់ពិន្ទុវង្វាយតម្លៃរបស់សិស្សម្នាក់ៗ។

សួរសិស្សថាតើពួកគេមានសំណួរអ្វីដែរឬទេ ហើយរំឭកពួកគេថា អ្នកដែលមិនទាន់អាចបំពេញតារាងកំណត់ត្រាការងារគោលដៅបានច្រើនដូចអ្វីដែលពួកគេអាច ពួកគេគួរជួបជាមួយប្រធានថ្នាក់ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថា កិច្ចការនេះត្រូវបានបញ្ចប់ឱ្យបានច្រើនបំផុតតាមដែលអាចធ្វើបាននៅមុនថ្ងៃបន្ទាប់។

អរគុណសិស្សទាំងអស់សម្រាប់ការចូលរួមរបស់ពួកគេ។

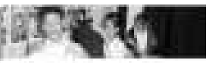

កម្រងសំណួរអាជីពអនាគត

ឈ្មោះ		ថ្នាក់	

ល.រ.	សំណួរ	ចម្លើយ	ពិន្ទុ
1.	តើអ្នកនឹងបន្តការសិក្សារហូតដល់បញ្ចប់ថ្នាក់ទី ១២ បន្ទាប់ពីអ្នកបញ្ចប់ថ្នាក់ទី៩ឬ?	បាទ/ចាស ទេ មិនដឹង	5 0 0
2.	តើឪពុកម្តាយរបស់អ្នកនឹងអនុញ្ញាតឱ្យអ្នករៀន រហូតដល់ថ្នាក់ទី១២	បាទ/ចាស ទេ មិនដឹង	2 0 0
3.	ក. តើអ្នកដឹងថាការងារមួយណាដែលអ្នកចាប់អារម្មណ៍ នៅពេលអ្នកបញ្ចប់ការសិក្សា?	បាទ/ចាស ទេ	1 0
	ខ. ប្រសិនបើដឹង តើការងារអ្វីខ្លះដែលអ្នកចង់ធ្វើ?	________ ________ ________	5 0
	គ. ប្រសិនបើដឹង តើគ្រួសាររបស់អ្នកយល់ស្រប ជាមួយគំនិតរបស់អ្នកទេ?	បាទ/ចាស ទេ មិនដឹង	2 0 0
4.	តើអ្នកធ្លាប់និយាយជាមួយនរណាម្នាក់អំពីការងារ អនាគតរបស់អ្នកដែរឬទេ? (ជ្រើសរើសជម្រើសទាំងអស់ដែលត្រូវនឹងអ្នក)	ឪពុកម្តាយ បងប្អូន ក្រុមប្រឹក្សាសិស្ស នាយកសាលា គ្រូ មិត្តភ័ក្ត	1 1 1 1 1 1
5.	តើអ្នកណា ឬសម្ភារៈអ្វីខ្លះដែលអ្នកប្រើដើម្បីស្វែងរកការងារ ឬស្រាវជ្រាវពីអាជីពទាំងនេះ?	________ ________ ________ ________	2 0
		សរុប	

វង្វាយតម្លៃបំណិនជីវិតការជ្រើសរើសអនាគតរបស់អ្នក

សិស្សគួរចំណាយពេល ១០ ទៅ ១៥នាទីដើម្បីបំពេញ វង្វាយតម្លៃមេរៀនបំណិនជីវិតការជ្រើសរើសអនាគតរបស់អ្នកខាងក្រោម៖

ឈ្មោះសិស្ស______ ថ្នាក់______ ឈ្មោះគ្រូ______ កាលបរិច្ឆេទ______		
សំណួរ	ចម្លើយជ្រើសរើស	ចម្លើយ
1. តើអ្វីជាភាពខុសប្លែកគ្នារវាងការងារ និង អាជីព?	ក. មិនមានភាពខុសគ្នា។ ខ. ការងារគឺការធ្វើការក្នុងហាង ហើយអាជីពគឺធ្វើការក្នុងការិយាល័យ គ. ជារឿយៗ ការងារគឺមិនមានគម្រោង រីឯអាជីពគឺជាអ្វីដែលអ្នកកសាង និងអភិវឌ្ឍជាច្រើនឆ្នាំ។	
2. រៀបរាប់ការងារពីរដែលមិនមានក្នុងតំបន់របស់អ្នក ប៉ុន្តែមានក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។	1. ______ 2. ______	
3. តើអ្នកគួររៀបចំសំណួរសម្រាប់សម្ភាសករណីសិក្សាដោយរបៀបណា?	ក. ប្រើទម្រង់សម្ភាសករណីសិក្សា ខ. ត្រូវច្បាស់ពីអ្វីដែលអ្នកចង់ដឹង គ. ត្រូវច្បាស់ពីអ្វីដែលអ្នកចង់ដឹង រៀបចំសំណួរដោយប្រើប្រាស់កម្រិតភាសាសមរម្យដើម្បីឱ្យអ្នកដែលត្រូវសម្ភាសយល់	
4. តើអ្នកត្រូវសិក្សានៅវិក្រឹតការខេត្តប៉ុន្មានឆ្នាំដើម្បីក្លាយជាគ្រូម្នាក់?	ក. ពីរឆ្នាំ ខ. បីឆ្នាំ គ. បួនឆ្នាំ	
5. តើអ្នកត្រូវបញ្ចប់ថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដើម្បីចូលរៀនសាកលវិទ្យាល័យកម្រិតបរិញ្ញាបត្រ?	ក. ថ្នាក់ទី៩ ខ. ថ្នាក់ទី១១ គ. ថ្នាក់ទី១២	
	ពិន្ទុវង្វាយតម្លៃ	/10

ចម្លើយ		
សំណួរ	ចម្លើយត្រឹមត្រូវ	ពិន្ទុ
1. តើអ្វីជាភាពខុសប្លែកគ្នារវាងការងារ និង អាជីព?	គ. ជារឿយៗ ការងារគឺមិនមានគម្រោង រីឯអាជីពគឺជាអ្វីដែលអ្នកកសាង និងអភិវឌ្ឍជាច្រើនឆ្នាំ។	2 ពិន្ទុ
2. រៀបរាប់ការងារពីរដែលមិនមានក្នុងតំបន់របស់អ្នក ប៉ុន្តែមានក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។	1. ______ 2. ______ (ចម្លើយត្រឹមត្រូវគឺអាស្រ័យតាមទីកន្លែងដែលអ្នករស់នៅ)	2 ពិន្ទុ (១ សម្រាប់ចម្លើយត្រឹមត្រូវនីមួយៗ)
3. តើអ្នកគួររៀបចំសំណួរសម្រាប់សម្ភាសករណីសិក្សាដោយរបៀបណា?	គ. ត្រូវច្បាស់ពីអ្វីដែលអ្នកចង់ដឹង រៀបចំសំណួរដោយប្រើប្រាស់កម្រិតភាសាសមរម្យសម្រាប់ដើម្បីឱ្យអ្នកដែលត្រូវសម្ភាសយល់	2 ពិន្ទុ
4. តើអ្នកត្រូវសិក្សានៅវិក្រឹតការខេត្តប៉ុន្មានឆ្នាំដើម្បីក្លាយជាគ្រូម្នាក់?	ក. ពីរឆ្នាំ	2 ពិន្ទុ
5. តើអ្នកត្រូវបញ្ចប់ថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដើម្បីចូលរៀនសាកលវិទ្យាល័យកម្រិតបរិញ្ញាបត្រ?	គ. ថ្នាក់ទី១២	2 ពិន្ទុ
	ពិន្ទុវង្វាយតម្លៃ	/10

ឧទាហរណ៍នៃតារាងកំណត់ត្រាការងារគោលដៅ (ដើម្បីរក្សាទុកនូវកំណត់ត្រានៃការងារគោលដៅរបស់សិស្សថ្នាក់ទី៨ទាំងអស់)។

ល.រ	ឈ្មោះសិស្ស	ភេទ	មុខវិជ្ជាដែលចូលចិត្ត (រៀបរាប់ឱ្យបាន៤)	មុខវិជ្ជាដែលពូកែ (រៀបរាប់ឱ្យបាន ១ ឬ ២)	ជំនាញដទៃទៀត (ឧ.មកពីក្លឹបបំណិនជីត ការជួយគ្រួសារ)	ការងារដែលអាចទាក់ទង	រៀបរាប់ការងារគោលដៅ ១ ឬ២	កម្រិតសិក្សាដែលរំពឹងទុក? (ទី៩ ទី១២ ជំនាញ វិជ្ជាជីវៈ សាកលវិទ្យាល័យ)
1.			* * * *	* *		* * * *	* *	
2.			* * *	* *		* * *	* *	
3.			* * *	* *		* * *	* *	
4.			* * *	* *		* * *	* *	
5.			* * *	* *		* * *	* *	
6.			* * *	* *		* * *	* *	
7.			* * *	* *		* * *	* *	
8.			* * *	* *		* * *	* *	

ឧទាហរណ៍នៃការដាក់ពិន្ទុសម្រាប់កម្រងសំណួរអាជីពអនាគត

កម្រងសំណួរអាជីពអនាគត

ឈ្មោះ:		ថ្នាក់	
ល.រ.	សំណួរ	ចម្លើយ	ពិន្ទុ
1.	តើអ្នកនឹងបន្តការសិក្សារហូតដល់បញ្ចប់ថ្នាក់ទី១២ បន្ទាប់ពីអ្នកបញ្ចប់ថ្នាក់ទី៩?	បាទ/ចាស ទេ មិនដឹង	5 0 0
2.	តើឪពុកម្ដាយរបស់អ្នកនឹងអនុញ្ញាតឱ្យអ្នករៀនរហូតដល់ថ្នាក់ទី១២	បាទ/ចាស ទេ មិនដឹង	2 0 0
3.	ក. តើអ្នកដឹងថាការងារមួយណាដែលអ្នកចាប់អារម្មណ៍ នៅពេលអ្នកបញ្ចប់ការសិក្សា?	បាទ/ចាស ទេ	1 0
	ខ. ប្រសិនបើដឹង តើការងារអ្វីខ្លះដែលអ្នកចង់ធ្វើ?	______ ______ ______	5 0
	គ. ប្រសិនបើដឹង តើគ្រួសាររបស់អ្នកយល់ស្របជាមួយគំនិតរបស់អ្នកទេ?	បាទ/ចាស ទេ មិនដឹង	2 0 0
4.	តើអ្នកធ្លាប់និយាយជាមួយនរណាម្នាក់អំពីការងារអនាគតរបស់អ្នកដែរឬទេ? (ជ្រើសរើសជម្រើសទាំងអស់ដែលត្រូវនឹងអ្នក)	ឪពុកម្ដាយ ✓ បងប្អូន ក្រុមប្រឹក្សាសិស្ស នាយកសាលា គ្រូ មិត្តភ័ក្ត ✓	1 1 1 1 1 1
5.	តើអ្នកណា ឬសម្ភារៈអ្វីខ្លះដែលអ្នកប្រើដើម្បីស្វែងរកការងារ ឬស្រាវជ្រាវពីអាជីពទាំងនេះ?	______ ______ ______ ______	2 0
		សរុប	4

អ្នកដែលទទួលបានពិន្ទុលើសពី ១៣ ឬច្រើនជាងនេះ មិនចាំបាច់ត្រូវធ្វើការសម្ភាសម្នាក់ទល់ម្នាក់ទេ - ពួកគេគួរបំពេញក្នុងបញ្ជីអត្តសញ្ញាណអាជីពរបស់សិស្សភ្លាមៗ។

អ្នកដែលទទួលបាន៨ពិន្ទុ ឬតិចជាងនេះ គួរទទួលបានការសម្ភាសម្នាក់ទល់ម្នាក់ជាមួយអ្នកប្រឹក្សាអាជី និង/ឬ អ្នកប្រឹក្សាសាលារៀន និងចូលរួមក្នុងសកម្មភាពបន្ថែមជាមួយក្រុមប្រឹក្សាកុមារ។ ពួកគេបំពេញបញ្ជី អត្តសញ្ញាណអាជីពបន្ទាប់ពីការសម្ភាសម្នាក់ទល់ម្នាក់។

សម្រាប់សិស្សដទៃទៀត ពួកគេគួរត្រូវបានផ្ដល់អាទិភាពទៅតាមតម្រូវការ។ ពួកគេអាចបំពេញបញ្ជីអត្តសញ្ញាណអាជីព ប៉ុន្តែប្រហែលជាត្រូវការស្រាវជ្រាវបន្ថែមទៀតដោយមានជំនួយពីក្រុមប្រឹក្សាសិស្សដើម្បីបំពេញវា។

សកម្មភាពបន្ថែម

គោលបំណង៖

គោលបំណងនៃសកម្មភាពបន្ថែមនេះ គឺដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថា សិស្សទាំងអស់បានទទួលការណែនាំពីអាជីព នៅខាងក្រៅនិងពីបំណិនជីវិតក្នុងថ្នាក់ទី៨របស់ពួកគេ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេត្រូវផ្តល់ការគាំទ្របន្ថែម ដែលពួកគេត្រូវគិតពីការសិក្សា និងឱកាសបណ្តុះបណ្តាលបន្ទាប់ពីថ្នាក់ទី៩ និងទី១២ ព្រមទាំងអាជីពក្នុងពេលអនាគតផងដែរ។ ជាពិសេសក្រុមប្រឹក្សាកុមារ អាចដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការជួយរៀបចំសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធ ក្នុងសាលានិងធ្វើឱ្យប្រាកដថា សិស្សដែលប្រឈមនឹងការបោះបង់ការសិក្សា ត្រូវបានគាំទ្រនិងជួយដោះស្រាយពីការប្រឹក្សា អាហារូបករណ៍ និងសេវាកម្មគាំទ្រអ្វីខ្លះដែលមានក្នុងសាលារៀនរបស់ពួកគេ។

តើគួររៀបចំសកម្មភាពបន្ថែមនៅពេលណា?

វាត្រូវបានណែនាំថា អ្នកប្រឹក្សាអាជីព ជួបប្រជុំជាមួយក្រុមប្រឹក្សាកុមារយ៉ាងតិចណាស់ ពីរសប្តាហ៍មុនពេលចាប់ផ្តើមបង្រៀនវគ្គបំណិនជីវិត។ នេះនឹងធ្វើឱ្យប្រាកដថា ពួកគេអាចជួយអ្នកប្រឹក្សាអាជីពរៀបចំធនធានអាជីពក្នុងបណ្ណាល័យ និងធ្វើផែនការក្នុងការជម្រាបឪពុកម្តាយសិស្សអំពីសកម្មភាពណែនាំពីអាជីពក្នុងសាលារៀន។ បន្ទាប់ពីនេះ អ្នក ប្រឹក្សាអាជីពគួរជួបជាមួយក្រុមប្រឹក្សាកុមារយ៉ាងតិចណាស់ម្តងក្នុងមួយខែដើម្បីពិភាក្សាពីសកម្មភាពអ្វីខ្លះដែលពួកគេនឹងធ្វើនៅក្នុងកំឡុងខែបន្ទាប់។

កិច្ចប្រជុំពិសេសមួយគួរត្រូវបានរៀបចំយ៉ាងឆាប់បំផុតបន្ទាប់ពីបញ្ចប់មេរៀនវគ្គបំណិនជីវិតដើម្បីពន្យល់ពីរបៀបធ្វើការជាមួយសិស្សដែលទទួលបានពិន្ទុទាបនៅក្នុងកម្រងសំណួរអាជីពក្នុងពេលអនាគត។

វគ្គបណ្តុះបណ្តាលលើកទី១ ជាមួយក្រុមប្រឹក្សាកុមារ

🕑 រយៈពេលបង្រៀនៈ ១០០ នាទី

☑ ការត្រៀមលក្ខណៈ មុនពេលបង្រៀន លោកគ្រូ អ្នកគ្រូត្រូវ

- អាន និងពិនិត្យមេរៀនដោយហ្មត់ចត់ និងធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន
- ពិនិត្យមើលឯកសារសិស្ស ដើម្បីចង់ដឹងថាតើមានព័ត៌មាន និងសំណួរ សម្រាប់សកម្មភាពត្រូវនឹងការបង្រៀនដែរឬទេ?
- សរសេរសំណួរលើក្តារខៀន ឬនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ។ ប្រសិនបើសិស្សមានសៀវភៅ គេអាចមើលព័ត៌មាននេះនៅក្នុងសៀវភៅរបស់គេបាន
- មើលកាលវិភាគប្រចាំថ្ងៃ
- រៀបចំបន្ទប់រៀន (តុ កៅអី ក្តារខៀន...)។

📖 សម្ភារឧបទេស ធនធានដែលត្រូវការ

- ខ្លឹមសារអំពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវ
- ក្រដាសរ៉ាម ហ្វឺត និងស្កុត

☼ វត្ថុបំណងៈ

នៅពេលរៀនមេរៀននេះចប់ សិស្សទាំងអស់អាច :

- ស្វែងយល់ពីតួនាទីរបស់ពួកគេក្នុងការគាំទ្រសកម្មភាពណែនាំពីអាជីពក្នុងសាលារៀន

សេចក្តីណែនាំពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវពីអាជីព 🕑 **៣០ នាទី**

✋ ស្វាគមន៍សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាកុមារ និងប្រាប់ពួកគេថាអ្នកនឹងពន្យល់ពីរបៀប ដែលពួកគេអាចគាំទ្រសកម្មភាពណែនាំពីអាជីពក្នុងសាលារៀន។ ប្រាប់ពួកគេថា អ្នកនឹងបង្រៀនសិស្សថ្នាក់ទី៨នូវវគ្គបំណិនជីវិតមួយ ហៅថាការជ្រើសរើសអនាគតរបស់អ្នក។ ក្រុមប្រឹក្សាសិស្ស នឹងជួយគាំទ្រសិស្សទាំងអស់ក្នុងសាលារៀន ក្នុងកំឡុងពេល១០សប្តាហ៍នេះ ដោយប្រាប់ពួកគេពីការគាំទ្រ និងព័ត៌មានផ្សេងៗដើម្បីជួយពួកគេ។ បន្ទាប់ពីវគ្គបំណិនជីវិត ១០សប្តាហ៍ត្រូវបានបញ្ចប់ ពួកគេនឹងផ្តល់ការគាំទ្របន្ថែមចំពោះសិស្សថ្នាក់ទី៨ដែលត្រូវការវា។

ទំនួលខុសត្រូវអ្នកប្រឹក្សាអាជីព

<u>១. សិស្សទាំងអស់មានឱកាសគិតអំពីជម្រើសអាជីពរបស់ពួកគេក្នុងសាលារៀន</u>

- បង្រៀនមេរៀនបំណិនជីវិតអំពីការជ្រើសរើសផ្លូវសិក្សា និងអាជីពឱ្យសិស្សថ្នាក់ទី៨
- បណ្តុះបណ្តាលសមាជិកក្រុមប្រឹកស្សាសិស្សអំពីតួនាទីគាំទ្រការណែនាំពីអាជីព និងត្រួតពិនិត្យផែនការអនុវត្តរបស់ពួកគេ
- តាមដានផែនការនិងដំណើរការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសិស្សយ៉ាងតិចណាស់ម្តងក្នុងមួយខែ១

<u>២. ការគាំទ្រការណែនាំពីអាជីពបន្ថែមដែលផ្តល់សម្រាប់សិស្សអាទិភាព</u>

- ផ្តល់ការសម្ភាសម្នាក់ទល់ម្នាក់ ឬរៀបចំជាមួយអ្នកប្រឹក្សាសាលារៀន អ្នកប្រឹក្សាស្ត្រី ឬ គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងអាហាររូបករណ៍ក្នុងមូលដ្ឋាន ដើម្បីជួបប្រជុំជាមួយសិស្ស តាមភាពសមរម្យដើម្បីគាំទ្រកុមារនីមួយៗដែលមានពិន្ទុទាប។

<u>៣. ភាពផ្សេងៗនៃធនធានអាជីពដែលមានក្នុងសាលារៀន</u>

- មើលខុសត្រូវការទុកដាក់សម្ភារៈដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងវគ្គបំណិនជីវិត និងផែនការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសិស្សដើម្បីរៀបចំ និងធ្វើការដាក់បង្ហាញសម្ភារៈណែនាំពីអាជីពក្នុងបណ្ណាល័យ។

ទំនួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសិស្ស

<u>១. សិស្សទាំងអស់មានឱកាសគិតអំពីជម្រើសអាជីពរបស់ពួកគេក្នុងសាលារៀន</u>

- ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពតារាងកំណត់ត្រាការងារគោលដៅរបស់សិស្សថ្នាក់ទី៨ នៅពេលពួកគេត្រៀមរួចរាល់ក្នុងការធ្វើបែបនេះ
- ធ្វើផែនការសកម្មភាពដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថា សិស្ស ឪពុកម្តាយ និងសហគមន៍មានការពាក់ព័ន្ធជាមួយសកម្មភាពណែនាំពីអាជីព។

<u>២. ការគាំទ្រការណែនាំពីអាជីពបន្ថែមដែលផ្តល់សម្រាប់សិស្សអាទិភាព</u>

- ជួបជាមួយសិស្សថ្នាក់ទី៨ដែលមានពិន្ទុទាបក្នុងកម្រងសំណួរអាជីពដែលអ្នកប្រឹក្សាអាជីពបានផ្តល់មកឱ្យក្នុងបំណិនជីវិតដើម្បីបញ្ចូលពួកគេក្នុងសកម្មភាពអាជីពបន្ថែម
- សួរអ្នកប្រឹក្សាអាជីព ឬអ្នកប្រឹក្សាសាលារៀនអំពីដំបូលន្មានក្នុងការជួយសិស្ស និងប្រសិនបើចាំបាច់ បញ្ជូនពួកគេទៅកាន់អ្នកប្រឹក្សាអាជីពដោយបញ្ជាក់ពីភាពលំបាកអ្វីខ្លះដែលពួកគេជួបប្រទះ។

<u>៣. ភាពផ្សេងៗនៃធនធានអាជីពដែលមានក្នុងសាលារៀន</u>

- ប្រមូលករណីសិក្សា និងព័ត៌មានអំពីការសិក្សា និងឱកាសបណ្តុះបណ្តាលដែលពេញនិយមបំផុតដើម្បីទុកដាក់ពួកវាឱ្យបានត្រឹមត្រូវសម្រាប់សិស្សពេលបច្ចុប្បន្ន និងអនាគតអាចប្រើប្រាស់បានក្នុងបណ្ណាល័យ
- ផ្សព្វផ្សាយពីព័ត៌មានអ្វីដែលមានក្នុងសាលារៀន
- សរសេរអត្ថបទសម្រាប់ព្រឹត្តិបត្រ ប្រសិនបើមានអនុវត្តក្នុងសាលារបស់ពួកគេ។

សួរសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាកុមារៈ តើអ្វីជាភាពខុសប្លែកគ្នារវាងការងារ និងអាជីព?

ចម្លើយដែលអាចមានៈ ជារឿយៗ ការងារគឺមិនមានការគ្រោងទុក និងធ្វើដើម្បីរកប្រាក់ជាគោល។ អាជីពគឺ ជាអ្វីដែលអ្នកកសាង និងអភិវឌ្ឍជាច្រើនឆ្នាំ និងអាចច្រើនជាងការងារមួយ។

តើហេតុអ្វីបានជាសិស្សគប្បីគិតពីអាជីពរបស់ពួកគេក្នុងថ្នាក់ទី៧ ឬទី៨?

ចម្លើយដែលអាចមានៈ វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការធ្វើផែនការ ដូច្នេះពួកគេនឹងបន្តការសិក្សា ខំប្រឹងរៀនសូត្រ និងធ្វើការជ្រើសរើសត្រឹមត្រូវអំពីមុខវិជ្ជាដែលត្រូវសិក្សា។

ឱ្យអ្នកចូលរួមពិភាក្សាជាដៃគូរយៈពេល១ទៅ២នាទីៈ "តើអ្វីជាអ្នកប្រឹក្សាអាជីព?"

អ្នកប្រឹក្សាអាជីពឱ្យសិស្សម្នាក់ ឬពីរនាក់ចែករំលែកគំនិតរបស់ពួកគេ បន្ទាប់មកសរសេរនិយមន័យនៅលើក្តារខៀន ដើម្បីឱ្យសិស្សកត់ទុកក្នុងសៀវភៅរបស់ពួកគេ។

អ្នកប្រឹក្សាអាជីពគឺជាអ្នកដែលបញ្ជាក់ឱ្យសិស្សដឹងពីព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងសាលារៀនអំពីការងារ និងអាជីពក្នុងមូលដ្ឋាន និងក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ពួកគេផ្តល់គំនិតដល់សិស្សក្នុងការសម្រេចចិត្តធ្វើអ្វីនៅពេលពួកគេបញ្ចប់ថ្នាក់ទី៩។

ពន្យល់ថា មានអ្នកប្រឹក្សាអាជីពក្នុងសាលារៀនរបស់ពួកគេដូចជារូបអ្នក។ ពន្យល់ថា ប្រសិនបើយើងចង់មានឱកាសទទួលបានការងារមានប្រាក់កម្រៃខ្ពស់ យើងត្រូវព្យាយាមទទួលបានការអប់រំល្អ និងត្រូវបញ្ចប់ការអប់រំវិជ្ជាជីវៈ ជំនាញ និង/ឬសាកលវិទ្យាល័យ។

ក្រុមប្រឹក្សាកុមារអាចជួយសិស្សឱ្យគិតអំពីអនាគតរបស់ពួកគេ និងបញ្ជាក់ប្រាប់សិស្សទាំងឡាយដែលជួបការលំបាក ឬកំពុងគិតអំពីការបោះបង់ចោលការសិក្សា និងទទួលបានការគាំទ្រដើម្បីបន្តការរៀនសូត្រប្រសិនបើអាចមាន។ ពិភាក្សាពីបញ្ហានេះមានសារៈសំខាន់ណាស់ ព្រោះវាអាចកាត់បន្ថយជម្រើសអាជីពរបស់អ្នក និងស្វែងរកសក្តានុពលក្នុងពេលអនាគត ដូច្នេះ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងគិតអំពីការឈប់រៀន អ្នកគួរពិភាក្សាជាមួយអ្នកប្រឹក្សាអាជីព អ្នកប្រឹក្សាសិស្ស និង/ឬនាយកសាលា គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងអាហាររូបករណ៍ក្នុងតំបន់ ឬអ្នកផ្តល់ការគាំទ្រផ្សេងទៀត ដូច្នេះពួកគេអាចពិភាក្សាពីជំនួយបែបណាមានសម្រាប់អ្នក និងធ្វើឱ្យអ្នកប្រាកដក្នុងចិត្តជម្រើសដើម្បីបន្តការសិក្សា និងការបណ្តុះបណ្តាល។

ចូរចងចាំ អ្នកនឹងធ្វើការស្ទើរតែពេញមួយជីវិតនៃយុវវ័យរបស់អ្នក ដូច្នេះវាមានសារៈសំខាន់ដែលអ្នកទទួលបានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់អំពីជម្រើសអ្វីខ្លះដែលអ្នកមាន និងទុកពេលឱ្យខ្លួនរបស់អ្នកបំពេញសក្តានុពលរបស់អ្នក។

ចែកឯកសារឱ្យសិស្សសម្រាប់សកម្មភាពបន្ថែមៈ តួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវ។ ឱ្យសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាកុមារអានពីតួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវ បន្ទាប់មកសួរថាតើពួកគេមានសំណួរដែរឬទេ។ ប្រាប់ពួកគេថា អ្នកនឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវគំនិតបន្ថែមទៀតអំពីវិធីដែលពួកគេអាចជួយសិស្សទាំងនោះបាន។

ការធ្វើផែនការគាំទ្រសម្រាប់សកម្មភាពណែនាំពីអាជីពក្នុងសាលារៀន

៧០ នាទី

សួរក្រុមប្រឹក្សាកុមារថាតើសម្ភារៈណែនាំពីអាជីពអ្វីខ្លះដែលមានក្នុងសាលារៀនរួចហើយ។ កត់ត្រាអ្វីទាំងអស់នោះនៅលើក្តារខៀន និងទុកពេលឱ្យពួកគេកត់ត្រាធនធានសំខាន់ៗដែលមាន។

ពន្យល់ទៅកាន់ក្រុមប្រឹក្សាកុមារថា ពួកគេគួររៀបចំកន្លែងទំនេរមួយនៅក្នុងបណ្ណាល័យដើម្បីទុក និងតាំងបង្ហាញធនធានអាជីព ប្រសិនបើពួកវាមិនមានទេ។ ប្រាប់ពួកគេថាអ្នកបាននិយាយជាមួយបណ្ណារក្សអំពីបញ្ហានេះហើយ។ (សូមកត់សម្គាល់ថា នៅឆ្នាំដំបូងនៃការអនុវត្ត ប្រសិនបើអ្នកមិនទាន់មានធនធានដែលទាក់ទងនឹងអាជីពទេ សកម្មភាពនេះអាចត្រូវបានពន្យារដល់សប្តាហ៍ទី ៤ ឬទី ៥។

ប្រាប់ក្រុមប្រឹក្សាកុមារថា សិស្សថ្នាក់ទី៨ នឹងធ្វើធនធានបន្ថែមពីសប្តាហ៍ទី៤ ដែលជាផ្នែកមួយនៃវគ្គបំណិនជីវិត ដូចជាករណីសិក្សា ពីអ្នកដែលកំពុងធ្វើការក្នុងសហគមន៍។ ដូច្នេះក្រុមប្រឹក្សាកុមារ អាចរៀបចំដើម្បីថតចម្លងករណីសិក្សាដែលសំខាន់បំផុត និងធនធានដទៃទៀត ដើម្បីទុកក្នុងបណ្ណាល័យបន្ទាប់ពីសប្តាហ៍ទី៤។ ពួកគេអាចសម្របសម្រួល ជាមួយប្រធានថ្នាក់ក្នុងការធ្វើកិច្ចការនេះ។ មន្ត្រីអប់រំខេត្ត និងស្រុកក៏នឹងប្រមូលយកករណីសិក្សាដែលល្អបំផុត ដើម្បីចែករំលែកនៅថ្នាក់ខេត្ត ឬថ្នាក់ជាតិ។

ក្រុមប្រឹក្សាកុមារចាប់ផ្តើមរៀបចំសម្ភារៈដែលមានក្នុងបណ្ណាល័យ មុនពេលចាប់ផ្តើមវគ្គបំណិនជីវិតអំពីការជ្រើសរើសផ្លូវសិក្សា និងអាជីពរបស់អ្នក។

ក្រុមប្រឹក្សាកុមារគួរមានភាពស៊ាំជាមួយនឹងធនធានអាជីពដែលមានក្នុងបណ្ណាល័យ និងបន្តធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពចំណេះដឹងរបស់ពួកគេដោយបន្ថែមច្បាប់ថតចម្លងធនធានអាជីពល្អបំផុត ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសិស្សថ្នាក់ទី៨ ក្នុងវគ្គបំណិនជីវិត ទៅក្នុងបណ្ណាល័យ និងការអានធនធានទាំងនេះ។ បន្ទាប់មកពួកគេនឹងអាចផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់សិស្សទាំងអស់ក្នុងសាលារៀន និងប្រាប់សហគមន៍ពីអ្វីដែលមានក្នុងសាលា បន្ទាប់ពីការបញ្ចប់វគ្គបំណិនជីវិត ជួយផ្តល់ដំបូន្មានដល់សិស្ស ដែលត្រូវការការគាំទ្របន្ថែមពីពួកគេអាចធ្វើបន្ទាប់ពីថ្នាក់ទី៩ និងទី១២ ហើយរៀបចំសកម្មភាពបន្ថែមក្នុងការណែនាំពីអាជីព។

បញ្ជីត្រូវបានស្នើអំពីធនធានបណ្ណាល័យដែលអ្នកចង់បាន គឺអាចរកបាននៅផ្នែកខាងក្រោយនៃសៀវភៅនេះ។

? តើអ្នកអាចធ្វើអ្វីបានខ្លះដើម្បីបញ្ជាក់ថា អ្នកធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពក្នុងបណ្ណាល័យជាទៀងទាត់ ហើយនឹងធ្វើឱ្យសិស្សទាំងអស់ទទួលបានព័ត៌មានអំពីសកម្មភាពណែនាំពីអាជីពក្នុងសាលារៀន?

ចម្លើយដែលអាចមាន៖ ជួបប្រជុំយ៉ាងតិចណាស់មួយខែម្តងដើម្បីធ្វើផែនការពីសម្ភារៈបន្ថែមដែលពួកគេចង់រក្សាទុកក្នុងបណ្ណាល័យ និងត្រួតពិនិត្យដំណើរការរបស់ពួកគេ។ កំណត់ពេលវេលាណាមួយជារៀងរាល់ខែដើម្បីផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់សិស្សទាំងអស់អំពីសម្ភារៈអ្វីខ្លះដែលមានក្នុងបណ្ណាល័យ ហើយធ្វើផែនការឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពីសកម្មភាពដែលពួកគេនឹងអនុវត្ត ផ្តល់ត្រឡប់មកឱ្យអ្នកវិញដើម្បីត្រួតពិនិត្យ និងបន្ថែមមតិយោបល់ និងធ្វើឱ្យប្រាកដថាសិស្សមានការយល់ដឹងពីមនុស្ស និងការគាំទ្រទាំងអស់ដែលមានសម្រាប់ពួកគេក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នក។

? តើនរណាខ្លះនៅក្នុងសាលារបស់យើងអាចជួយកុមារជួបប្រទះទុក្ខលំបាក ហើយប្រហែលជាចង់បោះបង់ចោលការសិក្សា?

ចម្លើយដែលអាចមាន៖ ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ អ្នកប្រឹក្សាអាជីព នាយកសាលា ទីប្រឹក្សាកុមារី LSMC គ្រូដទៃទៀត គណៈកម្មការទ្រទ្រង់សាលារៀន ។ល។

? តើសេវាកម្មគាំទ្រអ្វីខ្លះដែលអ្នកទាំងនេះអាចផ្តល់ឱ្យសិស្សទាក់ទងនឹងអាជីពក្នុងពេលអនាគតរបស់ពួកគេ និងភាពលំបាកដែលពួកគេជួបប្រទះ ហើយអាចបណ្តាលឱ្យពួកគេបោះបង់ចោលការសិក្សា?

ត្រូវពិនិត្យមើលថា សិស្សសរសេរបញ្ជីអ្នកពាក់ព័ន្ធដែលមានក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នក (ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ អ្នកប្រឹក្សាអាជីព នាយកសាលា ទីប្រឹក្សាកុមារី LSMC គ្រូដទៃទៀតគណៈកម្មការទ្រទ្រង់សាលារៀន) វិធីដែលពួកគេអាចទាក់ទងអ្នកទាំងនោះ និងការគាំទ្រអ្វីខ្លះដែលពួកគេអាចផ្តល់។ ប្រសិនបើពួកគេមិនច្បាស់អំពីការគាំទ្រដែលអ្នកទាំងនោះអាចផ្តល់ ពួកគេអាចសួរអ្នក និងនាយកសាលា ប្រសិនបើអាច ជួយជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធដើម្បីស្វែងយល់ឱ្យបានច្បាស់ពីតួនាទីគាំទ្ររបស់ពួកគេ ដូចនេះពួកគេនឹងអាចប្រាប់អ្នកដទៃ។

? តើយើងអាចប្រាកដថាសិស្ស និងឪពុកម្តាយសិស្សទាំងអស់ដឹងថាសេវាកម្មគាំទ្រអ្វីខ្លះដែលមានចំពោះពួកគេក្នុងសាលារៀន?

ចម្លើយដែលអាចមាន៖ ធ្វើការប្រកាសជាទៀងទាត់នៅដងទង់ជាតិ ឬក្នុងថ្នាក់នីមួយៗ ធ្វើជាខិតបណ្ណផ្សព្វផ្សាយ (មើលឧទាហរណ៍ខិតបណ្ណខាងក្រោម ដែលអាចផ្តល់ទៅឱ្យសិស្សថ្នាក់ទី៨ យកទៅផ្ទះ និងពិភាក្សាជាមួយឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ) បិទព័ត៌មានក្នុងការិយាល័យឃុំ និងឱ្យមេឃុំ និងមេភូមិធ្វើសេចក្តីប្រកាសក្នុងសហគមន៍ អញ្ជើញឪពុកម្តាយមកកាន់សាលារៀន និងពន្យល់ពីការគាំទ្រដែលមាន សរសេរអត្ថបទសម្រាប់ព្រឹត្តិបត្រសាលា ប្រសិនបើមាន។

ឱ្យអ្នកចូលរួមពិភាក្សាដៃគូនូវសំណួរខាងក្រោមក្នុងរយៈពេល ៣ ឬ៤នាទី៖

“តើអ្នកគួរធ្វើអ្វី ប្រសិនបើសិស្សម្នាក់មកពិភាក្សាពីបញ្ហាអាជីពជាមួយអ្នក ឬក៏ប្រាប់អ្នកថា ពួកគេ ឬមិត្តរបស់គេជួបការលំបាក ឬចង់ឈប់រៀន?”

សរសេរគំនិតរបស់ពួកគេនៅលើក្តារខៀន និងប្រាប់ពួកគេឱ្យកត់ត្រាវាទុក។ ត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យពួកគេកត់ត្រាទុកនូវគំនិតរៀងៗខ្លួន៖ ពិភាក្សា និងកំណត់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ពីជំនួយបែបណាដែលពួកគេ ដើម្បីស្វែងរកព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងសាលារៀន ប្រាប់ពួកគេអំពីការគាំទ្រដែលពួកគេអាចទទួលបាន (ឧ.ការចូលរួមក្នុងក្លឹបសិក្សា អាហា រូបករណ៍ ការប្រឹក្សា។ល។) ជួយពួកគេឱ្យទាក់ទងអ្នកគាំទ្រត្រឹមត្រូវក្នុងសាលារៀន តាមដានជាមួយ សិស្សនៅពេល ក្រោយ ដើម្បីពិនិត្យថាតើពួកគេទទួលបានជំនួយដែលពួកគេត្រូវការដែរឬទេ ប្រសិនបើកុមារប្រឈមនឹងគ្រោះថ្នាក់ ពួកគេអាចពិគ្រោះជាមួយអ្នកប្រឹក្សាអាជីព ឬអ្នកប្រឹក្សាក្នុងសាលារៀន។

វានឹងមានប្រយោជន៍សម្រាប់សមាជិក ៥ ឬ៦នាក់នៃក្រុមប្រឹក្សាដើម្បីក្លាយជា “អ្នកដឹកនាំ” ក្នុងព័ត៌មានអាជីព។ ជាពិសេស យ៉ាងហោចណាស់ ពាក់កណ្តាលនៃ“អ្នកដឹកនាំ” ទាំងនោះគួរសិក្សានៅថ្នាក់ទី៨ និងសិស្សម្នាក់ ឬពីរនាក់មកពីថ្នាក់ទី៩និងថ្នាក់ទី៧ ក៏ស្ថិតក្នុងក្រុមនេះដែរ ដូច្នេះពួកគេអាចផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានក្នុងសាលារៀនដោយភាពងាយស្រួល។ សរសេរឈ្មោះសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ដែលយល់ព្រមធ្វើជា “អ្នកជំនាញ” អាជីព។ សមាជិក ក្រុម ប្រឹក្សា ដទៃទៀតអាចនៅតែជាប់ទាក់ទងក្នុងការជួយក្នុងសកម្មភាពណែនាំពីអាជីព ប៉ុន្តែក្រុមដែលមាន សមាជិក ៥ ឬ ៦នាក់ នេះ នឹងទទួលខុសត្រូវពីការទទួលបានព័ត៌មាននិងសកម្មភាពណែនាំពីអាជីព ព្រមទាំងបញ្ជាក់ថា សកម្មភាពណែនាំពីអាជីពកើតមានឡើងក្នុងសាលារៀនមែន។

ប្រាប់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាសិស្សឱ្យធ្វើការជាក្រុមដែលមានសមាជិក៦នាក់ ដើម្បីពិភាក្សាពីសកម្មភាពបន្តទៀតដែលពួកគេនឹងធ្វើក្នុងខែបន្ទាប់ និងសរសេរវាទុកក្នុងក្រដាសរ៉ាម(ឬ ផ្ទាំងក្រដាសធំ) ដោយប្រើហ្វឺត។ ទុកពេល ១៥នាទីឱ្យពួកគេពិភាក្សាពីគំនិតរបស់ពួកគេ។

១៥នាទីក្រោយមក ឱ្យក្រុមមួយមកធ្វើបទបង្ហាញពីគំនិតរបស់ពួកគេ ហើយឱ្យក្រុមដទៃទៀតផ្តល់គំនិតដែលពួកគេមាន។ ប្រសិនបើចាំបាច់ ស្នើឱ្យពួកគេបន្ថែមគំនិតដែលពួកគេគិតថានឹងមានប្រយោជន៍ និងមាន សារៈសំខាន់ (ឧទាហរណ៍ផែនការដែលបានបំពេញរួចមាននៅខាងក្រោម)។

កត់ត្រាតារាងខាងក្រោមនៅលើក្តារខៀន ពន្យល់ពីរបៀបក្នុងការបំពេញវា និងឱ្យសមាជិកម្នាក់នៃក្រុមប្រឹក្សាកុមារដើម្បីជួយសម្របសម្រួលក្នុងការបំពេញតារាង។

ផែនការសកម្មភាពណែនាំពីអាជីពសម្រាប់ខែ _______ *[បញ្ចូលខែ]*				
លរ	សកម្មភាព	អ្នកទទួលខុសត្រូវ	នៅពេលណា?	រួច? √ ឬ X

នៅពេលពួកគេបញ្ចប់ ឱ្យសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាកុមារម្នាក់ពិនិត្យមើលពីការវិវឌ្ឍទៅមុខនៃផែនការ និងដាក់ឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅផ្នែកខាងក្រោមនៃតារាងជាមួយនឹងកន្លែងចុះហត្ថលេខារបស់ពួកគេ និងរបស់អ្នក។ ពួកគេគួរយល់ព្រមសរសេរផែនការពីរច្បាប់ ហើយអ្នកគ្រូគពិនិត្យផែនការគួររក្សាទុកមួយច្បាប់ និងមួយច្បាប់ទៀតគប្បីផ្តល់ឱ្យអ្នកជាអ្នកថែរក្សា។

ប្រាប់ពួកគេថា អ្នកគ្រូគពិនិត្យផែនការគួរធ្វើរបាយការណ៍ទៅកាន់អ្នកជាទៀងទាត់អំពីការវិវឌ្ឍ និងការពិភាក្សាភាពលំបាកផ្សេងៗដែលពួកគេជួប។ រៀងរាល់ខែចាប់ពីពេលឥឡូវនេះ ក្រុមប្រឹក្សាសិស្សគួរជួបប្រជុំជាមួយគ្នាតាមផ្លូវការដើម្បីពិភាក្សា ពីការវិវឌ្ឍផែនការសកម្មភាពណែនាំពីអាជីពក្នុងខែកន្លងមក ហើយអ្នកគ្រូគពិនិត្យគួរបំពេញតារាង“ធ្វើរួច” ចុះហត្ថលេខាក្នុងផែនការចាស់។ ពួកគេគួរពិភាក្សាផែនការសម្រាប់ខែបន្ទាប់របស់ពួកគេ ឬជួបប្រជុំដាច់ដោយឡែក និងបញ្ជូនវាទៅអ្នក និងរក្សាច្បាប់ចតចម្លងដោយខ្លួនរបស់ពួកគេក្នុងខែនីមួយ។

អ្នកគ្រូគពិនិត្យគួររក្សាទុកស៊ីមីមួយនៃផែនការទាំងអស់ ហើយបញ្ជីនៃព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងអាជីព និងការស្រាវជ្រាវ ដូច្នេះព័ត៌មាននឹងមាននៅកន្លែងមួយ និងអាចជួយក្មេងជំនាន់ក្រោយ។

ឧទាហរណ៍នៃផែនការសកម្មភាពណែនាំពីការណែនាំអាជីពរបស់ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ

ផែនការសកម្មភាពណែនាំពីអាជីពសម្រាប់ខែធ្នូ				
លរ	សកម្មភាព	អ្នកទទួលខុសត្រូវ	នៅពេលណា?	រួច? √ ឬ X
1.	ទៅបណ្ណាល័យ និងធ្វើការជាមួយបណ្ណារក្សដើម្បីបញ្ជាក់ថា សម្ភារៈណែនាំពីអាជីពទាំងអស់ (ប្រសិនបើមាន) ស្ថិតនៅកន្លែងមួយ និងងាយស្រួលរក។	ដារ៉ា, លីន, រំដួល	5 ធ្នូ	
2.	វាយអត្ថបទ ឬសរសេរដៃនូវបញ្ជីច្បាប់ចម្លងមួយនៃធនធានណែនាំពីអាជីពដែលមានក្នុងបណ្ណាល័យ។	រំដួល	8 ធ្នូ	
3.	ជួបជាមួយអ្នកផ្តល់ការគាំទ្រទាំងអស់ដែលមានក្នុងសាលារៀន (អ្នកប្រឹក្សាអាជីព ទីប្រឹក្សាកុមារី LSMC SSC CEFAC ឬសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ...) និងស្វែងរកមើលថាតើការគាំទ្រអ្វីខ្លះដែលពួកគេអាចផ្តល់ទៅឱ្យសិស្សដែលជួបការលំបាក ឬអំពីការណែនាំអាជីព។	សុខា, សារ៉ាន, សំអាត	9 ធ្នូ	
4	វាយអត្ថបទ ឬសរសេរដៃនូវលេខទំនាក់ទំនងមួយនៃអ្នកផ្តល់ការគាំទ្រ និងការគាំទ្រសំខាន់ៗដែលពួកគេផ្តល់។	សុខា, សារ៉ាន	11 ធ្នូ	
5	ប្រកាសនៅដងទង់ជាតិ៖ • សារៈសំខាន់នៃការអប់រំដើម្បីទទួលបានការងារល្អមួយ • សម្ភារៈណែនាំពីអាជីពដែលមានក្នុងសាលារៀន • អ្នកដែលអាចផ្តល់ការគាំទ្រដល់ពួកគេក្នុងសាលារៀន និងសេវាកម្មសំខាន់ៗដែលពួកគេផ្តល់ • សិស្សអាចទំនាក់ទំនងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ថាតើពួកគេចង់ដឹងថានរណាដែលអាចជួយពួកគេ ឬពួកគេដឹងថានរណាដែលចង់បោះបង់ចោលការសិក្សា។ • សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាទាំងអស់រៀបរាប់ពីឈ្មោះ និងថ្នាក់របស់ពួកគេដើម្បីរំឭកសិស្សថាពួកគេជានរណា។	រំដួល, សុខា (សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាសិស្សទាំងអស់ដើម្បីរៀបរាប់ពីឈ្មោះ និងថ្នាក់របស់ពួកគេ)	14 ធ្នូ	
6.	ថតចម្លង/ធ្វើ និងចែកខិត្តប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់សិស្សថ្នាក់ទី៨ ទាំងអស់ដើម្បីឱ្យពួកគេពិភាក្សាជាមួយឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ។ ទៅថ្នាក់ទី៨ ដើម្បីចែកខិត្តប័ណ្ណ។	លក្ខណា, សុខ	18 ធ្នូ	
7.	រៀបចំជាមួយអ្នកប្រឹក្សាអាជីពដើម្បីជួបជាមួយមេឃុំ និងស្នើឱ្យពួកគេផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ឪពុកម្តាយអំពីសារៈសំខាន់នៃការពិភាក្សាពីអាជីពរបស់កូនៗពួកគេក្នុងពេលអនាគតជាមួយពួកគេ។ ឱ្យពួកគេបិទខិត្តប័ណ្ណសម្រាប់សិស្សថ្នាក់ទី៨ និងឪពុកម្តាយសិស្សក្នុងការិយាល័យឃុំ។	សុខា, សារ៉ាន់	22 ធ្នូ	
8.	ពិនិត្យផែនការដើម្បីបញ្ជាក់ថាវាត្រូវបានបញ្ចប់តាមពេលកំណត់ ហើយពិភាក្សាបញ្ហានានាជាមួយក្រុមប្រឹក្សាកុមារ។	ដារ៉ា		
9.	ជួបប្រជុំដើម្បីពិនិត្យផែនការឡើងវិញ ពិភាក្សាបញ្ហា និងដំណោះស្រាយ និងធ្វើផែនការសម្រាប់សកម្មភាពខែបន្ទាប់។	ដារ៉ា (ត្រូវចូលរួមទាំងអស់គ្នា)	24 ធ្នូ	
10.	បញ្ជូនផែនការចាស់ទៅកាន់អ្នកប្រឹក្សាអាជីព និងសរសេរផែនការថ្មី២ច្បាប់ និងឱ្យមួយច្បាប់ទៅកាន់អ្នកប្រឹក្សាអាជីព។	ដារ៉ា	26 ធ្នូ	
បំពេញដោយ		ពិនិត្យដោយ		
ថាន ដារ៉ា - (ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ)		ជ័យ សុជាតិ - (អ្នកប្រឹក្សាអាជីព)		

ប្រាប់ពួកគេថា អ្នកនឹងធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលបន្ថែមទៀតដើម្បីធ្វើផែនការសកម្មភាពបន្ថែម ប្រហែលជា ១ ឬ២សប្តាហ៍មុនពេលបញ្ចប់វគ្គបំណិនជីវិត ដូចនេះពួកគេដឹងពីរបៀបក្នុងការគាំទ្រសិស្សថ្នាក់ទី៨ ដែលត្រូវការជំនួយបន្ថែម ក្នុងការស្វែងរកអាជីពរបស់ពួកគេ និងអាចរៀបចំជាក្លឹបអាជីពមួយ។

សម្រាប់ឪពុកម្តាយរបស់អ្នក

កូនរបស់អ្នកកំពុងសិក្សាកម្រិតមធ្យមសិក្សា។ ដោយការធ្វើរបៀបនេះ ឱកាសសម្រាប់ការងារល្អមួយគឺមានការកើនឡើង។

ជាផ្នែកមួយនៃសកម្មភាពបំណិនជីវិត សាលារបស់យើងអញ្ជើញសិស្សថ្នាក់ទី៩ទាំងអស់ឱ្យគិត និងរៀនអំពីអាជីពក្នុងពេលអនាគតរបស់កូនគេ។ យើងនឹងរៀបចំផែនការជីវិត និងព័ត៌មាននៅសាលារៀន។

ក្រុមប្រឹក្សាក្រុមយើងផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមទៅកាន់អ្នកដែលមិនច្បាស់អំពីការសិក្សា និងការបណ្តុះបណ្តាលអ្វីដែលកូនគេចង់ធ្វើ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ថ្នាក់ទី៩។ អ្នកប្រឹក្សាអាជីពក្នុងសាលារៀនអាចនឹងធ្វើការសម្ភាសជាមួយសិស្សដែលអាចត្រូវការជំនួយបន្ថែម។ ប្រសិនបើអ្នកចាប់អារម្មណ៍ចង់ដឹងបន្ថែមទៀតអំពីកិច្ចការនេះ សូមធ្វើដំណើរមកកាន់សាលា ឬសួរសិស្សរបស់អ្នកអំពីវា។

យើងចង់ដឹងពីគំនិតរបស់អ្នកពីអនាគតរបស់កូនអ្នក។ សូមបំពេញក្នុងទម្រង់សំណួរដែលមានភ្ជាប់ និងបញ្ជូនវាត្រឡប់មកកាន់សាលារៀនវិញ។

ខិត្តប័ណ្ណនេះត្រូវផ្តល់ទៅឱ្យអ្នកដោយក្រុមប្រឹក្សាសិស្ស ដែលជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីបំណិនជីវិត ប្រព័ន្ធក្នុងសាលារបស់យើង។ ប្រសិនបើអ្នកមានសំណួរបន្ថែមទៀត សូមទាក់ទងអ្នកប្រឹក្សាអាជីព។

USAID ជំនួយពីពលរដ្ឋអាមេរិក
អង្គការអប់រំពិភពលោក WORLD EDUCATION

បន្ទាប់ពីថ្នាក់ទី៩ មានផ្លូវពីរ ដើម្បីបន្តការសិក្សារបស់អ្នក។

1. បន្តការសិក្សាទៅថ្នាក់ទី ១០-១២។ បន្ទាប់ពីនេះ អ្នកអាចចូលរៀនមហាវិទ្យាល័យ ឬ សាលាផ្សេងៗដើម្បីក្លាយជាវិស្វករ គិលានុបដ្ឋាក៍ គ្រូបង្រៀន អ្នកគ្រប់គ្រង ទន្តពេទ្យ អ្នកប្រឹក្សា...
2. សិក្សានៅវិទ្យាស្ថានបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ ដើម្បីក្លាយជាជាងកាត់សក់ ជាងសំណង់ អ្នកថែទាំ ជាងកាត់ដេរ ជាងអគ្គិសនី ជាងទឹក ឬ...

សូមមកមើលវេទិកាក្រុមការងាររបស់យើង!

គិតអំពីអាជីពរបស់អ្នក ក្នុងសាលារៀនរបស់យើង

ខិត្តប័ណ្ណនេះគឺសម្រាប់អ្នក និងគ្រួសាររបស់អ្នក ដើម្បី និយាយ អនាគតរបស់អ្នក។

ក្នុងថ្នាក់ទី៩ យើងនឹងនិយាយ គិត អំពីអាជីពដែលអាចមាន និងវិធីដើម្បីទទួលបានពួកវា។

តើអ្នកបានដឹងហើយឬនៅថាតើអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើនៅពេលបញ្ចប់ការសិក្សា?
ហើយតើអ្នកដឹងពីរបៀបត្រៀមសម្រាប់វាដែរឬទេ?
ខិត្តប័ណ្ណនេះ និងអ្នកប្រឹក្សាអាជីព អាចជួយអ្នកបាន....

ខ្ញុំមិនដឹង

អ្នកមិនដឹងពីអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើ ប្រសិនបើអ្នកបញ្ចប់ការសិក្សា? វាមិនអ្វីទេ។ សិស្សជាច្រើនមិនទាន់ដឹងនៅឡើយ។

ប៉ុន្តែ

ឥឡូវនេះ គឺជាពេលវេលាដើម្បីចាប់ផ្តើមការគិតអំពីវា។ អ្នកស្ថិតក្នុងថ្នាក់ទី៨ហើយ។ តើអ្នកបន្តការសិក្សារបស់អ្នករហូតដល់បញ្ចប់ថ្នាក់ទី១២ ឬបន្តដល់មហាវិទ្យាល័យ ឬជំនាញវិជ្ជាជីវៈ?

ហើយ តើអ្នកអាចក្លាយជាអ្វី?

តើអ្នកដឹងថាការងារអ្វីខ្លះដែលមានក្នុងតំបន់របស់អ្នក?

វគ្គបំណិនជីវិត ការជ្រើសរើសផ្លូវសិក្សា និងអាជីពនឹងជួយអ្នកឱ្យគិតអំពីវា។ បន្ថែមពីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាសិស្ស និងអ្នកប្រឹក្សាអាជីពអាចជួយអ្នកបាន។ យើងនឹង៖

- បង្កើតជាបញ្ជីនៃសាលារៀន មហាវិទ្យាល័យ និងមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈក្នុងសហគមន៍របស់អ្នក។
- ចងក្រងជាផែនទីនៃអាជីពដែលមានក្នុងតំបន់របស់អ្នក។
- តើមានករណីសិក្សា និងធនធានការងារដែលផ្តល់គំនិតល្អដល់អ្នកអំពីតម្រូវការ និងកិច្ចការសម្រាប់ការងារផ្សេងៗ...

ខ្ញុំដឹង...

ប្រហែលជាអ្នកបានដឹងរួចហើយថាអ្នកចង់ក្លាយជាជាងជួសជុល ដូចក្មេងប្រុសក្នុងរូបភាព។ វាជាការងារល្អមួយ។

ប៉ុន្តែ...

តើអ្នករៀបចំសម្រាប់វាដោយរបៀបណា? មានជាងជួសជុលជាច្រើន... តើអ្នកនឹងធ្វើឱ្យលេចធ្លោដោយរបៀបណា?

តើអ្នកចង់ក្លាយជាអ្នកពូកែជាងគេដែលអតិថិជននឹងមករកអ្នក? ការទទួលបានការអប់រំគឺជាវិធីល្អបំផុតក្នុងការសិក្សាពីជំនាញ និងចំណេះដឹង។ ប៉ុន្តែ **នៅឯណា និងរបៀបណា**... នេះគឺជាអ្វីដែលត្រូវស្រាវជ្រាវ និងពិភាក្សាក្នុងថ្នាក់បំណិនជីវិតជាមួយមិត្តភ័ក្ក គ្រូ ឪពុកម្តាយ និងអ្នកជិតខាងរបស់អ្នក។

តើអ្នកចង់ក្លាយជាអ្វី?

៧ជំហាន

អ្វីដែលយើងនឹងធ្វើជាមួយនឹងអ្នក

1. **ផ្តល់**និក្ខប័ណ្ណទៅឪពុកម្តាយរបស់អ្នក
2. **និយាយ**ជាមួយឪពុកម្តាយរបស់អ្នកអំពីគំនិតរបស់ពួកគេសម្រាប់ អាជីពនាពេលអនាគតរបស់អ្នក និងសួរពួកគេអំពីហេតុផល។
3. **មើល**ធនធានអាជីពក្នុងបណ្ណាល័យ និងអ្វីមួយដែលអ្នកនឹងធ្វើនៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់អ្នក។
4. **សរសេរ** ពីគំនិតណាមួយដែលអ្នកមានអំពីទេពកោសល្យ និងចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងបញ្ជីសំណួរដែលអ្នកប្រឹក្សាអាជីពនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នក។
5. **គិត**ថាតើអ្នកត្រូវការជំនួយក្នុងការស្វែងរកសាលាសមរម្យ ឬអាជីពពីអ្នកប្រឹក្សាអាជីព ឬក្រុមប្រឹក្សាសិស្ស។
6. **ពិភាក្សា** ជាមួយក្រុមប្រឹក្សាសិស្ស ប្រសិនបើអ្នកជួបប្រទះភាពលំបាកក្នុងការបន្តការសិក្សា។
7. **សម្រេច** ថាតើជំហានណាមួយដែលអ្នកត្រូវធ្វើដើម្បីសម្រេចគោលដៅរបស់អ្នក - ហើយ**ធ្វើវា!**

វគ្គបណ្ដុះបណ្ដាលលើកទី ២ ជាមួយក្រុមប្រឹក្សាកុមារ

ចំនួនម៉ោងបង្រៀន - ១៥០នាទី

☑ ដំណាក់កាលត្រៀមរៀបចំរបស់គ្រូ

- រៀបចំពេលវេលា និងទីកន្លែងសមរម្យដើម្បីជួបប្រជុំជាមួយក្រុមប្រឹក្សាកុមារ យ៉ាងតិចណាស់ ១ ឬ ២ សប្ដាហ៍មុនពេលអ្នកចាប់ផ្ដើមបង្រៀនវគ្គបំណិនជីវិតនេះ - ក្នុងកំឡុងសប្ដាហ៍ដូចគ្នានឹងមេរៀនបំណិនជីវិតទី៩ គឺល្អប្រសើរបំផុត។
- រៀបចំតារាងកំណត់ត្រាការងារគោលដៅ (មើលទំព័រទី៣០ មេរៀនទី១០)។ អានមេរៀនទី១០ ដូច្នេះអ្នកយល់ច្បាស់ពីរបៀបប្រើប្រាស់តារាងការងារគោលដៅ និងកម្រងសំណួរអាជីពអនាគត។
- រៀបចំផ្ទាំងក្រដាសធំអំពីគំរូនៃកម្រងសំណួររបស់ឪពុកម្ដាយ

សម្ភារឧបទេស ធនធានដែលត្រូវការ

- ឯកសារសកម្មភាពបន្ថែម៖ តួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវ
- ឯកសារទី៤ ចែកសិស្ស ៖ កម្រងសំណួរអាជីពអនាគត (រកបានក្នុងមេរៀនទី១០)
- តារាងកំណត់ត្រាការងារគោលដៅ
- គំរូនៃកម្រងសំណួររបស់ឪពុកម្ដាយ
- តារាងសកម្មភាពក្លឹបដែលបានផ្ដល់ជាយោបល់
- ក្រដាស់វាម ហ្វឺត និងស្កុត

☼ វត្ថុបំណង: នៅពេលរៀនមេរៀននេះចប់ សិស្សនឹងអាចៈ

- បង្ហាញពីរបៀបក្នុងការធ្វើផែនការផ្ដល់ការគាំទ្របន្ថែមសម្រាប់សិស្សអាទិភាពក្នុងថ្នាក់ទី៨
- សិក្សាពីការរៀបចំផែនការ និងអនុវត្តក្លឹបសិក្សាពីអាជីព

សេចក្ដីផ្ដើមៈ រំឭកពីតួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវ — ១៥ នាទី

ស្វាគមន៍ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ និងពន្យល់ថា អ្នកចង់រំឭកជាមួយពួកគេអំពីទំនួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមប្រឹក្សាកុមារក្នុងការផ្ដល់សកម្មភាពណែនាំពីអាជីព។ សួរពួកគេថាតើពួកគេអាចចងចាំពីតួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវរបស់ពួកគេដែរឬទេ។ ឱ្យពួកគេឆ្លើយ ហើយបន្ទាប់មកឱ្យពួកគេពិនិត្យមើលក្នុងឯកសារសកម្មភាពបន្ថែម៖ តួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវថាតើពួកគេឆ្លើយខុស ឬត្រូវ។

ការជួបជាមួយសិស្សអាទិភាព — ៤០ នាទី

ពន្យល់ថា អ្នកនឹងបញ្ចប់វគ្គបំណិនជីវិត ការជ្រើសរើសអនាគតរបស់អ្នកជាមួយសិស្សថ្នាក់ទី៨ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ដូច្នេះហើយសិស្សមួយចំនួនត្រូវការជំនួយដើម្បីឱ្យពួកគេធ្វើការសម្រេចចិត្តបានត្រឹមត្រូវនៅពេលពួកគេបញ្ចប់ថ្នាក់ទី៩ ឬទី១២។ ក្រុមប្រឹក្សាសិស្សអាចជួយពួកគេដោយស្វែងរកនូវបញ្ហាលំបាកៗដែលពួកគេជួបប្រទះ។

ចែកពួកគេនូវឯកសារចែកសិស្ស៤៖ កម្រងសំណួរអាជីពអនាគត និងពន្យល់ថា ពួកគេនឹងជួបជាមួយសិស្សដែលមានពិន្ទុទាបជាង១៣។ ពន្យល់ថា សិស្សដែលទទួលបានពិន្ទុ៨ ឬទាបជាងនេះគឺប្រឈមជាមួយនឹងការបោះបង់ចោលការសិក្សា បន្ទាប់ពីថ្នាក់ទី៩។

ប្រាប់ពួកគេថា បន្ទាប់ពីបញ្ចប់មេរៀននេះ អ្នកនឹងផ្ដល់ឱ្យពួកគេនូវបញ្ជីឈ្មោះសិស្សអាទិភាព ហើយក្រុមប្រឹក្សាសិស្សគួររៀបចំពេលវេលាជួបជាមួយពួកគេដើម្បីស្វែងរកមើលពីបញ្ហាសំខាន់ៗដែលសិស្សទាំងនោះបានជួបប្រទះ និងវិធីដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះរបស់ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ។

ចំពោះបញ្ហាលំបាកដែលក្រុមប្រឹក្សាកុមារមិនអាចដោះស្រាយបាន ឬក៏សិស្សមិនចង់ពិភាក្សាជាមួយពួកគេ ក្រុមប្រឹក្សាសិស្សគួរសរសេរនូវបញ្ជីឈ្មោះសិស្ស និងធ្វើកំណត់សម្គាល់នៅក្បែរឈ្មោះរបស់ពួកគេអំពីបញ្ហាសំខាន់ៗ ដូច្នេះអ្នកអាចជួយពួកគេរៀងៗខ្លួន ឬបញ្ជូនពួកគេទៅរកអ្នកសមស្របក្នុងសាលាដែលអាចជួយពួកគេបាន។

សិស្សភាគច្រើន នៅតែមិនមិនអាចធ្វើការសម្រេចចិត្តបានច្បាស់លាស់បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ថ្នាក់ទី៩។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាកុមារអាចដាក់បញ្ចូលសិស្សដែលមានពិន្ទុទាបទាំងអស់ ជាពិសេសអ្នកដែលបានពិន្ទុ ៨ ឬតិចជាងនេះទៅក្នុងក្លឹបអាជីពដើម្បីបន្តស្វែងរកបញ្ហាអាជីពបន្ថែមទៀត។

ក្នុងកំឡុងពេលប្រជុំផងដែរ ក្រុមប្រឹក្សាកុមារគួរផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវបញ្ជីសំណួរ ឬឱ្យពួកគេសរសេរវាដើម្បីពិភាក្សាជាមួយឪពុកម្តាយឬអាណាព្យាបាលរបស់ពួកគេ។វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដែលសិស្សទាំងអស់ត្រូវព្យាយាមពិភាក្សាពីអនាគតរបស់ពួកគេជាមួយមនុស្សជាច្រើនតាមតែអាចធ្វើបាន នេះរួមបញ្ចូលទាំងឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ។ ជាពិសេស វាមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់សិស្សអាទិភាព ដូច្នេះពួកគេអាចព្យាយាមដោះស្រាយបញ្ហាលំបាកនានាដែលពួកគេមាន។ ដោយប្រើកម្រងសំណួរពីសាលាជួយសិស្សឱ្យលើកបញ្ហាជាមួយឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ។

ឧទាហរណ៍នៃកម្រងសំណួរមានបង្ហាញនៅខាងក្រោម។ សរសេរវានៅលើក្តារខៀនដើម្បីឱ្យសិស្សកត់ត្រាទុក។ ក្រុមប្រឹក្សាសិស្សអាចពិភាក្សាជាមួយសិស្សនៅក្នុងការប្រជុំលើកទី១ ប្រសិនបើពួកគេគិតថា ពួកគេត្រូវការបន្ថែមសំណួរថែមទៀត។

គំរូកម្រងសំណួរសម្រាប់ឪពុកម្តាយ

ឈ្មោះសិស្ស:.. ថ្នាក់ទី: ៨

ឈ្មោះឪពុកម្តាយ:...

១. តើមុខវិជ្ជាអ្វីខ្លះដែលកូនរបស់អ្នកចូលចិត្តរៀននៅសាលា?
២. តើមុខវិជ្ជាណាខ្លះដែលពួកគេរៀនពូកែ?
៣. តើអាជីពអ្វីដែលអ្នកគិតថាកូនរបស់អ្នកគួរធ្វើ?
៤. តើកូនរបស់អ្នកយល់យ៉ាងណាអំពីគំនិតអាជីពនេះ?
៥. តើមុខរបររបស់អ្នកជាអ្វី?
៦. តើកូនរបស់អ្នកចង់បន្តការសិក្សាបន្ទាប់ពីបញ្ចប់ថ្នាក់ទី៩ដែរឬទេ?
៧. តើអ្នកនឹងអនុញ្ញាតឱ្យកូនរបស់អ្នកបន្តការសិក្សាបន្ទាប់ពីបញ្ចប់ថ្នាក់ទី៩ដែរឬទេ?
ប្រសិនបើ “ទេ” តើផលលំបាកអ្វីខ្លះដែលអ្នកជួបប្រទះក្នុងការអនុញ្ញាតឱ្យកូនរបស់អ្នកបន្តការសិក្សា?
៨. តើអ្នកចង់ទទួលបានព័ត៌មានអំពីការសិក្សាបន្តទៀត អាជីព និងជំនួយដែលមាននៅសាលាដែរឬទេ?

កំណត់កាលបរិច្ឆេទសម្រាប់ក្រុមប្រឹក្សាកុមារដើម្បីជួបជាមួយសិស្សអាទិភាព។ កិច្ចការនេះគួរធ្វើឡើង ៤ ឬ ៥ថ្ងៃបន្ទាប់ពីមេរៀនបំណិនជីវិតចុងក្រោយ (មេរៀនទី១០)។

◈ សួរសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាកុមារ តើពួកគេត្រូវធ្វើសកម្មភាពអ្វីខ្លះ ជាមួយសិស្សអាទិភាពដើម្បីឱ្យដំណើរការប្រជុំបានជោគជ័យ?

ចម្លើយគួររួមមាន៖ រៀបចំរបៀបវារៈច្បាស់លាស់។ ដឹងថានរណាទទួលខុសត្រូវធ្វើសកម្មភាពអ្វី បញ្ជាក់ថាធនធាននានាត្រូវបានរៀបចំទុកដាក់សមរម្យ ដឹងថានរណានឹងជាប្រធាន ហើយនរណានឹងធ្វើជាអ្នកកត់ត្រាក្នុងអង្គប្រជុំ។ ត្រូវចងចាំក្នុងការប្រាប់អ្នកចូលរួមទាំងអស់ឱ្យដឹងពីទីកន្លែងដែលកិច្ចប្រជុំនឹងប្រារព្ធ និងពេលវេលាដែលនឹងចាប់ផ្តើម។ ព្យាយាមគោរពពេលវេលាដែលបានកំណត់។

✋ ឱ្យសិស្សចំណាយពេល ១០ ឬ១៥នាទីដើម្បីរៀបចំរបៀវារៈសម្រាប់កិច្ចប្រជុំលើកដំបូងជាមួយសិស្សអាទិភាព។ នៅពេលពួកគេបានបញ្ចប់ ពិនិត្យមើលរបៀបវារៈរបស់ពួកគេ និងធ្វើការសម្របសម្រួលក្នុងការកែតម្រូវដែលអ្នកអាចមានដើម្បីកែលម្អ។ ទម្រង់របៀបវារៈដែលស្នើត្រូវបានបង្ហាញខាងក្រោម។

របៀបវារៈគំរូសម្រាប់កិច្ចប្រជុំលើកដំបូងសម្រាប់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាសិស្សជាមួយសិស្សអាទិភាពថ្នាក់ទី៨។

របៀបវារៈក្នុងការប្រជុំជាមួយសិស្សអាទិភាព

ថ្ងៃ_____ ខែ____________ ឆ្នាំ_________ ម៉ោងចាប់ផ្តើមៈ______ម៉ោងបញ្ចប់ៈ_______

ប្រធាន____________________ ឈ្មោះអ្នកកត់ត្រា__________________

១. សេចក្តីណែនាំ និងការពិនិត្យវត្តមានរបស់សិក្ខាកាមទាំងអស់ (៥នាទី - ដារ៉ា)
២. គោលបំណងនៃការប្រជុំ (៥នាទី - ដារ៉ា)
៣. ការពិភាក្សាក្រុមតូចអំពីភាពលំបាកដែលសិស្សបានជួបក្នុងការសម្រេចពីអនាគតរបស់ពួកគេ (២០នាទី - ដារ៉ា សារ៉ាន រំដួល លីន សុខា)
៤. សេចក្តីពន្យល់ពីកម្រងសំណួររបស់ឪពុកម្តាយ ដែលត្រូវបំពេញមុនពេលការប្រជុំក្លឹប (១០នាទី - រំដួល)
៥. គោលបំណងនៃក្លឹបការងារ (១០នាទី - ដារ៉ា និង សុខា)
៦. បិទការប្រជុំ និងកំណត់កាលបរិច្ឆេទសម្រាប់ធ្វើក្លឹបអាជីពក្នុងពេលអនាគត (១០នាទី)

ការងារគោលដៅ ◷ ២៥ នាទី

✋ បង្ហាញក្រុមប្រឹក្សាកុមារនូវតារាងកំណត់ត្រាការងារគោលដៅ។ ពន្យល់ថា សិស្សថ្នាក់ទី៨ជាច្រើននឹងបំពេញតារាងនេះក្នុងកំឡុងពេលនៃមេរៀនចុងក្រោយ ប៉ុន្តែវាអាចនឹងមានភាពលំបាកខ្លះសម្រាប់សិស្សអាទិភាពមួយចំនួនដើម្បីបំពេញតារាងនេះ។ ពន្យល់ពីរបៀបក្នុងការបំពេញវា។

◈ សួរក្រុមប្រឹក្សាកុមារថាតើពួកគេដឹងថាធនធានអ្វីខ្លះដែលមានក្នុងសាលារៀន ហើយអាចជួយពួកគេឱ្យយល់ថាតើការងារមួយណាត្រូវនឹងមុខវិជ្ជាណា?

ចម្លើយដែលអាចមាន៖ តារាងផ្គូផ្គងការងារទៅនឹងមុខវិជ្ជាដែលបង្កើតឡើងដោយសិស្សថ្នាក់ទី៨ ក្នុងមេរៀនទី៦ នៃមេរៀនបំណិនជីវិត ប្រហែលជាធនធានដ៏ល្អបំផុតមួយ។ កិច្ចសម្ភាសករណីសិក្សាក៏អាចជួយបានដែរ។ ប្រសិនបើចាំបាច់ បង្ហាញធនធានទាំងនោះទៅកាន់ក្រុមប្រឹក្សាសិស្ស ដូចនេះពួកគេយល់ច្បាស់ថាពួកវាជាអ្វី។

ប្រាប់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាកុមារឱ្យធ្វើការជាដៃគូដើម្បីព្យាយាមបំពេញតារាងការងារគោលដៅគម្រូ តាមគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេអំពីអនាគត។

នៅពេលពួកគេបញ្ចប់ ពួកគេគួរប្រៀបធៀបចម្លើយជាមួយដៃគូដទៃទៀត។ ដើរត្រួតពិនិត្យដោយយកចិត្តទុកដាក់ និងជួយពួកគេក្នុងការពិភាក្សា និង កែកំហុសរបស់ពួកគេ។ ឱ្យក្រុមប្រឹក្សាកុមារយកទម្រង់កំណត់ត្រាការងារគោលដៅចេញមក នឹងបំពេញវាបន្ទាប់ពីវគ្គបណ្តុះបណ្តាលដោយប្រើគំនិតការងារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ដូច្នេះពួកគេអាចប្រើវាជាឯកសារយោងដើម្បីជួយសិស្សអាទិភាពនៅពេលក្រោយ។

ប្រាប់ក្រុមប្រឹក្សាថា បន្ទាប់ពីមេរៀនបំណិនជីវិតចុងក្រោយ អ្នកនឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវទម្រង់ការងារគោលដៅដែលបានបំពេញរួច ហើយអ្នកនឹងបំពេញជាមួយសិស្សថ្នាក់ទី៨។

ក្រុមប្រឹក្សាកុមារនឹងធ្វើការក្នុងកំឡុងពេលកិច្ចប្រជុំក្លឹបមួយរបស់ពួកគេ ជាមួយសិស្សអាទិភាពដែលមិនអាចបំពេញតារាងទាំងអស់នេះបាន - ពួកគេត្រូវរង់ចាំរហូតដល់ពួកគេបានធ្វើកិច្ចប្រជុំក្លឹបយ៉ាងតិចណាស់ ៣ ឬ៤ដង មុនពេលពួកគេព្យាយាមជួយសិស្សអាទិភាពក្នុងការបំពេញតារាងដែលពួកគេទុកនៅទំនេរ។ សិស្សខ្លះប្រហែលជាត្រូវការពេលវេលាយូរជាងនេះ ដូច្នេះសម្រាប់សិស្សទាំងអស់នេះអាចរង់ចាំរហូតដល់ពួកគេមានអារម្មណ៍ថាពួកគេអាចធ្វើវាបាន ប៉ុន្តែវាត្រូវបានបំពេញយ៉ាងយូរបំផុតត្រឹមខែមិថុនា។

ឱ្យសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាកុមារម្នាក់ទទួលខុសត្រូវបញ្ជីការងារគោលដៅ និងចងចាំក្នុងការតាមដានជាមួយសិស្សអាទិភាពទាំងអស់ដើម្បីបំពេញទម្រង់គោលដៅ។ នៅពេលបញ្ចប់ ពួកគេគួរឱ្យវាមកអ្នកវិញ។

ការធ្វើផែនការក្លឹបអាជីព និងសកម្មភាពពីអាជីព ៧០ នាទី

នៅពេលក្រុមប្រឹក្សាសិស្សជួបជាមួយសិស្សអាទិភាពថ្នាក់ទី៨ ពួកគេគួរអញ្ជើញឱ្យចូលរួមក្នុងក្លឹបអាជីព។ គោលបំណងរបស់ក្លឹបនេះគឺផ្តល់ឱកាសបន្ថែមទៀតដល់សិស្សទាំងអស់នោះ ក្នុងការនិយាយពីភាពលំបាកដែលពួកគេជួបប្រទះ ព្រមទាំងឱ្យពួកគេរៀបចំសកម្មភាពបន្ថែមដើម្បីសិស្សសាលា ឪពុកម្តាយ និងសហគមន៍មូលដ្ឋានទាំងអស់ចូលរួមក្នុងការជួយគាំទ្រសិស្សឱ្យគិតអំពីឱកាសអនាគតរបស់ពួកគេក្នុងការសិក្សា ការបណ្តុះបណ្តាល និងជាចុងក្រោយគឺអាជីពរបស់ពួកគេ។

ពន្យល់ទៅកាន់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាកុមារថា ពួកគេគួរនៅតែមានកិច្ចប្រជុំប្រចាំខែទាក់ទងនឹងការណែនាំពីអាជីព ដើម្បីធ្វើផែនការសកម្មភាព និងលើកពីបញ្ហានានា ប៉ុន្តែនៅពេលពួកគេចាប់ផ្តើមដំណើរការក្លឹបណែនាំពីអាជីព ផែនការសកម្មភាពភាគច្រើននឹងត្រូវធ្វើឡើងក្នុងក្លឹបអាជីព។ ពួកគេអាចប្រើទម្រង់ដូចគ្នានឹងទម្រង់ដែលពួកគេប្រើក្នុងការប្រជុំប្រចាំខែ។ ក្លឹបអាចធ្វើបានក្នុងមួយសប្តាហ៍ម្តង។

សួរសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាកុមារ “១. តើសកម្មភាពណាខ្លះដែលអ្នកអាចធ្វើបានក្នុងក្លឹបណែនាំពីអាជីពដើម្បីជួយសិស្សអាទិភាពឱ្យគិតអំពីអនាគតរបស់ពួកគេ? ២. តើអ្នកអាចធ្វើឱ្យឪពុកម្តាយ និងសហគមន៍ចូលរួមក្នុងការសិក្សាបន្ថែមទៀតអំពីជម្រើសសិក្សា និងការបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់ពេលអនាគតដោយរបៀបណា ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចពិភាក្សាបន្ថែមទៀតជាមួយសិស្សរបស់ពួកគេ? ៣. តើអ្នកអាចបង្ហាញពីលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវរបស់សិស្សថ្នាក់ទី៨ ទៅកាន់សិស្សទាំងអស់ក្នុងសាលា និងសហគមន៍បានដែរឬទេ?”

ទុកពេល២០នាទីឱ្យសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាសិស្សដើម្បីពិភាក្សាក្នុងក្រុម។ នៅពេលពួកគេបញ្ចប់ ឱ្យក្រុមមួយឡើងចែករំលែកចម្លើយរបស់ពួកគេបន្ទាប់មក ឱ្យក្រុមដទៃទៀតបន្ថែមចម្លើយ។ ទន្ទឹមនឹងនោះ ក៏ចែករំលែកចម្លើយបន្ថែមទៀតពីក្នុងតារាងសកម្មភាពក្លឹបដែលបានស្នើខាងក្រោម។

ពន្យល់ថា ពួកគេអាចធ្វើសកម្មភាពដូចគ្នាជាមួយនឹងសិស្សអាទិភាពដើម្បីទទួលបានគំនិតរបស់ពួកគេក្នុងកំឡុងពេលប្រជុំក្លឹប។ បន្ទាប់មក ពួកគេអាចចាត់អាទិភាពថាតើសកម្មភាពណាមួយដែលពួកគេធ្វើក្នុងសប្តាហ៍នីមួយៗ។ វានឹងមានភាពល្អប្រសើរក្នុងការរៀបចំសម្ភារៈដើម្បីដាក់បង្ហាញក្នុងសាលានៅចុងឆ្នាំសិក្សា និងអញ្ជើញឪពុកម្តាយ និងសហគមន៍ឱ្យមកទស្សនា។ នេះអាចជាផ្នែកមួយនៃព្រឹត្តិការណ៍ទីផ្សាគំរូ សាលាធ្វើព្រឹត្តិការណ៍ ឬព្រឹត្តិការណ៍អាជីពពិសេសដែលមានការអញ្ជើញប្រជាជនក្នុងមូលដ្ឋានមកនិយាយទៅកាន់សិស្សអំពីការងាររបស់ពួកគេ ឬសិស្សធ្វើការសម្តែងតួដោយផ្អែកតាមករណីសិក្សារបស់ពួកគេ។

☞ ឱ្យសិស្សបង្កើតជារបៀបវារៈសម្រាប់ការប្រជុំក្លឹបជាលើកដំបូងដែលពួកគេនឹងប្រារព្ធធ្វើ។

១៥ ឬ២០នាទីក្រោយ ពិនិត្យមើលរបៀបវារៈ និងជួយបន្ថែម ឬស្នើធ្វើការផ្លាស់ប្តូរ ប្រសិនបើចាំបាច់។ របៀបវារៈដែលបានស្នើគឺមានដូចខាងក្រោម៖

របៀបវារៈសម្រាប់ក្លឹបណែនាំពីអាជីព

ថ្ងៃ____ ខែ____________ ឆ្នាំ________ ម៉ោងចាប់ផ្តើម៖______ម៉ោងបញ្ចប់៖_______

ប្រធាន____________________ ឈ្មោះអ្នកកត់ត្រា__________________

១. សេចក្តីណែនាំ និងការពិនិត្យវត្តមានរបស់សិក្ខាកាមទាំងអស់ (៥នាទី - ដារ៉ា)

២. ពិភាក្សាក្នុងក្រុមតូចអំពីលទ្ធផលនៃកម្រងសំណួររបស់ឪពុកម្តាយ ហើយប្រសិនជាត្រូវធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗដើម្បីជួយដោះស្រាយបញ្ហានេះ ត្រូវលើកឡើង (២០នាទី - ដារ៉ា សារ៉ាន់ វំដួល លីន សុខា)

៣. ពិភាក្សាក្នុងក្រុមតូចអំពីសកម្មភាពអ្វីខ្លះដែលក្លឹបអាជីពអាចធ្វើបាន(២០នាទី - ដារ៉ាសារ៉ាន វំដួល លីន សុខា)

៤. សម្រេចថាតើសកម្មភាពណាមួយដែលគួរត្រូវបានអនុវត្តក្នុងកិច្ចប្រជុំក្លឹបលើកក្រោយ និងធ្វើផែនការសកម្មភាពដែលត្រូវធ្វើ មុនពេលកិច្ចប្រជុំលើកក្រោយ (១៥នាទី - ដារ៉ា និង សុខា)

៥. បិទការប្រជុំ និងកំណត់កាលបរិច្ឆេទសម្រាប់ធ្វើក្លឹបអាជីពក្នុងពេលអនាគត (១០នាទី - ដារ៉ា)

ប្រាប់ក្រុមប្រឹក្សាកុមារថា នេះគឺជាការណ្តុះបណ្តាលចុងក្រោយដែលអ្នកធ្វើឡើងជាមួយពួកគេ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងបន្តត្រួតពិនិត្យមើលផែនការរបស់ពួកគេ ហើយប្រសិនបើចាំបាច់ ត្រូវជួបប្រជុំម្នាក់ទល់ម្នាក់ជាមួយសិស្សអាទិភាពដែលពួកគេណែនាំមកដើម្បីទទួលយកការគាំទ្របន្ថែមពីអ្នកប្រឹក្សាអាជីព។

ឧទាហរណ៍នៃសកម្មភាពក្លឹប

ក្នុងកិច្ចប្រជុំក្លឹប

- រៀបចំការដាក់តាំងក្នុងបណ្ណាល័យ ឬសម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍
- ធ្វើជាផ្ទាំងរូបភាពនៃព័ត៌មានសំខាន់ ដូចជា ឱកាសសិក្សា និងបណ្តុះបណ្តាលក្នុងតំបន់
- សរសេរអត្ថបទសម្រាប់ព្រឹត្តិបត្រសាលា ប្រសិនបើមាន
- បង្កើតល្បែងកំសាន្តបែបអប់រំអំពីអាជីព
- បង្កើត ឬប្រើប្រាស់សន្លឹកប័ណ្ណអំពីការងារដើម្បីបង្កើតជាល្បែងស្វាគមន៍ឱ្យកក់ក្តៅ
- អញ្ជើញអតីតសិស្សពីសាលារបស់អ្នកដើម្បីធ្វើបទបង្ហាញពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើឥឡូវនេះ
- បង្កើតជាការសម្តែងអំពីអាជីព
- ស្រាវជ្រាវជម្រើសអាជីពបន្ថែមទៀតដែលទាក់ទងនឹងមុខវិជ្ជាដែលសិស្សចូលចិត្ត
- ពិភាក្សាជម្រើសអាជីពផ្អែកតាមមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតដែលសិស្សចូលចិត្ត

ព្រឹត្តិការណ៍ពិសេស

- ធ្វើការដាក់បង្ហាញដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍អំពីករណីសិក្សាដែលជាផ្នែកមួយនៃព្រឹត្តិការណ៍បញ្ចប់ឆ្នាំសិក្សា ដូចជាការធ្វើជាផ្សារតំរូ ឬព្រឹត្តិការណ៍សាលាដទៃទៀត
- បង្កើតជាព្រឹត្តិការណ៍អាជីពពិសេស... អញ្ជើញអតីតសិស្ស ឬឪពុកម្តាយដើម្បីនិយាយអំពីការងាររបស់ពួកគេ បង្កើតជាការសម្តែងតួ ដាក់តាំងបង្ហាញ ល្បែងកំសាន្ត... អញ្ជើញអ្នកផ្តល់ការអប់រំ ឬការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងតំបន់។ល។

ឪពុកម្ដាយ និងសហគមន៍ចូលរួមបន្ថែមទៀតក្នុងសកម្មភាពអាជីព

- អញ្ជើញឪពុកម្ដាយចូលរួមក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ - មើលព្រឹត្តិការណ៍ពិសេសខាងលើ
- សួរមេឃុំរបស់អ្នក ថាតើអ្នកអាចបិទកំណត់សម្គាល់ ឬផ្ទាំងរូបភាពនៅលើក្ដារបិទប្រកាសព័ត៌មានរបស់ពួកគេ - សួរអ្នកប្រឹក្សាអាជីព ឬនាយកសាលាថាតើពួកគេនឹងអាចមកជាមួយអ្នក។ ផ្លាស់ប្ដូរកំណត់សម្គាល់ជាទៀងទាត់។
- បង្កើតជាផ្ទាំងរូបភាព ឬកំណត់សម្គាល់ដែលគួរឱ្យទាក់ទាញអំពីសារៈសំខាន់នៃការអប់រំដើម្បីឱ្យមានអនាគតល្អ និងបង្កើត ឱកាសអាជីព - ប្រើរូបភាពឱ្យបានច្រើន ដូច្នេះវាគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍សម្រាប់សមាជិកសហគមន៍ដែលមិនអាចអានបានល្អ។
- បង្កើតជាផ្ទាំងរូបភាពនៃអាជីពផ្សេងៗដើម្បីបិទក្នុងការិយាល័យឃុំ។
- ស្នើឱ្យមេឃុំផ្សព្វផ្សាយអំពីសារៈសំខាន់របស់ការអប់រំសម្រាប់អាជីពនាពេលអនាគត
- បង្កើត និងបិទផ្ទាំងរូបភាពស្រដៀងគ្នានៅក្ដារបិទប្រកាសព័ត៌មានក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នក ដូច្នេះឪពុកម្ដាយអាចមើលឃើញពួកវា។

ការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានមានប្រយោជន៍

- សួរអ្នកប្រឹក្សាអាជីពរបស់អ្នក និងនាយកសាលា តើពួកគេអាចធ្វើកិច្ចប្រជុំក្នុងកម្រងសាលា ថ្នាក់ស្រុក ឬថ្នាក់ខេត្តបានដែរឬទេ ប្រសិនបើអាចដើម្បីចែករំលែក និងប្រមូលករណីសិក្សាល្អ ឬព័ត៌មានលម្អិតនៃឱកាសសិក្សា និងការបណ្ដុះបណ្ដាលដើម្បីចែករំលែកទៅកាន់សាលារៀន។ ជ្រើសរើសព័ត៌មានដែលល្អបំផុតរបស់អ្នកដើម្បីចែករំលែក។
- ស្នើឱ្យនាយកសាលារបស់អ្នកសួរមន្ត្រីអប់រំស្រុក និងមន្ត្រីអប់រំខេត្តថាតើពួកគេអាចជួយក្នុងការប្រមូលព័ត៌មានអំពីឱកាសសិក្សាក្នុងខេត្ត និងយកពួកវាមកទុកក្នុងបណ្ណាល័យរបស់សាលារៀន។

នៅមានអ្វីផ្សេងៗជាច្រើនទៀតដែលអ្នកអាចធ្វើបាន....
ធ្វើការពិភាក្សាជាញឹកញាប់ ហើយអ្នកនឹងរកបានគំនិតថ្មីៗ!

ធនធានបណ្ណាល័យដែលជាការណែនាំ

ធនធានសៀវភៅបំណិនជីវិត ‘ពិភពការងារ’

- សៀវភៅបំណិនជីវិត ‘ពិភពការងារ’
- ផ្ទាំងរូបភាពដែលមានជាមួយសៀវភៅបំណិនជីវិត “ពិភពការងារ”
- ទម្រង់គំរូនៃជីវប្រវត្តិសង្ខេប (ពីក្នុងសៀវភៅ ពិភពការងារ)
- ទម្រង់គំរូនៃសំបុត្របង្ហាញចំណាប់អារម្មណ៍ (ពីក្នុងសៀវភៅ ពិភពការងារ)

ធនធានពីក្នុងសៀវភៅនេះ

- គំរូខិត្តប័ណ្ណសម្រាប់សិស្សថ្នាក់ទី៨ដើម្បីប្រើក្នុងការពិភាក្សាជាមួយឪពុកម្ដាយរបស់ពួកគេ
- បញ្ជីនៃវិទ្យាស្ថានអប់រំជាន់ខ្ពស់សំខាន់ៗ

សម្ភារៈដែលផ្អែកលើការស្រាវជ្រាវបំណិនជីវិតរបស់សិស្សថ្នាក់ទី៨

- ផ្ទាំងរូបភាព ឬតារាងអំពីការងារដែលមានក្នុងតំបន់ ក្នុងខេត្ត និងក្នុងប្រទេសកម្ពុជា (ដោយការប្រើប្រាស់ការស្រាវជ្រាវរបស់សិស្សថ្នាក់ទី៨)
- ផែនទីឱកាសការងារក្នុងតំបន់ (និងការបណ្ដុះបណ្ដាល) (ប្រើការស្រាវជ្រាវថ្នាក់ទី៨)
- ករណីសិក្សាអំពីអ្នកដែលធ្វើការក្នុងសហគមន៍មូលដ្ឋាន (ប្រើការស្រាវជ្រាវថ្នាក់ទី៨)
- ព័ត៌មានអំពីទីកន្លែងដែលត្រូវស្រាវជ្រាវអំពីឱកាសការងារ (បង្កើតឡើងដោយ ក្លឹបអាជីព)
- វចនានុក្រមអាជីព (បង្កើតឡើងដោយស៊ីប៉ា) - ឬក៏ស្រដៀងគ្នានេះ
- សន្លឹកប័ណ្ណអំពីមុខរបរ

គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាសាធារណៈសំខាន់ៗក្នុងប្រទេសកម្ពុជា	
ពន្យបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា (RAC), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ៖ ០២៣ ៨៩០ ១៨០, អ៊ីម៉ែល៖ info@rac-academy.edu.kh គេហទំព័រ៖ www.rac-academy.edu.kh មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ វិទ្យាស្ថានជីវសាស្ត្រ វេជ្ជសាស្ត្រ និងកសិកម្ម វិទ្យាស្ថានវិចិត្រសិល្បៈ វិទ្យាស្ថានមនុស្សសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសង្គម វិទ្យាស្ថានភាសាជាតិ វិទ្យាស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា .	**វិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជា (ITC), ភ្នំពេញ** ទូរស័ព្ទ: 855 23 880 370/982 404, អ៊ីម៉ែល: info@itc.edu.kh, គេហទំព័រ៖ www.itc.edu.kh មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ ការអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាល វិស្វកម្មអគ្គិសនី វិទ្យាសាស្ត្រកុំព្យូទ័រ វិស្វកម្មគីមីវិទ្យា និងអាហារ វិស្វកម្មស៊ីវិល វិស្វកម្មជនបទ វិស្វកម្មឧស្សាហកម្ម និងគ្រឿងយន្ត
សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទកសិកម្ម (RUA), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ៖ 023 219 753, អ៊ីម៉ែល៖ info@rua.edu.kh, គេហទំព័រ៖ www.rua.edu.kh មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ កសិរុក្ខវិទ្យា រុក្ខសាស្ត្រ ការគ្រប់គ្រង និងបច្ចេកទេសកសិកម្ម សេដ្ឋកសិកម្ម និងការអភិវឌ្ឍជនបទ ឧស្សាហកម្មកសិរុក្ខវិទ្យា ការគ្រប់គ្រងដី និងរដ្ឋបាលដីធ្លី	**សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងសេដ្ឋកិច្ច (RULE), ភ្នំពេញ,** ទូរស័ព្ទ៖ 023 36 26 07/21 47 03 អ៊ីម៉ែល៖ info@rule.edu.kh, គេហទំព័រ៖ www.rule.edu.kh មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ ច្បាប់ រដ្ឋបាលសាធារណៈ ទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ សេដ្ឋកិច្ច និងការគ្រប់គ្រង បរិញ្ញាបត្រគណនេយ្យ ធនាគារ និងហិរញ្ញវត្ថុ ការគ្រប់គ្រងទេសចរណ៍ និងធុរៈកិច្ច សេដ្ឋកិច្ចព័ត៌មានវិទ្យា
សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ (RUPP), ភ្នំពេញ, ទូរស័ព្ទ៖ 023-883-640, អ៊ីម៉ែល secretary@rupp.edu.kh គេហទំព័រ៖ www.rupp.edu.kh/ មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ វិទ្យាសាស្ត្រ មនុស្សសាស្ត្រ សង្គមសាស្ត្រ ភាសា សិក្សាអន្តរជាតិ	**សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទវិចិត្រសិល្បៈ (RUFA), ភ្នំពេញ,** ទូរស័ព្ទ: 023 986 417 អ៊ីម៉ែល៖ rufa@camnet.com.kh, គេហទំព័រ៖ www.rufa.edu.kh/ មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ បុរាណវត្ថុវិទ្យា ស្ថាបត្យកម្ម និងនគរូបនីយកម្ម សិល្បៈប្លាស្ទិក តន្ត្រី និងរបាំ
វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ (NIE), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ៖ 023 332 342, អ៊ីម៉ែល៖ nieimkoch@yahoo.com, គេហទំព័រ៖ www.moeys.gov.kh/nie មុខវិជ្ជា៖ មណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលគ្រូវិទ្យាល័យ	**វិទ្យាស្ថានជាតិពាណិជ្ជសាស្ត្រ (NIB), ភ្នំពេញ,** ទូរស័ព្ទ៖ 023 424 591 អ៊ីម៉ែល៖ nib@camnet.com.kh, គេហទំព័រ៖ www.nib.edu.kh. មហាវិទ្យាល័យ៖ ជំនាញគណនេយ្យ ធនាគារ និងហិរញ្ញវត្ថុ ទីផ្សារ និងការលក់ គ្រប់គ្រង ភាសាអង់គ្លេស
វិទ្យាស្ថានជាតិពហុបច្ចេកទេសកម្ពុជា(NPIC), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ៖ 023-6915193, អ៊ីម៉ែល៖ npicinfo@gmail.com, គេហទំព័រ៖ www.npic.edu.kh/ មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ វិស្វកម្ម CAD/CAM វិស្វកម្មស៊ីវិល សូទវិជ្ជា (ការផលិតនំ និងធ្វើម្ហូប)	**សាកលវិទ្យាល័យជាស៊ីមកំចាយមារ/សាកលវិទ្យាល័យ មហាឫស្សីវង្ស,** **ព្រៃវែង និងកំពង់ចាម** ការិយាល័យភ្នំពេញ៖ ទូរស័ព្ទ៖ 011 204 323 អ៊ីម៉ែល៖ info@csuk.edu, www.csuk.edu.kh
វិទ្យាស្ថានជាតិបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស (NTTI), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ៖ 023 883 039, អ៊ីម៉ែល៖ info@ntti.edu.kh, គេហទំព័រ៖ www.ntti.edu.kh មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ វិស្វកម្មស៊ីវិល បច្ចេកទេស និងព័ត៌មានវិទ្យា វិស្វកម្មអគ្គិសនី ស្ថាបត្យកម្ម	**សាលាជាតិកសិកម្មព្រែកលាប (PNSA),** ទូរស័ព្ទ៖ 023 6905-154, អ៊ីម៉ែល: info@pnsa.edu.kh, គេហទំព័រ៖ www.pnsa.edu.kh មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ កសិកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រសត្វ និងពេទ្យសត្វ ការគ្រប់គ្រងធនធានជលផល និងជលវប្បកម្ម វិទ្យាសាស្ត្ររុក្ខសាស្ត្រ សាកវប្បកម្ម បច្ចេកទេសអាហារ
វិទ្យាស្ថានបច្ចេកទេសឧស្សាហកម្ម (ITI), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ៖ 023 368 156, អ៊ីម៉ែល៖ o_dara1259@yahoo.com. មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ ចេនាវេបសាយ ស្វ័យយន្ត ជួសជុលម៉ាស៊ីនត្រជាក់ អគ្គិសនី	**សាកលវិទ្យាល័យស្វាយរៀង, ខេត្តស្វាយរៀង,** ទូរស័ព្ទ៖ 44 715 778, អ៊ីម៉ែល: info@sru.edu.kh, www.sru.edu.kh/ មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ មនុស្សសាស្ត្រ និងភាសាបរទេស វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស កសិកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រសង្គម រដ្ឋបាលពាណិជ្ជសាស្ត្រ
វិទ្យាស្ថានជាតិគ្រប់គ្រង (NUM), ភ្នំពេញ, ទូរស័ព្ទ៖ 023-428120, អ៊ីម៉ែល៖ sengbunthoeun@num.edu.kh, គេហទំព័រ៖ www.num.edu.kh មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ គ្រប់គ្រង សេដ្ឋកិច្ច ទេសចរណ៍ គណនេយ្យ និងហិរញ្ញវត្ថុ ច្បាប់ ព័ត៌មានវិទ្យា	**សាកលវិទ្យាល័យបាត់ដំបង (UBB), បាត់ដំបង** ទូរស័ព្ទ៖ 053 952 905 អ៊ីម៉ែល៖ info@ubb.edu.kh , គេហទំព័រ៖ www.ubb.edu.kh មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ រដ្ឋបាលពាណិជ្ជសាស្ត្រ និងទេសចរណ៍ វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស កសិកម្ម និងការធ្វើម្ហូប សង្គមវិទ្យា និងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ សិល្បៈ មនុស្សសាស្ត្រ និងការអប់រំ វិទ្យាស្ថានភាសាបរទេស
សាកលវិទ្យាល័យវិទ្យាសាស្ត្រសុខាភិបាល (UHS), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ៖ 023 430 732, អ៊ីម៉ែល៖ USS.CF@online.com.kh, គេហទំព័រ៖ www.univ-sante.edu.kh មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ ពេទ្យ ឱសថសាស្ត្រ ទន្តសាស្ត្រ	**សាកលវិទ្យាល័យមានជ័យ (MUC), ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ** អ៊ីម៉ែល: info@mcu.edu.kh, គេហទំព័រ៖ www.mcu.edu.kh មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ កសិកម្ម និងការធ្វើម្ហូប វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស មនុស្សសាស្ត្រ សិល្បៈ និងភាសា សង្គមសាស្ត្រ

គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាឯកជនក្នុងប្រទេសកម្ពុជា	
សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញអន្តរជាតិ (PPIU), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ៖ 023 999906, អ៊ីមែល: info@ppiu.edu.kh, www.ppiu.edu.kh មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ ការគ្រប់គ្រង គណនេយ្យ ទីផ្សារ ការគ្រប់គ្រងសណ្ឋាគារ និងទេសចរណ៍	**សាកលវិទ្យាល័យអង្គរ (AU), សៀមរាប** ទូរស័ព្ទ: 063 672 9168, អ៊ីមែល: info@angkor.edu.kh មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ វិទ្យាសាស្ត្រ និងព័ត៌មានវិទ្យា ការគ្រប់គ្រង គណនេយ្យ ទេសចរណ៍ ការគ្រប់គ្រង គណនេយ្យ ទេសចរណ៍ ភាសាបរទេស
សាកលវិទ្យាល័យមេគង្គកម្ពុជា (CMU), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ: 023 88 22 11, អ៊ីមែល: info@mekong.edu.kh, វេបសាយ៖ www.mekong.edu.kh មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ ការគ្រប់គ្រង គណនេយ្យ ទេសចរណ៍ ទីផ្សារ ភាពជាអ្នកដឹកនាំ ការសិក្សានយោបាយ ការអភិវឌ្ឍអន្តរការ ច្បាប់ សំណង់ស៊ីវិល ស្ថាបត្យកម្ម និងនគរូបនីយកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រព័ត៌មានវិទ្យា ធនាគារ និងហិរញ្ញវត្ថុ ការអភិវឌ្ឍជនបទ ការសិក្សាសេដ្ឋកិច្ច ការអប់រំ សិល្បៈ និងមនុស្សសាស្ត្រ ភាសា	**សាកលវិទ្យាល័យន័រតុន (NU), ភ្នំពេញ** ទូរស័ព្ទ៖ 023 982 166/177, អ៊ីមែល: info@norton-u.com, វេបសាយ៖ www.norton-u.com មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ បរិញ្ញាបត្រភាសាអង់គ្លេសសម្រាប់ទំនាក់ទំនង សម្រាប់បកប្រែ ស្ថាបត្យកម្ម សំណង់ស៊ីវិល វិទ្យាសាស្ត្រកុំព្យូទ័រ វិស្វកម្មអគ្គិសនី ពាណិជ្ជសាស្ត្រ រដ្ឋបាល ច្បាប់ ទេសចរណ៍
វិទ្យាស្ថានសេទិច (SE), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ: 023 880 612, អ៊ីមែល: setecu@camnet.com.kh, វេបសាយ៖ www.setecu.com. មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធព័ត៌មានវិទ្យា ការរចនា	**សាកលវិទ្យាល័យធនធានមនុស្ស (HRU), ភ្នំពេញ** ទូរស័ព្ទ: 023 987 826, អ៊ីមែល: info@hru.edu.kh, វេបសាយ: www.hru.edu.kh. មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ គណនេយ្យ គ្រប់គ្រង ទីផ្សារ សណ្ឋាគារ និងទេសចរណ៍ ធនាគារ និងហិរញ្ញវត្ថុ ភាសាអង់គ្លេស
សាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា (PP), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ៖ 023 990 153, អ៊ីមែល: info@puc.edu.kh, www.puc.edu.kh. មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ សិល្បៈ និងមនុស្សសាស្ត្រ ពាណិជ្ជសាស្ត្រ និងសេដ្ឋកិច្ច វិទ្យាសាស្ត្រនយោបាយ និងរដ្ឋបាលសាធារណៈ ច្បាប់ និងកិច្ចការសាធារណៈ គណិតវិទ្យា វិទ្យាសាស្ត្រ និងវិស្វកម្ម ការអប់រំ ការទំនាក់ទំនង និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ វិទ្យាសាស្ត្រសង្គម និងទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិ គ្រប់គ្រង និងសេដ្ឋកិច្ច វិទ្យាស្ថានធម ពន្ធដា និងគ្រប់គ្រងព្រំដែន ស្ថាបត្យកម្ម និងការរចនា	**សាកលវិទ្យាល័យគ្រប់គ្រង និងសេដ្ឋកិច្ច (UME), បាត់ដំបង** ទូរស័ព្ទ៖ 053 952 160, អ៊ីមែល: umecambodia@gmail.com, វេបសាយ៖ www.umecambodia.net. ទីកន្លែងផ្សេងទៀត៖ កំពត ព្រះសីហនុ កំពង់ចាម បន្ទាយមានជ័យ ក្រចេះ ពោធិ៍សាត់ មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ កសិកម្ម និងអភិវឌ្ឍជនបទ វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស ច្បាប់ និងសេដ្ឋកិច្ច សិល្បៈ មនុស្សសាស្ត្រ និងភាសាបរទេស គ្រប់គ្រង និងទេសចរណ៍
សាកលវិទ្យាល័យ ពុទ្ធិសាស្ត្រ (UP), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ៖ 023 221 624, អ៊ីមែល: info@puthisastra.edu.kh, វេបសាយ៖ www.puthisastra.edu.kh. មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ វិទ្យាសាស្ត្រសុខាភិបាល សិល្បៈ និងមនុស្សសាស្ត្រ កសិកម្ម និងការអភិវឌ្ឍជនបទ វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា ច្បាប់	**សាកលវិទ្យាល័យបច្ចេកទេស អាយ អាយ ស៊ី (IIC), ភ្នំពេញ** ទូរស័ព្ទ៖ 023 425 148 អ៊ីមែល: info@iic.edu.kh, www.iic.edu.kh. មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ ពាណិជ្ជសាស្ត្រ គណិត និងវិទ្យាសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ច វិទ្យាសាស្ត្រសង្គម សិល្បៈ មនុស្សសាស្ត្រ និងភាសាវិទ្យា
សាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាជាតិ (PCU), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ៖ 023 45 88 808, អ៊ីមែល៖ khmerlegalteam@ymail.com, វេបសាយ៖ www.pcuniversity.com. មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ វិទ្យាសាស្ត្រសង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងពាណិជ្ជកម្ម មនុស្សសាស្ត្រ និងភាសា វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស	**សាកលវិទ្យាល័យ ជីវិត (LU), ខេត្តព្រះសីហនុ,** ទូរស័ព្ទ: 034-934-077, អ៊ីមែល: admin@lifeun.edu.kh , វេបសាយ៖ www.lifeun.edu.kh. មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ សិល្បៈ ធនធានមនុស្ស និងភាសា ស្ថាបត្យកម្ម និងនគរូបនីយកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រសង្គម គ្រប់គ្រងពាណិជ្ជសាស្ត្រ គិលានុបដ្ឋាយិកា និងឆ្មប
សាកលវិទ្យាល័យវេស្ទើន (WU), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ៖ 023 998 233, អ៊ីមែល: info_wu@western.edu.kh, វេបសាយ៖ www.western.edu.kh. ទីតាំងផ្សេងទៀត៖ កំពង់ចាម ទូរស័ព្ទ៖ 042 942 024, អ៊ីមែល: info_kc@western.edu.kh មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ ពាណិជ្ជសាស្ត្រ រដ្ឋបាល គ្រប់គ្រង ការគ្រប់គ្រងសណ្ឋាគារ និងទេសចរណ៍ សេដ្ឋកិច្ច វិទ្យាសាស្ត្រកុំព្យូទ័រ សិល្បៈ មនុស្សសាស្ត្រ និងភាសា ច្បាប់អាស៊ាន	**សាកលវិទ្យាល័យលីម កុកវីង នៃបច្ចេកLimkokwing University of Creative Technology (LUCT), Phnom Penh,** ទូរស័ព្ទ: 023 99 5733, វេបសាយ៖ www. limkokwing.net. មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ ស្ថាបត្យកម្ម និងការរចនាបរិស្ថាន សាកលភាវូបនីយកម្ម និងគ្រប់គ្រងពាណិជ្ជសាស្ត្រ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ រចនា ព័ត៌មានវិទ្យា
សាកលវិទ្យាល័យ ICS (ICSU), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ៖ 023 724 062. មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ សិល្បៈ និងមនុស្សសាស្ត្រ ពាណិជ្ជសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសង្គម វិទ្យាសាស្ត្រ និងសុខភាព វិស្វកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស។	**វិទ្យាស្ថានអភិវឌ្ឍន៍សង្គមៈអាស៊ី (SADI), ភ្នំពេញ** ទូរស័ព្ទ៖ 023 692 191 2 អ៊ីមែល: info@sadi.edu.kh, វេបសាយ៖ www.sadi.edu.kh. មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ គ្រប់គ្រងពាណិជ្ជសាស្ត្រ ព័ត៌មានវិទ្យា ភាសាបរទេស
សាកលវិទ្យាល័យខេមរៈ (KU), ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ៖ 012 493 334, អ៊ីមែល៖ keoseyha@yahoo.com, ទីតាំងផ្សេងទៀត៖ បាត់ដំបង ពោធិ៍សាត់ កំពង់ស្ពឺ តាកែវ។ មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ សិល្បៈ និងមនុស្សសាស្ត្រ ពាណិជ្ជសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសង្គម ភាសា និង វប្បធម៌ សុខាភិបាល វិស្វកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស	**សាកលវិទ្យាល័យអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (USEA), ខេត្តសៀមរាប** ទូរស័ព្ទ: 063 690 1696, អ៊ីមែល: info@usea.edu.kh វេបសាយ៖ www.usea.edu.kh, មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ ពាណិជ្ជសាស្ត្រ ទេសចរណ៍ ច្បាប់ អង់គ្លេស បច្ចេកទេស កម្មវិធីអន្តរជាតិ
វិទ្យាស្ថានគ្រប់គ្រង និងការអភិវឌ្ឍ (IMD), ខេត្តពោធិ៍សាត់ ទូរស័ព្ទ: 052 951519, អ៊ីមែល: mensethy@camintel.com, វេបសាយ៖ www.imd.edu.kh. មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ ពាណិជ្ជសាស្ត្រ និងរដ្ឋបាល ភាសា បច្ចេកវិទ្យា និងព័ត៌មានវិទ្យា ច្បាប់ និងសេដ្ឋកិច្ច	**សាកលវិទ្យាល័យអន្តរជាតិ Dewey (DIU), បាត់ដំបង** ទូរស័ព្ទ៖ **053 6 373747**, អ៊ីមែល៖ **info@diucambodia.org,** វេបសាយ៖ **www.diucambodia.org.** មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ សិល្បៈ មនុស្សសាស្ត្រ និងភាសា វិទ្យាសាស្ត្រសង្គម ការអប់រំ គ្រប់គ្រងពាណិជ្ជសាស្ត្រ
សាលាពាណិជ្ជសាស្ត្រ ខាំអេដ (CamEd), ភ្នំពេញ. ទូរស័ព្ទ: 023 986 522, អ៊ីមែល: reception@cam-ed.com, វេបសាយ៖ www.cam-ed.com. មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ គណនេយ្យ ធនាគារ គ្រប់គ្រង	**សាកលវិទ្យាល័យ សាម៉ាន់, ភ្នំពេញ** ទូរស័ព្ទ៖ 023 996 111, អ៊ីមែល: info@zamanuniversity.edu.kh, វេបសាយ៖ www.zamanuniversity.edu.kh. មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗ៖ វិស្វកម្ម សេដ្ឋកិច្ច និងរដ្ឋបាល វិទ្យាសាស្ត្រ ព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រកុំព្យូទ័រ

ឧបសម្ព័ន្ធ ១.១ : គំរូប័ណ្ណវាយតម្លៃ (សម្រាប់គ្រូ)

ប័ណ្ណវាយតម្លៃការសិក្សារបស់សិស្សម្នាក់ៗ

ឈ្មោះសិស្ស .... សាលា...................... . ខេត្ត.............. ស្រុក................. ថ្នាក់ទី .... ប្រធានបទ................

	ចំណុចត្រូវដាក់ពិន្ទុ	ពិន្ទុ (១-១៥)	និទ្ទេស
កិច្ចការទី ១: តេស្តចំណេះដឹង (សំណួរសរសេរ)			
សំណួរសរសេរមានពិន្ទុសរុប ១៥ ពិន្ទុ បើពិន្ទុ 0 ដល់ ៧=ខ្សោយ/ បើ ៨ ដល់ ១០=មធ្យម / បើ ១១ ដល់ ១៥=ល្អ)			
	សង្កេតឥរិយាបថសិស្ស	ពិន្ទុ (១-៥)	និទ្ទេស
១	**ការប្រាស្រ័យទាក់ទង និងការសហការ :** សកម្មភាពពិភាក្សាជាមួយសមាជិកទាំងអស់ក្នុងក្រុម និងធ្វើការបានប្រសើរ ជាមួយក្រុម ។ សិស្សស្ដាប់គ្នាទៅវិញទៅមក និងផ្ដល់យោបល់គ្នាទៅវិញទៅមក ។		
២	**ការវិភាគល្អិតល្អន់ និងការដោះស្រាយបញ្ហា :** ផ្ដល់ចម្លើយដោយមានហេតុផល និងអំណះអំណាងច្បាស់លាស់ និងអាចកំណត់ដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហាងាយៗដែលជួបប្រទះ ។		
៣	**ការធ្វើសេចក្ដីសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯង :** មិនមានការបារម្ភច្រើន ក្នុងការធ្វើសេចក្ដីសំរេចចិត្ត និងដឹងច្បាស់ថាខ្លួនគេកំពុងនិយាយឬធ្វើអ្វីមួយ ។		
៤	**ទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯង :** កំឡុងពេលធ្វើបទបង្ហាញនិងពិភាក្សាក្រុម សិស្សមានទំនុកចិត្តក្នុងការនិយាយ និងចូលរួមក្នុងក្រុម		
៥	**ការលើកទឹកចិត្ត និងការយល់ចិត្ត:** សិស្សចង់បន្តរៀនសូត្របន្ថែមពីប្រធានបទនេះ ហើយយល់ច្បាស់ខ្លឹមសារក្នុង ប្រធានបទ និងការអនុវត្តផ្ទាល់ ។		
៦	**ចរិត : សិស្ស**មានចិត្តអំណត់និងអារម្មណ៍ល្អនៅក្នុងការសិក្សា ។		
៧	**ការបង្កើតថ្មី :** សិស្សបង្ហាញនូវភាពច្នៃប្រឌិតក្នុងការរៀបចំការធ្វើបទបង្ហាញផលិតផល នៅកំឡុងពេលសិក្សា ដោយបង្ហាញចេញនូវគំនិតជាច្រើន ។		
	សរុបសង្កេតឥរិយាបថសិស្ស		
សង្កេតឥរិយាបថសិស្សមានពិន្ទុសរុប ៣៥ ពិន្ទុ (បើពិន្ទុ 0 ដល់ ១៧ =ខ្សោយ/ បើ ១៨ ដល់ ២៣=មធ្យម / បើ ២៤ ដល់ ៣៥=ល្អ)			
ពិន្ទុសរុបសំណួរសរសេរ និងសង្កេតឥរិយាបថសិស្ស (បើពិន្ទុ 0 ដល់ ២៤=ខ្សោយ/ បើ ២៥ ដល់ ៣៣=មធ្យម / បើ ៣៤ ដល់ ៥0=ល្អ)			

ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

ហត្ថលេខា និងឈ្មោះគ្រូ

ឧបសម្ព័ន្ធ ១.២ : តារាងបូកសរុបរបាយតម្លៃការសិក្សារបស់សិស្សប្រចាំថ្នាក់

ខេត្ត .... ស្រុក ....សាលា .... ថ្នាក់ទី .... ប្រធានបទ ....

ល.រ	ឈ្មោះសិស្ស	សំណួរសរសេរ		ឥរិយាបថ		សរុប	
		ពិន្ទុ	និទ្ទេស	ពិន្ទុ	និទ្ទេស	ពិន្ទុ	និទ្ទេស
១							
២							
៣							
៤							
៥							
៦							
៧							
៨							
៩							
១០							
១១							
១២							
១៣							
១៤							
១៥							
១៦							
១៧							
១៨							
១៩							
២០							
២១							
២២							
២៣							
២៤							
២៥							
២៦							

បានឃើញ និងឯកភាព ថ្ងៃទី .... ខែ .... ឆ្នាំ ....

នាយកសាលា ហត្ថលេខា និងឈ្មោះគ្រូបង្រៀន

ការអង្កេតថ្នាក់រៀន					ការវាយតម្លៃគ្រូបំណិនជីវិត
សាលារៀន				គ្រូ	អ្នកសង្កេត
កាលបរិច្ឆេទ	ការចាប់ផ្តើមមេរៀន	ការបញ្ចប់មេរៀន	ថ្នាក់	ចំនួនសិស្សដែលបានចុះឈ្មោះ/មានវត្តមាន	ប្រធានបទបំណិនជីវិតៈ
តើមេរៀនបង្ហាញពីអ្វី?					

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ – ការរៀបចំ – តើបន្ទប់រៀន..	ពិន្ទុ	កំណត់សម្គាល់យោងតាមភស្តុតាង
មានសណ្តាប់ធ្នាប់ ហើយ ត្រៀមសម្ភារៈរួចជាស្រេចសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងមេរៀននេះ?	1-2-3-4-5	
បង្ហាញសិស្សនូវសម្ភារៈដែលបានធ្វើកាលពីមេរៀនមុន	1-2-3-4-5	
លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ - ការសិក្សា - តើសិស្ស...	ពិន្ទុ	កំណត់សម្គាល់យោងតាមភស្តុតាង
មានចំណាប់អារម្មណ៍ និងចូលរួមក្នុងការងាររបស់ពួកគេដែរឬទេ?	1-2-3-4-5	
ធ្វើការក្នុងក្រុមខុសៗគ្នាក្នុងកំឡុងពេលបង្រៀនដោយមានតួនាទីក្រុមច្បាស់លាស់	1-2-3-4-5	
រីករាយជាមួយមេរៀនដែលគ្រូបង្រៀន	1-2-3-4-5	
បង្ហាញចំណេះដឹង ឬបំណិនពីមេរៀនមុន	1-2-3-4-5	
លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ – ការបង្រៀន – តើគ្រូ..	ពិន្ទុ	កំណត់សម្គាល់យោងតាមភស្តុតាង
អនុវត្តតាមកិច្ចតែងការបង្រៀនដែលមានឬទេ?	1-2-3-4-5	*សូមបញ្ជាក់ធាតុណាមួយដែលត្រូវបានប្រើ*
ប្រើប្រាស់ធនធានសហគមន៍ក្នុងការបង្រៀនមេរៀននេះ ឬប្រើប្រាស់សហគមន៍ទាំងស្រុង?	1-2-3-4-5	

ប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបអន្តរកម្ម/សកម្ម ឧ.ផែនទីគំនិត, ករណីសិក្សា, ការសម្តែងតួ, ល្បែងកំសាន្ត...	1-2-3-4-5	
ប្រើប្រាស់ប្រភេទសំណួរផ្សេងៗ	1-2-3-4-5	
ប្រើប្រាស់ធនធានបង្កើតឡើងដោយខ្លួនឯង ឬឯកសារបន្ថែមដើម្បីពន្យល់មេរៀន	1-2-3-4-5	
ចាប់ផ្តើមតាមពេលកំណត់ និងប្រើប្រាស់ពេលវេលាយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព	1-2-3-4-5	
ផ្តល់មតិយោបល់វិជ្ជមានដើម្បីជំរុញការសិក្សា និងបង្កើនទំនុកចិត្តដល់សិស្ស	1-2-3-4-5	
ជួយសិស្សជាលក្ខណៈបុគ្គលចំពោះសិស្សណាដែលមានការលំបាក	1-2-3-4-5	
កត់ត្រាការវិវត្តនៃអត្តចរិតសិស្សក្នុងតារាងវាយតម្លៃការសិក្សារបស់សិស្ស?	1-2-3-4-5	

បន្ទាប់ពីផ្នែកនេះ ចូរប្រើប្រាស់កំណត់ត្រារបស់អ្នកដើម្បីពិភាក្សាជាមួយគ្រូ។ **សុំឱ្យគ្រូកំណត់ចំណុចល្អរបស់មេរៀន** ហើយស្នើសុំការផ្លាស់ប្តូរ ឬការកែលម្អ។ ធ្វើការជាមួយគ្រូដើម្បីកំណត់ភាពខ្លាំង។ ធ្វើការផ្តល់គំនិតចំពោះការកែលម្អ។ ការសង្កេតត្រូវបានបញ្ចប់ ដោយធ្វើការសម្ភាសន៍។

ចំណុចខ្លាំង	គំនិតសម្រាប់កែលម្អ

ហត្ថលេខា និងឈ្មោះរបស់អ្នកវាយតម្លៃ ....

ហត្ថលេខា និងឈ្មោះរបស់គ្រូ ....

ក្រសួងកិច្ចការនារី

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ
អាល្លឺម៉ង់
DEUTSCHE ZUSAMMENARBEIT

Implemented by giz

aecid